MUSIKMAGASINET

GAFFA

GRATIS

NR. 32 - OKTOBER '86

Tina Turner

VÆRSGO:

Fire stærke solo-udspil fra kvindesiden i dansk rock!

Donna Cadogan
Lei Moe
Mona Larsen
Alberte

NYHED

Strengen fra en af verdens bedste guitarbyggere

Vigier

t.c. electronic Tlf.: 06 · 26 28 00

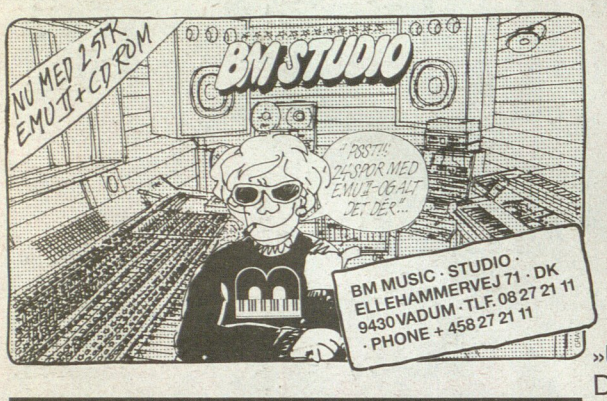

LYREC 16 SPOR 2"
EMULATOR II +
stort lydarkiv til emu.
Revox A-700 Master
Danfield 24-16-2 In-line mixer
Roland SRV-2000 digital rum.
Lexicon PCM-60 digital rum.
AKG BX-20 fjederrum.
TC-digital delay sampler
Bel BD-80 digital delay sampler
Roland SDE-3000 digital delay
TC-Spatial Expander
Aphex Type-B
Roland Dimension-D
Drawmer Exp/Comp/limit.
Drawmer Comp/Limit.
Drawmer gates
TAP Comp/Limit/Exp/gates
Diverse Comp/limit/gates
Danfield De-ess.

Mikrofoner:
Shure, Sennheiser
AKG, Neumann-tube

Højttalere:
JBL-4343 Olympic, JBL-4310
Auratone

A R P STUDIET

Tlf. 06 11 68 86

Fly og tog til Europa – hvad koster det?

Ren besked i vor nye, nemme prisliste.

Tusindvis af priser stillet op så du kan se hvad der passer dig bedst. Hvis du er over 25 eller skal have nogen med udenfor de studerendes rækker, så er der rabat alligevel – måske efter nogle andre regler.

Med tog: Ungdomsbilletter og Inter Rail. Grupperabat allerede fra 3 til 6 pers. Rigtig lav pris til hele Vesttyskland resten af året.

Med fly: Der er kæmperabat til alle unge under 26 på Dagen-Før-Billetter. Smut til Paris for 995 kr eller Rom for 1145 kr (enkelt). Eller rejs på Minipris hvis du ikke kan klare det med alderen. London kun 1.895 kr retur.

Er du Ski-fan? Så få fat i vores nye program med håndplukkede skisportssteder i 7 lande. Eneste program hvor næsten alle ski-arrangører er samlet.

Du skulle se at komme afsted...

DIS REJSER

Skindergade 28 · 1159 København K
Tlf. 01 11 00 44 · Åbent ma-fre 9.30-17

DIS ÅRHUS Ndr. Ringgade 3 8000 Århus C Tlf. 06 12 89 44
DIS REJSER FYN Vindegade 101, 5000 Odense C Tlf. 09 17 77 80
DIS ESBJERG Kongensgade 7, 6700 Esbjerg Tlf. 05 12 35 66
DIS AALBORG Fibigerstræde 3, 9220 Aalborg Ø Tlf. 08 15 42 42

New Jungle Orchestra

Den danske jazzkreds

»Udgivet med støtte fra Den Danske Jazzkreds« er en sentens, man gennem de senere år har kunnet finde på pladeudgivelser med dansk jazz. Men hvad er Den Danske Jazzkreds, hvad foretager den sig ud over at støtte pladeudgivelser, og hvorfra får »kredsen« sine penge? Disse spørgsmål har GAFFA jagtet svarene på i denne artikel af Troels Hulgaard.

Den Danske Jazzkreds er stiftet i 1956, og er dermed landets ældste rytmiske organisation. Formålet er »at fremme udfoldelsesmulighederne og forståelsen for dansk jazzmusik«, som der står at læse i en lille folder kredsen har ladet fremstille.

Det gøres på forskellig vis.

Først og fremmest har »kredsen« fire store hovedområder. Det er undervisning, turnévirksomhed, skolekoncerter og pladeudgivelser.

Undervisning

Undervisningen består af tre kurser – to om sommeren på henholdsvis Brandbjerg og Vallekilde højskole. I flere år har de to steder været samlingspunktet for halv- og helprofessionelle musikere, der dels gennem sammenspil under instruktion af danske og udenlandske kapaciteter, dels gennem musikteoretisk undervisning, har fået ny inspiration i deres musikalske virke. Mange nye grupper har set dagens lys ved netop de to stævner.

Det tredie kursus arrangeres i samarbejde med organisationen »Rytmisk musikundervisning« og er et efteruddannelsestilbud til de musiklærere, der underviser i rytmisk musik rundt om i landet. Det foregår også på Vallekilde i skolernes efterårsferie.

Turnévirksomhed

I erkendelse af, at det er vanskeligt for professionelle musikere at komme ud at spille (med mindre man tilbyder sig gratis) har Jazzkredsen en turnévirksomhed kørende. Det betyder, at musikerne er sikret deres hyre, og at arrangørerne ikke sidder tilbage med en økonomisk tort på grund af svigtende publikumsbesøg.

Turnévirksomheden er den af »kredsens« aktiviteter, der er den mest økonomisk krævende, og fra Kulturministeriets side er der for indeværende finansår bevilliget 450.000 kroner. Men også Jazzkredsen mærker de økonomiske stramninger og det tildelte beløb er en reduktion på 100.000 kroner i forhold til sidste år. Det betyder, at man ikke har kunnet sende så mange grupper på turné, som man gerne ville. Af grupper, der i tidens løb er sendt af sted, kan i flæng nævnes Bob Rockwell Kvartet, New Jungle Orchestra, Robin Watson Kvartet og Mazur/Markussen Kvartet. (Dette er dog kun et meget lille udsnit af, hvad Jazzkredsen har støttet).

I resten af indeværende finansår sendes der tre grupper på en tur til landets spillesteder. Det er »Orbits« – en ny gruppe med saxofonisten Uffe Markussen som leder. Gruppen går på turné i oktober.

I marts gælder det pianisten Niels Lan Doky, trommeslageren Alex Riel og bassisten Niels Henning Ørsted Pedersen, med materiale af Doky og NHØP.

I april er det Ole Koch Hansens trio, der tager rundt.

Skolekoncerter

Derudover arrangerer Jazzkredsen i samarbejde med »De Danske Musikkontorer« skolekoncerter, hvor musikere tager rundt og med et pædagogisk tilsnit fortæller om deres musik, deres instrumenter og så selvfølgelig giver koncert. En virksomhed, der er et yderst vigtigt led i den musikalske opdragelse.

På skolekoncertprogrammet er Mikkel Nordsø med Peter Danstrup og Ole Theill, der tager rundt og fortæller om den elektroniske side i deres musikalske virke. Endvidere sendes Tobrud og Holger Laumans Calypsoband rundt, og så er der et specialtilbud med Niels Lan Doky, Bo Stief og den amerikanske trommeslager Terrylynn Carrington.

Plader

Som det sidste af Jazzkredsens store områder er udgivelsen af plader. Det er blevet til udgivelser med Primiband, Niels Thybo Quintet, Fini Høstrup, Mazur/Markussen og mange, mange flere (Opremsninger kan let gå hen og blive kedelige).

På nuværende tidspunkt er Jazzkredsen involverede i projekter med Ole Koch Hansen, Bjarne Rostvold, (der snart går i studie) og Bo Stief. Sidstnævntes plade kommer forhåbentlig snart på gaden.

Økonomi

Hvorfra får Den Danske Jazzkreds sine penge til alle disse aktiviteter?

De kommer fra Kulturministeriet. Jazzkredsen søger om midler til enkeltprojekter, og det er så op til Statens Musikråd, hvilke projekter det finder mest spændende og egnet til støtte.

Ser man på hvad og hvilke folk der får del i de relativt små beløb, set i forhold til den samlede musikbevilling, er en overvejende del fra København.

»Det skyldes ikke uvidenhed om, hvad der sker i provinsen«, siger Jazzkredsens sekretær Jens Slumstrup. »Vi har vores konsulenter rundt om i landet, og vores turnéudvalg modtager masser af materiale. Men når man snakker om professionel jazz, taler man mest om København og en smule om Århus. Hvis man vil leve som jazzmusiker, er det nødvendigt at bo i en storby, og deraf vælger de fleste København. Derfor er det vel naturligt, at de mest spændende ting udgår herfra«.

Det er selvfølgelig et synspunkt man kan have, men det bliver ikke delt af alle.

Jazzmusikeren Ole Kühl fra Århus er *ikke* enig:

»Det der er vigtigt, er, om Jazzkredsen principielt skal støtte det, den synes er bedst, eller om den skal støtte musiklivet over en bred front. Og den måde den støtter på nu, synes jeg er forkert. Selvfølgelig skal de støtte det, der kommer fra Århus, hvad enten det er godt eller ej. Tingene skal støttes, der hvor de foregår, i stedet for at fremme den udvikling, at de fleste må tage til København. Det er forkert, og i modstrid til den musiklov, hvorfra Jazzkredsen får sine bevillinger«.

Det viser sig da også, at mange provinsorkestre er gået uden om »kredsen« og har søgt Kulturministeriet direkte – og fået penge til deres respektive projekter. Derved er det blå stempel givet og så er det altså ikke nødvendigt at rive rødderne op og flytte til hovedstaden.

Snart Pladedebuterer Poul Mejgaard I den grad værd at vente på!

GAFFA udgives af: Den selvejende institution, Musikmagasinet GAFFA, Guldsmedgade 23, o.g., 8000 Århus C, tlf. 06 – 12 98 99.
Ansvarshavende for dette nummer: Henrik Adler, Kirsten Jakobsen.

Medarbejdere ved GAFFA: Per Reinholdt Nielsen, Robert Borges (RAB), Henrik Adler (h-a), Troels Hulgaard (troels), Bo Sørensen, Dorthe Nielsen, Steen Sonne, Jan Due, Susanna Neimann, Susanne Kier, Kaj Lehmkuhl, Erik Sloth, Helle Kjærulf (hk), Jan Eriksen, Claus Winfeld, Martin Kongstad, Kristian Boris, Jan Jul, Mads Kastrup, Arne Vollertsen, Kirsten Jakobsen, Janne E. Møller, Lars B. Jørgensen, Peter Bennet, Jens Rasmussen og Torben Steeno.

Annoncer: 06-12 98 99. Leif Due, Kirsten Jakobsen.

Administration: Janne E. Møller
Lay out: Kirsten Jakobsen, Bo Sørensen.
Sats: Jysk Fotosats.
Tryk: Hornslet Bogtrykkeri.
Oplag: 80.000 eksemplarer.
Deadline for næste nummer: redaktionelt: 20/10. Annoncering: 24/10.
GAFFA udkommer næste gang den 4/11.

Gironummer: 4 376 897.
ISSN: 0109-0097.

Forsidefoto: Lei Moe, Mona Larsen, Donna Cadogan og Alberte Winding skudt af Jan Jul.

København: Vesterbrogade 107E, 1620 Kbh. V, tlf. 01 – 21 64 33, hele ugen kl. 12-16

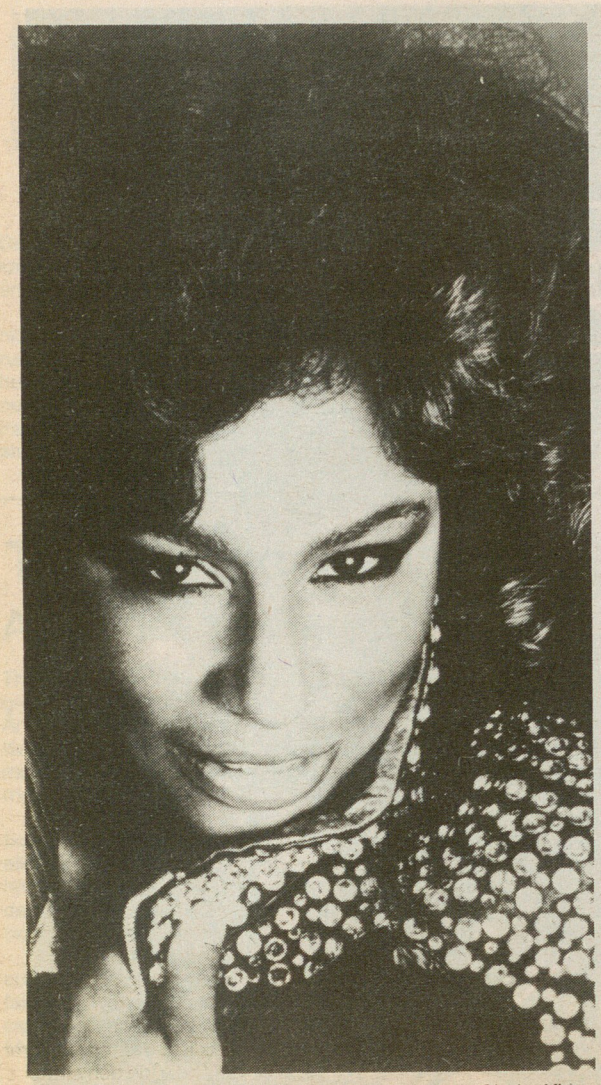

Chaka Khan

Al Jarreau og Chaka Khan til Danmark

Det er absolut ingen tilfældighed, at de to amerikanske topmusikere Al Jarreau og Chaka Khan sammen giver en dobbeltkoncert i Valby Hallen d. 10. oktober. Ser man på Al Jarreaus og Chaka Khans nye LP'er (henholdsvis »L is for Lover« og »Destiny«) opdager man, at de ikke kun er staldkammerater hos samme pladeselskab, men i allerhøjeste grad har fået skrevet sang-materiale af de samme komponister. Al Jarreaus' singlehit, titelnummeret »L is for Lover« og Chaka Khans singlehit »Love of A Lifetime« er begge skrevet og produceret af Scritti Politti – frontfiguren Green Gartside og hvor Philippe Saisse og David Gamson ligeledes har medvirket som sangskrivere og musikere på begge LP'er.

Garvede musikere

Både Al Jarreau og Chaka Khan er kendt som sang-ekvilibrister og har begge været i faget en del år. Al Jarreau slog afgørende igennem i 1982-83 med LP'erne »Breakin Away« og »Jarreau« og har siden henrykket med hans kæmpe succesalbum »High Crime«, men Jarreaus karriere kan spores helt tilbage til 1968. Chaka K n har altid været lidt af en rebel, hvor hun gentagende gange har været på kant med pladeselskabet – hun har dog altid haft et godt og solidt samarbejde med produceren Arif Mardin siden Chaka gik solo i begyndelsen af '80'erne. Chaka's sidste album »I Feel For you« blev en kæmpe succes, hvor hun senest også har leveret sange til Miami Vice-, Hvide Nætter- og Krush Groove soundtracks'ene. Både Al Jarraus og Chakas nye albums er forrygende gode og det skal blive interessant at opleve dem live – for både Jarreau og Chaka Khan er og bliver LIVE artister.

Peter Bennett

nyt album med Spandau Ballet

For præcis 10 år siden dannede skolekammeraterne Tony Hadley, Gary Kemp, John Keeble, Steve Norman og en 5. kammerat, Richard Miller, gruppen »The Makers«. En anden skolekammerat Steve Dagger blev deres manager og efter en tid blev Richard Miller udskiftet med Martin Kemp. I starten bevægede gruppen sig i det meget intense Soho-kvarter omkring natklubben Blitz, hvor dengang ukendte navne som Boy George, Marilyn, Steve Strange (Visage), Ultravox og Duran Duran var med til at lancere den helt nye musikstil som af offentligheden blev døbt – New Romantics. I 1979 og 80 gav Spandau Ballet en hel række mystiske koncerter for en inderkreds af fans på så underlige steder som til Steve Stranges fødselsdag i Toyahs øvelokale, i en »in« biograf i London, i St. Tropez, ombord på HMS Belfast og i en botanisk have. Så pludselig fik de deres TV-debut og første hit »To Cut A Long Story Short« strøg til tops på hitlisterne. Siden gik det slag i slag, hvor de efter et par hits skiftede musikstil fra den undergrundsprægede synthpop-lyd til den funk-disco-lyd, som nu kendetegner gruppen. I 1981 kom albummet »Journeys to Glory«, i 1982 kom deres første hit-LP »Diamond«, i 1983 LP'en »True« (hittet »Gold«) og i 1984 kom deres hidtil største LP-succes med »Parade« og en lang række af singlehits, som »Only When You Leave«, »I'll Fly for You« og »Round and Round«. Siden har der været lidt stille om Spandau Ballet, hvor hele 1985 og starten af 1986 er gået med sammensætningen af den ny LP »Through the Barricades« og skænderier med deres engelske pladeselskab Chrysalis, hvor gruppen dog fik tid til en Live Aid-optræden og forskellige enkeltpræstationer til f.eks. Artists Against Apartheid koncerterne. Nu er medlemmerne i Spandau Ballet imidlertid samlet om gruppen igen og den nye LP's første single »Fight for Ourselves« er allerede højt placeret i England.

Peter Bennett

Danmarks dygtigste piger i Danmarks bedste Musikmagasin!

Mona Larsen, Alberte Winding, Donna Cadogan og Lei Moe hilser dig velkommen som abonnent på GAFFA med hver sin plade.

Er du hurtig med kuponen kan du være heldig at være blandt de første 40 tilmeldinger og dermed have mulighed for at vinde en af de 4×10 udloddede LPer.

Abonnér på GAFFA og få de aktuelle historier ind ad brevsprækken

Abonnér på GAFFA og få

- aktuelle interviews
- fyldig kalender
- store som små foromtaler
- udenlandske og danske navne

Lige ind ad brevsprækken 10 gange om året!

Jeg tegner hermed et års abonnement på GAFFA
☐ Enkeltperson kr. 50,-
☐ Institutioner kr. 75,-

Pengene er vedlagt i
☐ Kontant
☐ Check
☐ Indsat på girokonto nr. 4 376 897

Navn: _____

Adresse: _____

_____

Hvis jeg er hurtig, vil jeg helst have en LP med .....

_____

Indsendes til GAFFA, Guldsmedgade 23, 8000 Århus C

FOSTEX HAR SKABT 4.-GENERATIONS LYD-EVENTYR!

Fostex 80, med 8 spor på de økonomiske ¼" bånd, Fostex 20 mastermaskine med et tredje centerspor til sync.kode og Fostex 450, den helt nye 8-4-2 mixer. Det er fremtiden for den der vil ha' HJEMMESTUDIE-TEKNIK af virkelig høj kvalitet – en pokkers masse muligheder – til en pris, der også er helt i særklasse!

Priserne er vejl. udsalgspris incl. moms.

SLT Studie- & Lydteknik ApS
Skjulhøj Allé 57
2720 Vanløse
Telefon 01-71 33-44

expert radiohuset
Frederiksgade 16-18 - 8000 Århus C - Tlf (06) 13 01 22

Ufo Nina og GoGo Lene

Foto: Sten Tronsgård.

Den intergalaktiske superstjerne Nina Hagen, Roskilde '85

To af rock'ens aktive og selvstændige kvindelige frontfigurer Nina Hagen og Lene Lovich gæster i oktober København for at gi' en dobbeltkoncert i Saga den 21.10.

Der skulle være lagt op til koncert med masser af energi og spændende nye ting, da begge piger har nye plader under opsejling. Skulle man være i tvivl om hvem de spændende damer er? Så læs videre.

Nina Hagen, født i Øst-Berlins kunstner-miljø, havde næppe lagt så store planer for fremtiden, da hun i 1974 som 19-årig pladedebuterede i Øst-Tyskland med popgruppen »Automobil« og single-hittet »Du Hast Den Farbfilm Vergessen« (»Du har glemt farvefilmen«). Allerede et par år senere var det stramme system, hvor man censurerede texterne, før de kunne udsendes på plade, blevet for meget for Nina Hagen og hun emigrerede derfor til Vest-Berlin i 1976. I et års tid flakkede hun rundt i ulmende punkmiljø i Berlin og London, før hun sammen med guitaristen Bernhard Potschka dannede The Nina Hagen Band, hvis debut-LP udkom i '78. Pladen, som bare hed »Nina Hagen Band«, bragte elementer af symfonisk rock og opera ind i den kogende punkbølge, hvilket skabte en helt original stil, som gav gruppen et internationalt lyn-gennembrud. Men allerede under indspilningen af deres anden LP »Unbehagen«, blev man uenige og Nina Hagen fyrede resten af bandet, men pladen blev færdig og blev fulgt op af en turné med nyt band. Resten af det gamle band dannede i stedet gruppen Spliff sammen med en ny sanger og opnåede også pæn succes i Vest-Tyskland.

Nina Hagen tog i slutningen af 1979 til Amsterdam, hvor hun sammen med Lene Lovich og hollænderen Herman Brood, som hun senere giftede sig med, spillede en hovedrolle i den hollandske undergrunds rock-film »Cha Cha«. I starten af 1981 bosatte hun sig i Los Angeles, blev mor, og begyndte kort tid efter at indspille LP'en »Nun Sex, Monk Rock«, som udkom i foråret '82. Herefter fulgte i '83 LP'en »Angstlos« og sidst »In Ekstase« fra maj '85. Alle tre LP'er viser en gradvis påvirkning af det amerikanske, dog uden at tabe energi eller personlighed, f.eks. synger Hagen stadig på sit modersmål tysk. Hendes tekster afspejler stadig hendes farverige og fantasifulde univers med ubegrænset spændvidde f.eks. omhandlende Gud, Ufoerne, Orgasmen og den 3. Verden og Verdensfreden.

Sidst Nina Hagen besøgte Danmark var ved Roskilde Festivalen i 1985, hvor hun gav en forrygende eftermiddagsforestilling sammen med sit band The Angels, der også er med ved koncerten i Saga.

Lene Lovich, som er født amerikaner, har, ligesom den ovenfor nævnte intergallaksiske superstjerne, også en lang karriere bag sig, som bl.a. rummer en fortid som saxofonist og GoGo-danserinde i pigetrio'en »The Sensations«. Et danseorkester som i starten af 70'erne spillede for bl.a. skandinaviske turister på Rhodos. Lene Lovich var ikke med i punkoprøret, for på det tidspunkt arbejdede hun som sangskriver for en fransk discostjerne, med cabaret og ind imellem som dansemusiker i forskellige grupper.

I slutningen af '77 kom Lene Lovich til England, hvor hun begyndte at arbejde med sin mere rockorienterede solokarriere, som mindre end et år efter skaffede hende en pladekontrakt. Den resulterede i LP'en »Stateless« i efteråret 1978 og singlen »Lucky Number« herfra, blev et stort hit i foråret 1979. Lene Lovich begyndte herefter at turnéer igen med eget band og opnåede allerede i 80/81 stor succes i USA. Flere singler og LP'er har fulgt i hendes kølvand og der udover var hun medforfatter af musicalen »Mata Hari«, hvor hun selv har hovedrollen.

Det er første gang Lene Lovich giver koncert i Danmark.

RAB

Nu med nye farver

NO1™ STRETCH STRAP

t.c. electronic Tlf.: 06 · 26 28 00

EFTERÅRSSTÆVNE 86

SAMMENSPIL
WORKSHOPS
ANDEBØLLE
23-26. OKTOBER

instruktører:
TORBEN JOHANSEN
BJARNE THANNING
HANS FRYDENDALL
ROY RICHARDS
PETER SEEBACH
MADS NØRREGÅRD

rock
heavyrock
big band
pop
soul-funk

RING 01-231005 fajabefa

FOLK PR. POSTORDRE

TØNDER FESTIVALENS PLADESERVICE

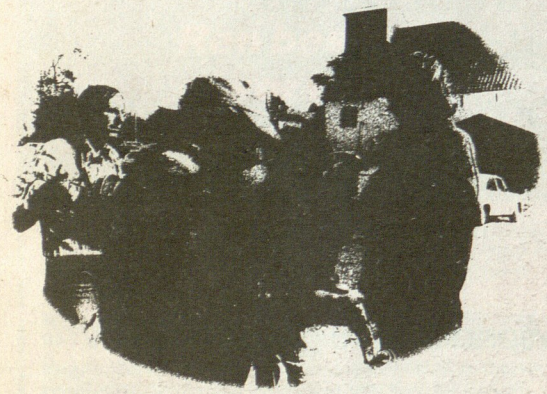

Fra vor pladelager kan vi desuden netop nu bl.a. tilbyde:
Fairport Convention - De Danann - Mary Black - McCalmans - Dick Gaughan - June Tabor - Whippersnapper - Folk & Rackare - Steeleye Span - Avalon - Battlefield Band - Sandy Denne - Dubliners - Chieftains - Swan Arcade - Flaco Jiminez - Boys of the Lough - La Ciapa Rusa - Le Clou... og mange flere.
Ring eller skriv efter vor månedlige nyhedsliste.

MILLSTREAM RECORDS

SØNDERGADE 1 - 6270 TØNDER
TLF. 04 72 46 10

Saxon og Judas Priest-koncerter

To gange i oktober bliver der lejlighed til at opleve engelsk Heavy-Metal live i København. Det gælder veteranerne, men de stadig store Saxon og Judas Priest. Saxon giver således koncert i Saga, lørdag den 18/10, mens Judas Priest er på plakaten i Falkoner Teateret, torsdag den 23/10. Begge koncerter er annonceret til kl. 20.

Som nævnt er det et par særdeles rutinerede grupper. Saxon har rødder tilbage til begyndelsen af 70'erne, men udgav dog først deres debut-LP i 79. Siden da har Saxon udgivet ni LP'er og givet et par koncerter i Danmark. Sidst i Saga og Vejlby-Risskov Hallen for blot et år siden. Her var danske Pretty Maids support, og her kunne jeg i Saga opleve det stærkeste opvarmningsset nogensinde. De gav ikke hovednavnet noget efter, hvilket også skyldtes Saxon's lidt overlegne facon at optræde på (især forsanger Biff Byford!).

Heldigvis har Saxon dog stadig energi til at levere Heavy-Metal af sværeste kaliber, og de har også i tidens løb markeret sig med adskillige numre, der nu er Heavy-Metal klassikere. Det gælder numre som »Princess Of The Night«, »Heavy-Metal Thunder« samt motorcykel-historierne »Redline« og »Motorcycle Man«. At Saxon også har tilhørsforhold til midt-70'ernes glitter-rock bekræftes af, at de har indspillet en cover-version af det gamle Sweet-hit »Set Me Free« på deres »Crusader«-album. Det bedste Saxon på vinyl må dog nok siges at være live-LP'en »The Eagle Has Landed« fra 1982, der stadig er en udmærket dokumentation på Saxon's livemæssige kvaliteter.

I 1974 debuterede Judas Priest med »Rocka Rolla«, år før den »rene« Heavy-Metal blev kendt. Judas Priest brød igennem med deres fjerde album »Stained Class« (1978), der bl.a. placerede den på både engelske og amerikanske hitlister. Popularíteten forplantede sig endda til Japan, hvilket bragte gruppen på en fem dages tour i Japan. Live-optagelser derfra blev til deres femte album »Unleashed In The East« (1979).

Med »British Steel« (1980) varsledes det nye Heavy-Metal årti, der for Priest senest har udmøntet sig i LP'en »Turbo«, der udkom tidligere på året. Ligesom Saxon har Priest lavet fantastiske numre, men efter min mening aldrig den fuldkomne LP.

Tidligere på året gæstede Judas Priest the States, og rygterne derfra fortæller om et band i topform, hvor stagedesignet også skulle være helt i top. Jeg er ihvertfald spændt på at høre, hvordan den guitar-synthezierlyd, der er på »Turbo«, lyder live? Men der er jo også de gamle »Priest-killers« som »Freewheel Burning«, »Hell Bent For Leather« og »Breaking The Law« til at muntre sig med!

Som support til Judas Priest kommer tyske Warlock, der i august spillede til de to store »Monsters Of Rock-koncerter« i Tyskland, hvor Scorpions var headliners. Alene det faktum, at Warlock's forsanger er et hunkøn gør jo bandet usædvanligt interessant, hvilket *ikke* skal opfattes mandschauvinistisk!

Hvem tør glippe disse to »Killerkoncerter«?

– JAM

En levende legende besøger byen

Nick Cave og The Bad Seeds i Saltlageret den 3.10.86

Der er nogle sange, man ikke kan ryste af sig, når man først én gang har hørt dem.

Det er ikke sange med klare hitkvaliteter, men sange, som rummer magi og nødvendighed. Det er historier og skæbner iscenesat af musikere, der fra første til sidste tone ikke sætter et ben forkert. Det er sange, vi alle kender og hele tiden har kendt. Det er sange, som opleves lige meget med kroppen som med hovedet.

Sådanne sange har Nick Cave sammen med sit dramatiske band The Bad Seeds lavet en hel del af.

Legenden om Nick Cave fortaber sig tilbage til Australien 1977, hvor han sammen med sit band The Boy Next Door kopierede Ramones, »My Generation«, »These Boots Are Made for Walking« og andre klassikere. Siden rejste de under navnet Birthday Party til England og udsendte de to nu klassiske LP'er »Prayers on Fire« (1981) og »Junkyard« (1982).

1983 rystede Birthday Party ved Nosferatu Festival hele den danske punkscene med en dynamik og intensitet, punkerne havde ledt så længe efter i deres tre akkorders fartrace.

Kort efter opløste Nick Cave gruppen og dannede The Bad Seeds som backing for sin solokarriere. Mick Harvey fra Birthday Party, Blixa Adamson fra Magazine, der alle sammen med gruppens nye trommeslager Thomas Wüdler, som tidligere har spillet med Die Haut fra Berlin, er med ved koncerten den 3. oktober i Saltlageret.

Med The Bad Seeds har Nick Cave udgivet tre LP'er, hvoraf den sidste »Kicking Against the Pricks« udelukkende indeholder kopiversioner. En retning Cave har arbejdet sig hen imod både på »From Here to Eternity« fra 1984, men især på »The Firstborn Is Dead« fra 1985. På sin hidtil mest bluesbaserede plade, låner Nick Cave fra hele den amerikanske musiktradition, og spiller som afslutningsnummer »Wanted Man«, der er en fri improvisation over Bob Dylan-nummeret af samme titel.

Alle tre LP'er er fantastiske bekendtskaber med hjertegribende historier og et veloplagt dynamisk band, der med få midler forstår at iscenesætte Cave's bemærkelsesværdige sangforedrag.

Per Reinholdt Nielsen

Nick Cave

Triffidernes march mod Århus

Anmelder-roste australiere gæster Danmark

The Triffids, der den 11. oktober giver koncert i Motown, Århus, og den 12. i Saltlageret, København, er på mange måder billedet på det typiske rockband.

I modsætning til mange af tidens poppåfund fra England eller USA (eller Norge) er der her tale om en rigtig gruppe, der har måttet bide og sparke sig op siden 1978.

Udgangspunktet er den australske ørkenby, Perth – et faktum, der igen og igen lader sig ane i sangeren David McCombs poesi.

Et univers, der drejer sig om, bredt sagt, livet i den australske udørk set med en følsom lyrikers øjne.

Adspurgt er netop lyriker, hvad McComb kalder sig selv, for at holde distance til rockverdenens sammensurium af *sangere*. Og det er da også i denne på en gang fornægtelse af traditionelle rock-værdier og tilbedelse af dem, at Triffids kommer i selskab med også australske Nick Cave og Go-Betweens.

Men tilbage til beretningen om triffidernes lange march mod kritikkens top. Gode engelske anmeldelser af sekstettens første plader betød nemlig ikke, at noget pladeselskab bekymrede sig om at få Triffids i stald.

Og uden stort pladeselskab – ingen PR og ikke noget stort publikum.

– Generelt har det været sådan, at de penge, vi har tjent i Australien ved at spille, er blevet brugt i England på studier, fortæller David McComb.

Vendepunktet og samtidig klimaks af alle disse besværligheder begyndte, da Triffids sidste sommer indspillede den først i år udgivne LP, »Born Sandy Devotional« med Gil Norton som producer og Adam Peters som strygearrangør.

Resultatet, der blev udsendt på et lille uafhængigt selskab, har fået lovord fra en hel verdens kritikere, men ingen store selskaber gad have noget med det at gøre.

Det forlyder at interessen på det seneste er vendt.

Genre? Gaffas anmelder skrev om »Born Sandy«: »En original mellemting mellem The Waterboys og Echo & The Bunnymen«.

Hvad der sikkert er rigtigt for pladelytteren, men helt sikkert vil få et band som Triffids til at snerre. Det er aldrig rart at blive sammenlignet.

Ud over David McComb består Triffids af Davids bror, Robert, violin og guitar, Graham Lee, guitar, Martyn Casey, bas, Jill Birt, keyboards og nogle vokaler, samt trommeslageren Alsy McDonald.

boris

Sådan bliver ideer til virkelighed...

"Allerede inden jeg går i studiet, har jeg anvendt mange timer på min Porta One til at lege med forskellige ideer.

Et grundigt forarbejde sikrer, at vi opnår den nerve, jeg føler er så vigtig for musikken. Det er imponerende, så langt man kan nå med et mini-studie - i en utrolig god kvalitet.

De kunstnere jeg producerer for, forstår hvad jeg mener.

Desuden er min Porta One næsten uundværlig som guitar-pedal."

1. Tascam 246: Nyhed. Samme opbygning som den klassiske 244 men med 2 effectsends, der giver dig mulighed for at tage dine effecter retur i indgangskanalerne, ligesom man gør i de store studier.
Kr. 18.490,- excl. moms.

2. Tascam M216: Mixeren med de mange muligheder. 16 kanaler ind/2 effectsends/foldback. 4 ud eller stereo. Monitorsektion for master, foldback, effect.
Perfekt til orkesterbrug, lokalradio eller hjemmestudio.
Kr. 16.800,- excl. moms.

3. Tascam 38: 1/2" spolebåndoptager. 8 kanaler ind/8 ud. Den mest økonomiske 8 kanals båndmaskine, til den der satser mere professionelt.
Kr. 37.900,- excl. moms.

4. Tascam Porta One: Komplet transportabelt 4 kanals studio i én enhed. Kontinuerlig indgangsregulering fra mikrofon til line niveau. Mute i hver indgangskanal. Dynamikområde 80 dB med DBX. Fodpedals indgang for punch in-out recording. Båndtæller med retur til 0. Udklasserer alle andre under 10.000,- kr.
Kr. 7.100,- excl. moms.

TASCAM
specialforretningen for lydudstyr
Bülowsvej 3 · 1870 Frederiksberg C · Telefon 01 22 11 54

hesterang

Frækhed betaler sig

T.T. kan f.eks stå for Tiger i Tanken, Trold Tæmmes, Tæskelækker Taske, Tosset Tøs og Ti Totalorgasmer. Nu vil tilfældet, at T.T. under alle omstændigheder står for Tina Turner, tigeren, trolden, tasken, tøsen, der i ti totaler har taget pippet fra ikke så få tilskuere med en »gun« i lommen. Og det har hun gjort i henved 30 år. – Tina er ikke længere en årsunge, med sine 47 år byder hun vist på noget for både far og søn. Noglè foretrækker, som bekendt moderen, andre datteren.

Af Susanne Kier

Annie Mae Bullock hed den sorte pige, som en skæbnesvanger aften i 1956 indfandt sig på en club i St. Louis, USA. Her spillede ingen mindre end The Kings of Rythm. I følge rygterne gruppen, der udgav verdens første rock'n roll plade, nemlig »Rocket 88«.

Pigen havde flere gange forsøgt at få lov til at synge for bandet, men uden held. Så en aften tog hun selv affære, i bogstaveligste forstand, for hun tog simpelthen bare mikrofonen og gav sig til at synge. Og så var den hjemme, kort tid efter hyrede Ike Turner, bandets stifter og guitarist, den 17-årige frækhed. – Altså frækhed betaler sig, også i længden for der gik ikke lang tid før sød musik opstod, og alt det frække fik et ægteskab at bo i. Og Ike nøjedes ikke med at pådutte sin nye viv et efternavn, næh, han skiftede e'er i Annie ud med et T, smed et n væk, vendte det hele om, og vupti hed damen Tina Turner.

Det sku' være så godt

Ike and Tina Turner fik deres første hit med »A Fool in Love« i det herrens år 1960. Derefter tog det hele fart, Ike samlede ni musikere og tre korpiger, The Ikettes (var han glad for sig selv og/eller damer!) der stod bag frontfiguren Tina. Og The Ike and Tina Turner Revue blev hurtigt en stærk salgsvare med den veldrejede, letpåklædte Tina i fokus flankeret af tre andre frækheder iført verdens mindste miniskørter.

Show'et må have været et syn for guder, banebrydende for sin tid med Tinas inciterende kropsudtryk - illuderende orgasmer – hendes provokerende og æggede blikke eller direkte verbale udladninger til ægtemanden Ike. Gruppen opnåede straks popularitet blandt unge, sorte i USA, hvilket kunne spores på hitlisterne i de tidlige 60'ere med rythm'n blues numre som »I Idolize You«, »It's Gonna Work Out Fine«, »Poor Fool«, »Tra la la« for nu at nævne de tidligste hits i Ike og Tina's fælles karriére.

Senere blev stilen mere strømlinet eller soul-pop'et og dermed steg populariteten især i England kom Ike og Tina ud til det helt store publikum. Sidst i 60'erne producerede Phil Spector singlen »River Deep, Mountain High«, der røg ind på en 3. plads i U.K., mens den overhovedet ikke markerede sig i USA. – Af samme grund lagde Phil Spector producerrollen på hylden i hele 3 år. Men Ike og Tina fortsatte ridtet og fik efterhånden også det amerikanske marked med. Ikke mindst da de i 1969 var support for The Rolling Stones på deres verdenstourné. Helt ind i 70'erne toppede Ike og Tina' hits: »Come Together«, »I Want to Take You Higher«, »Proud Mary« og ikke at forglemme »Not Bush City Limits« skrevet af Tina. Deres stil var klart mere rock'et nu.

Men som de gammelkloge altid siger, alt har en ende – om det så var musikken og samarbejdet dér eller ægteskabet og sengen, der knirkede eller begge dele, der fik parterne til at skilles, er faktisk også ligegyldigt. Hovedsagen er, at Tina nu indleder en solokarriére, der på længere sigt viser at hun ikke ligefrem respekterer at alderen eller andre inferiøre faktorer skulle gøre en ende på musikken og sangen, på show, sex og sjov, ja, selve livet.

De ku' ikke være meget bedre

Vi siger og skriver 1976, da Tina og Ike bryder ægteskabet, der vist ikke altid havde været så lystfyldt, som deres sceneshow eller rækken af hits kunne gi' anledning til at tro. Parret nåede at udgive henved 30-40 titler på nærved ligeså mange pladeselskaber! Derfor nåede de måske ikke at gi hinanden noget – andet end musik og gestik, altså?

Og Tina ville åbenbart noget andet og mere. I nogle år hører man ikke meget til hende, men så dukker hun pludselig op i 1982 i Rod Stewart's satellittransmitterede koncert, for samme år at være opvarmning ved en stor Rolling Stones koncert. Hendes sidste større entré i søgelyset lå så langt tilbage som i 1976 med rollen som Acid Queen i filmen »Tommy« af Ken Russel.

Det egentlige gennembrud som solist kom først i 1983 med singlen »Let's Stay Together«, der ret overraskende spurtede ind på den engelske hitliste. Herefter var en lp berettiget – og det kunne ikke gå hurtigt nok! Pladeselskabet Capitol (EMI) kunne nok se, at der skulle smedes, mens jernet var varmt,...sikkert lige i Tinas ånd!? »Private Dancer« blev optaget i løbet af to uger i flere forskellige studier, der involverede fire producere og hele otte komponister (text og musik). Med hensyn til titlen »Private Dancer« har Tina udtalt: »Folk omtalte mig altid som en danser (pga. sceneshowet), så med »Private Dancer« ville jeg en gang for alle slå fast, at jeg også kan synge!«.

Og Tina slog alle rekorder. »Private Dancer« røg ind på verdenshitlisten med fire gange platin, dvs. henved 10 millioner solgte eksemplarer. Samtidig gav singlen »What's Love Got to do With It« Tina Turner hendes første nr. 1 på den amerikanske hitliste. Samme single blev af musikmagasinet Rolling Stone kåret som bedste single i 1984. Desuden blev pladen og dermed Tina tildelt hele tre Gammys: »Record of the Year«, »Best Female Rock Vocal« og »Best Female Pop Vocal«. Ligesom sangskriverduoen Terry Britten og Graham Lyle blev honnoreret med Grammy-prisen »Song of the Year« for deres »What's Love Got to do With It«.

De forskellige Grammy's indicerer netop, hvad der ligger bag Tina Turners stormende come-back som sanger i ubestridt særklasse. Bedst kvindelige pop og rock fortolker er, hvad hun har slået sig op som. Rythm'n Blues-traditionerne er trukket langt tilbage for at gi plads til en mere rå rocklyd en tendens som allerede gjorde sig gældende i slutningen af Ike og Tinas glansperiode med numre som »Honkey Tonk Woman« (Rolling Stones), »Proud Mary« og »Come Together« (Lennon/McCartney). Netop samarbejdet med Mick Jagger og senere David Bowie, der skrev nummeret »1984« på »Private Dancer«, gav Tina et skub i den rigtige retning, hvor hendes modenhed i stemmen og en fornyelse i udtrykket kunne kombineres. Den dybe, hæse stemme i hendes sensuelle og vrængende intonation er enestående, om det gælder den bitre og indignerede smerte eller de fanden i voldske udladninger.

Netop bredden i hendes repertoire lader ingen i tvivl om, at Tina er en dame, der ved, hvad hun vil og kan. Og de seksuelle energier slår gnister som aldrig før. »Private Dancer«-touren talte alene i Europa 70 udsolgte koncerter, hvor bla. David Bowie og Bryan Adams kom ind på scenen som gæster. Ikke at forglemme Live Aid, USA, med Tina og Mick Jagger's utilgiveligt frække sceneshow. Fra den kant overlades der ikke meget til fantasien – eller også køres den lige nøjagtig derud, hvor kun fantasien er i stand til at følge med!

Når kun det bedste er godt nok

Fantasien og dens grænser er netop den næste udfordring for Tina Turner. I filmen »Mad Max Beyond the Thunderdome« spiller hun rollen som fantasifiguren Aunty Entity. Og udover at medvirke på lærredet udfylder Tina lyden med endnu et hit, nemlig »We Don't Need Another Hero« fra filmens soundtrack.

Senere på året er hun, sammen med hovedparten af den amerikanske musikscene, med på kanonhittet »We Are the World« til fordel for Afrikas sultende. Resten af året lå hun heller ikke på den lade side – først gav hun sig selv til det amerikanske publikum, der fik 105 koncerter, siden sang hun for fulde huse i Australien og Japan. Og sådan fortsætter hun som en anden amazone, der ikke er til at standse, før byttet er nedlagt. Baggrunden herfor findes måske i biografien »I, Tina«, der for nylig udkom i USA og UK. Den skulle rumme alle historierne om den utro og voldelige Ike Turner, om at styre fri af stofmisbrug og om Tina's trosbekendelse til Buddhisme. Bogen er endnu ikke udkommet på dansk, hvilket ellers havde været på sin plads, nu hvor hun netop har været i landet i forbindelse med DR's charmeoffensiv om licensbetalere.

Til gengæld kan vi glæde os over hendes nye LP »Break Every Rule«, som kom på gaden midt i september. Dér er ikke overladt noget til tilfældighederne, pladen er en direkte arvtager til superproduktionen »Private Dancer«.

Succes-drengene Britten & Lyle står ligesom sidst bag de fleste numre: pladens første skæring »Typical Male«, med ingen ringere end Phil Collins på trommer, rockabillynummeret »What You See Is What You Get«, det smukke og følsomme »Two People« og det stærke nærmest selvbiografiske »Afterglow«, hvor Steve Winwood sørger for flot synthesizerlyd. Endelig krediteres de herrer også for det ironisk distancerende nummer »Till The Right Man Comes Along«. Mens Britten alene har produceret David Bowie's »Girls«. Også resten af staben fra »Private Dancer« er hentet ind for at sikre, at side 2 går rent ind. Der scores hattrick med Bryan Adams' og Jim Vallance's bidrag »Back Where You Started«, Dire Straits-guitaristen Mark Knopflers »Overnight Sensation« og Rubert Hine's »Break Every Rule«. Men stærke folk i ryggen gør det ikke alene, det er Tinas markante og prøvede stemme, der som en libero er overalt i spillet og skaber chancer, så der kan sparkes.

Om målene også rækker til platinplader denne gang, ved jeg ikke, nogle pletskud er der i hvert tilfælde. »Break Every Rule« kunne stå som Tinas varemærke, når det handler om come-back, om at komme igen, for det gør hun i kraft af en sprængfarlig seksuel udstråling i både sang og sceneshow – reglen om at kvinders seksualitet topper midt i 30'erne er brudt noget så eftertrykkeligt! Til gengæld er hun et klart eksempel på, at en kvindes bedste alder begynder ved de 40. Hvem sagde færdig med 40? Tina siger: »I'm just getting started!«.

Virgin

DISTRIBUTION
SONET/GDC

LONG PLAY GUIDE

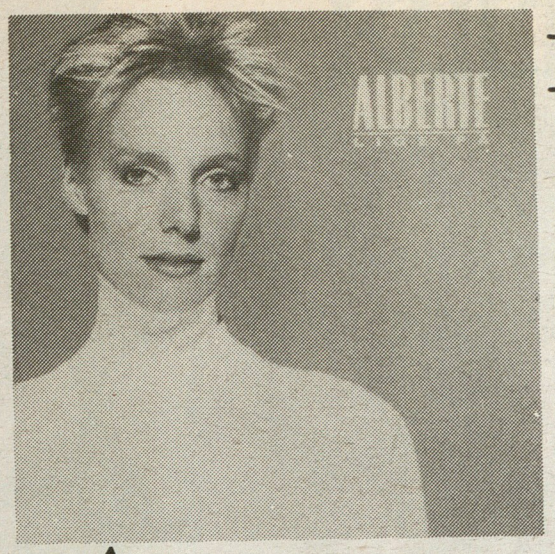

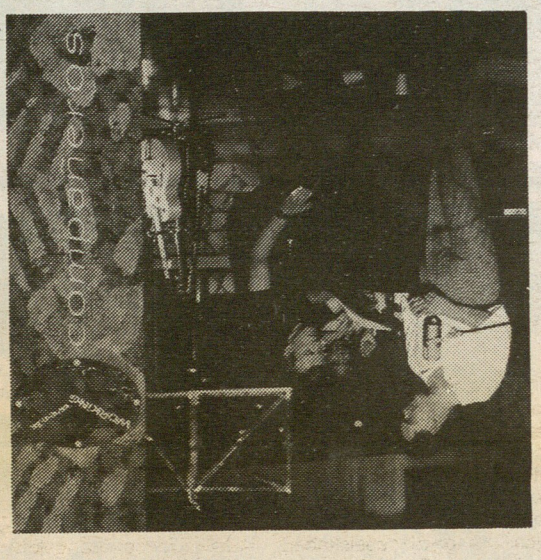

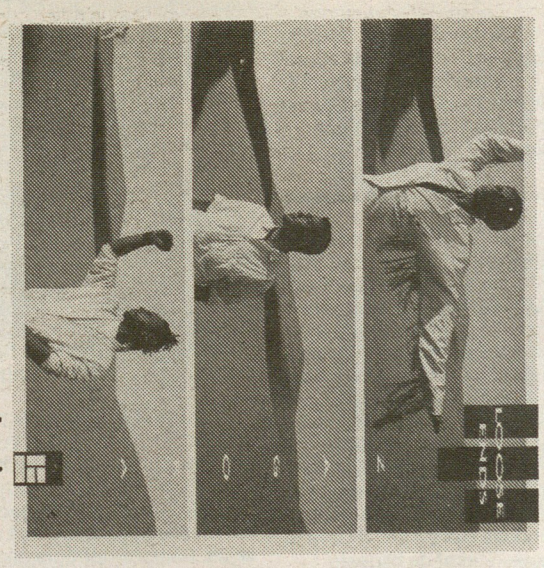

1. ALBERTE

   Ny LP/MC: "Lige På"
   Produceret af Kasper Winding.

2. THE HUMAN LEAGUE

   Ny LP/MC/CD: "Crash"
   prod: Jimmy Jam & Terry Lewis.
   incl. hittet "Human"

3. WORKING WEEK

   Ny LP: "Companeros"
   incl. hittet "Too Much Time"
   Superb ny soul-jazz-pop.

4. ORCHESTRAL MANOEUVRES IN THE DARK (O.M.D.)

   Ny LP/MC/CD: "The Pacific Age"

5. LOOSE ENDS

   Ny LP: "Zagora"
   Produceret af Nick Martinelli
   incl. hittet "Slow Down"

6. JERMAINE STEWART

   Ny LP/MC: "Frantic Romantic"
   incl. hittet "We Don't Have To..."
   Prod: Narada Michael Walden.

ViRgIn LoNgPlAyErS uDe Nu:

DAVID SYLVIAN: "Gone To Earth"
UB40: "Rat In The Kitchen"
HELEN TERRY: "Blue Notes"
FREDE: "Ny"
IT BITES: "The Big Lad In The..."
KILLING JOKE: "Brighter Than A..."
IT'S IMMATERIAL: "Life's Hard...."
BIG DISH: "Swimmer"
XTC: "Sky Larking"

Super Karla, *pigerne som gennem næsten 7 år har hærget Århus, Paris og det meste af Øst-Tyskland med deres »pop de femmes« har fået nok af buksevand og sure turnéstrømper og har derfor besluttet at sige stop inden de blir milionærer. De sidste krampetrækninger blir iscenesat til et gigantisk afskedsshow som afholdes på Huset i Århus den 4. oktober.*

26...

man behøver hverken at være under 26 eller studerende, for at flyve billigt

inter·travel

Lavpriser til alle verdensdele

01.150077

PAUL BRADY TIL DANMARK

Den 13.10. får Musikcafe'n i København besøg af en af rockens arbejdsmænd:

Den irske rockmusiker **Paul Brady**. Selvom han kun er kendt af en snæver inderkreds i Danmark, hører han sammen med **U-2, Van Morrison** og **Bob Geldorf** til blandt de få irske rocknavne, der har opnået en vis international popularitet – og en lang række prominente venner. På hans nyeste LP, »Back To The Centre«, medvirker bl.a. **Eric Clapton** og **Loudon Wainwright**, og på »credit«-listen ses også **Mark Knopfler, John Illsley** og **Dave Stewart**. Som den jævnaldrende Van Morrison har Brady en fortid i irsk folkemusik, men hvor Van The Man har været orienteret mod »sort« blues og soul er det de blide, hvide klange og melodiøs pop-rock, der præger Brady anno 1986 – ligesom den aktuelle engelske folkesanger Chris DeBurgh, vor egen Sebastian, eller amerikanere som James Taylor, Warren Zevon, Jackson Browne og Kenny Loggins. Folkelig rock med stænk af Sting, Chicago og Supertramp – og med denne særlige irske klang. En blanding af uendelighed og jordbundethed, kålrabi og whiskey. »Still something told me that I'd found the right adress«, synger han på »Soulbeat«. Den rigtige adresse er Rådhusstræde 13, d. 13.

supershield®

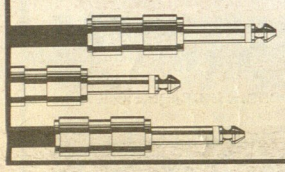

★ Ingen støj.
★ Intet tab.
★ Blødt og smidigt.
★ Helstøbt jack stick.
★ 10 års garanti.

t.c. electronic Tlf.: 06 - 26 28 00

Efteråret er åbenbart tiden for tysk rock i Danmark. I september var The Pudhys fra DDR på besøg og i oktober kommer Hardy Wrieden Band fra Vest-Tyskland. Faktisk har bandet turneret ti gange før her i landet, dengang under navnet Kalejdoscope. Bandet, der nu er navngivet efter forsangeren, spiller solid germansk rock i samme melodiøse rock'n'roll-tradition som BAP i Tyskland og Springsteen og Huey Lewis i USA. Det tyske svar på Malurt eller Strube Band kunne man kalde bandet, der spiller d. 9.10 i Det Bruunske Pakhus, Fredericia, d. 10.10 i Motown, Århus og d. 11.10 i Musikcafe'n i København.

Skolen for den moderne musiker

COPENHAGEN DRUM SCHOOL

COPENHAGEN GUITAR SCHOOL

Vi optager nu elever til start i okt. og nov. Alle er velkomne, hold for begyndere samt viderekomne. Undervisning i moderne trommesæt og guitar samt latin percussion – alle stilarter. 4+8 ugers kurser. Ring efter nærm. oplysn. på tlf. 01 55 58 68.

I England er de helt vilde med re-releases, altså gamle hits, som af smarte producere remixes og genudsendes flere år efter. Den amerikanske soulgruppe **Real Thing,** som i midten af 70'erne havde flere gedigne hits, har nu fået 3 af dem genudsendt (»Can You Feel the Force« er den seneste). Gruppen, der pludselig har fået deres 2. forår, er nu inde i varmen igen efter en død periode på over 8 år, og pladeselskabet pusler med en helt ny Real Thing-LP.

Discodronningen fra midten af 70'erne, **Tina Charles,** har fået en renaissance i England. Hendes største hit, »I Love to Love« – et af de blideste øksehug gennem 70'er-kulturen – er netop udsendt i et indiskret re-mix.

The Monkees, der midt i 60'erne sprøjtede hits fra sig, som skidt fra en abeunge, er blevet gendannet med stor comeback-koncert i London og udsendelsen af en single og en LP. Dog uden den tidligere forgrundsfigur Mike Nesmith, som selv forklarer hvorfor: »Det ville være som, hvis Ronald Reagan lavede endnu en film«. Nesmith, der tidligere så sødt sang »Daydream Believer« har åbenbart været for længe i rockbranchen til at tro på dagdrømme.

SÅ DU RØGEN?!

Hvis ikke så kig ind i Soundtech og få en demonstration af de tre mest effektive røgmaskiner på markedet.

MINI MIST TURBO:
Eneste maskine på markedet, der kan tages ud af 220 V og bruges i op til 20 min. efter. Fuld transportabel. Utrolig kraftig.

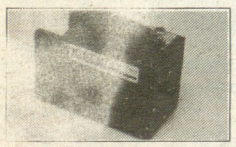

MINI MIST TURBO
Før 6.795,-
Nu 4.995,-

OPTIMIST TURBO:
Samme store røgeffekt som MINI. Dog ikke transportabel uden 220 V. Begge maskiner udvikler tyk hvid røg uden lugtgener.

OPTIMIST TURBO
Før 8.595,-
Nu 5.995,-

CONCEPT COMET 4:
Bruges bl.a. af BBC. Den mest robuste maskine på markedet.
- Røgvædske på flasker.
- 25 min. konstant røg.

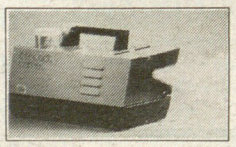

COMET 4
Før 10.995,-
Nu 8.495,-

SoundTech

PS! Vi udlejer også udstyr til discoteker, orkestre, shows etc.

LYD · LYS · VIDEO

Åboulevard 46 · 2200 København N · (01) 37 00 66

Til tretten års fødselsdag
Residents den 4/10 i Saga

Den amerikanske gruppe **The Residents'** første udgivelse, LP'en »Meet the Residents« – en pastiche på »Meet the Beatles«-pladen – med navnene John og George Crawfish og Paul MacCrewfish på coveret fik alverden til at tro at The Beatles var gendannet. Rygterne løber som bekendt stærkt i rockens verden, og da det var i tiden efter Beatles' opløsning, og ingen vidste hvem personerne bag The Residents var, var det om ikke andet en god historie, hvis beatlerne var taget til San Francisco, og i al stilhed havde indspillet en yderst mærkværdig plade. Nu er John Lennon død, og Residents er stadig fire medlemmer, så det er nok alligevel ikke dem, men det er en mediemæssig fidus, der siger lidt om Residents' klogskab og meget om vores nysgerrige dumhed. Og samtidig en påmindelse til rockpublikummet om at interessere sig for det væsentlige – nemlig musikken, og ikke rockstjernernes giftemål, slagsmål, berømmelsens besværligheder og alle de andre af popbladenes og formiddagsavisernes traditionelle emnekredse.

På trods af at Residents har været i rockbranchen siden starten af 70'erne, og på trods af, at de har samarbejdet med en del kunstnere, heriblandt Blaine L. Reininger, Lene Lovich, Chris Cutler, Fred Frith, Andy Partridge og Philip »Snakefinger« Lithman – som også er med ved koncerten den 4.10. i Saga – har medlemmerne formået at holde deres virkelige identitet skjult. Således optrådte gruppen, da de besøgte Danmark i 1983 på deres første Europa-turne, bag fiskenet og maskeret til det ukendelige. Dengang opførte de det absurde rockteater »The Mole Trilogy«, om hvordan en civilisation ødelagde et muldvarpesamfund.

En del af værket foreligger på pladerne »Mark of the Mole« og »Tunes of Two Cities«, men den tredie LP, som skulle fuldende trilogien er stadig ikke udkommet.

I stedet genudsendte The Residents sidste år »Meet the Residents« for at fejre deres 13 års fødselsdag, samtidig med at lydsporet til en film ved navn »The Census Taker«, lavet af Bruce Geduldig fra Tuxedo Moon, kom på gaden.

Residents har med en helt ny opfattelse af rockmusikeren – mere lydmager fremfor musiker – været med til at forny rocken. De har med minimale færdigheder komponeret sig frem til den ene overraskende melodi efter den anden, og bliver med deres sære, humoristiske instrumentalmusik et originalt og interessant bekendtskab ved koncerten i Saga den 4. 10.

Per Reinholdt Nielsen

KULTUR ENGROS

Erling Erlang & Trio er næstefter Renee Toft Simonsen og Peder Paars Århus' bedste bud på en forsidehistorie i Se & Hør. Trio'en har dog endnu opfyldelsen af denne ambition til gode. GAFFA har set og talt med »gruppen, der lever af sine tilfredse kunder.«

Af: Mads Kastrup

Foto: Steen Tronsgaard

Cafe Rick's var fyldt til bristepunktet i Århus festuge. Erling Erlang & Trio lod tæppet falde for de væsentligste bestanddele i den danske kulturarv. Fra Susanna Lana til Elvis Presley, Arne Melchior's næse til Niels Anker Kofoed's manglende hage, kosmos til kosmos' røvhul; »Giro 000 413«-højborgen, postnr. 7400 Herning. Erling Erlang opførte kultur engros i en blanding af forsømt, men ikke glemt dansktop og totalteater rettet mod et sagesløst publikum. Den sidste DKP'er i Århus var til stede sammen med Günther Walraff forklædt som mindreårig. Eneste pusterum i denne gale og grove cabaret var et minuts »søgen ind i sig selv« til ære for gruppens nye sponsor Transcendental Meditations Centret.

Kulturarven

Selvom Erling Erlang ofte rammer danske laster og lyster midt i solar plexus har de ikke nogen kulturpolitiske visioner eller endsige »mening« med galskaben.

– Vi har ikke noget vi skal ha' solgt, købt eller gemt, siger Stig Ihb. – Vi har gået i klasse sammen siden guderne og et par pensionerede lærere må vide hvornår. Det handler mest om at, vi skal more os selv og pleje kammeratskabet. Vi snakkede engang med Thomas Winding fra Danmarks Radio, og han gav nok den bedste karakteristik af os vi endnu har hørt. »I ligner en flok 6. klasses skoledrenge, som er ude og hævne sig på deres gamle sure skolelærer«, citerer Ihb. Og mere præcist kan det nok ikke udtrykkes. Trio'en har rent faktisk intet moralsk eller etisk loft, men har op til flere ynglingsaversioner. Ikke bare skolelærere, men osse diverse notabiliteter, heriblandt ikke mindst bekendelses og underlivs journalistikkens bannerførere Se & Hør's og Billed Bladet's hovedpersoner.

– Jeg så engang en overskrift i Se & Hør, fortæller Polka Verner hovedrystende. – *Lotte Olsen; »Min Opgang Er Pudderfarvet«*.Jeg ka' sgu' ikke få den ud af hovedet. Er det ikke fantastisk?

– Vores største ambition er at komme på forsiden af Se & Hør, supplerer Stig Ihb. – Det er meget effektivt at bruge de kendte personer i det blad. Der ringer straks en klokke inde i hovedet på folk ved lyden af navnet. Derfor gør vi så flittigt brug af dem. folk er helt med på den. Vi optrådte engang med Keld og Hilda i botanisk have. Jeg har et billede af det der hjemme på opslagstavlen. Når mor kommer på besøg slår hun begejstret ud med armene og udbryder; »Nej, jamen er det ikke? Jo, det er det«, smiler man så og er ikke fri for at være en smule stolt.

De vil frem

Gösta Sundblom, Hit Vagn, Stig Ihb, Polka Verner og Ralf Marzog har store fremtidsplaner. Cafe Rick's arrangementet var startskuddet på en større turne, der blandt andet skal bringe dem til bibelstævne i Kjellerup, Ingeniørernes årlige afdansningsbal i Ålborg, konfirmation i Drøvling, biludstilling og sølvbryllup.

– Der er ved at være fart på, siger Hit Vagn ærværdigt. – Da vi startede ku' jeg spille 3 akkorder, nu er jeg ellerede oppe på 5. Så det er ved at være på tide med en exportudvidelse. Vi vil ud og opleve noget.

Skulle denne påtænkte udvidelse af markedsandele holde stik, vil selv vor hovedstad ikke gå ram forbi. Erling Erlang's motto synes at være, klart og ultimativt, som den kulørte presses; »Når man skyder på det hele ska' man sgu ramme plet engang i mellem«. Københavnsynes at være et attraktivt målobjekt og spillesteder er der jo nok af. Erling Erlang vil passe fortrinligt i den nye lufthavnsterminal, Overborgmester Weidekamps guldbryllup eller juleafslutningen i Trafikministeriet. I øvrigt påtænker trio'en med nyerhvervet bevilling på 25.000 kr. at lade sig forevige på video, produceret af Channel 6, til ære for børnebørn, DR's provinsafdeling og andre barnlige sjæle.

SMÅ STØRRELSER – STOR LYD

Rolands nye forstærkerserie bider fra sig. DAC-forstærkerne yder 15 watt, men leverer et lydtryk, der kan skræmme langt større forstærkere.

DAC-15X viser tænder med fire 5'' højttalere, mens DAC-15 bruger en enkelt kraftig 8'' højttaler som talerør.

Begge forstærkere har et alsidigt lydbillede. Du kan få det hele. Lige fra heavy-metal forvrængning til klare new-wave toner.

Også basforstærkeren DAC-15B skærer igennem. En nyudviklet 10'' powerhøjttaler gi'r dig masser af punch og overskud. DAC-15B er ligesom guitarforstærkerne udstyret med equalizer og Double Gain Control.

I Roland-Centret kan du føle DAC på tænderne!

Roland

SPOTS

Weirdwave-gruppen **Simcess**, der har formået at fylde spillestederne det sidste år, er gået i Sweet Silence-studiet. Med sig har de produceren Søren Wolff, der tidligere har haft succes med bl.a. Kim Larsen og Gangway. Resultatet bliver et masterbånd med 2 numre og hvis ellers pladeselskaberne er villige, skulle det hele gerne ende med en single-plade. Gruppen er for tiden på Danmarkstour (se kalenderen) og for Simcess-fans bliver det sidste chance længe for at se bandet live. Efter turen går de nemlig i vinterhi og skriver nyt materiale, for at vende stærkt tilbage når bøgen springer ud.

***Madness,** de skøre skiderikker som har givet os en del goe grin og ørehængere, gider ikke mere og har derfor meddelt deres ophør. Så hvis du var blandt dem, der overværede deres optræden på dette års Roskilde festival, så kan du blære dig med at have set en af deres sidste koncerter, ellers må du fælde en tåre. Madness efterlader sig 7 LP'er og et hav af singler.*

Ny støtteplade

Paul Weller (Style Council), **Junior, Haywoode, Bucks Fizz,** nyligt opløste **Thompson Twihs, Pricess,** nyligt genoptagede **Dollar** og **Imagination** har netop udsendt en støtteplade, »This Is My Song«, hvor overskuddet går til »The Vanon Collins Education Thrust of Southern Africa«. »Do They Know It's Christmas«, »We Are The World«, »Africa«, »Sun City«, »King Holiday« og altså nu også »This Is My Song«.

... og udendørs er Live Aid, Farm Aid og diverse anti-apartheid arrangementer blevet fuldt op af et utal af koncerter. Vi nævner i flæng et par engelske koncerter til fordel for **Band Aid Trust: Sand Aid** og **Fine Weather Fayre** som begge er opkaldt efter engelske lokaliteter og altså hverken samler ind til sand eller solskinsvejr til Etiophien. **Fylde Aid**-koncerten i Vest-England støtter... købet af en minibus til en organisation, der arbejder for børn af enlige forældre. Det er moderne at støtte – eller også der der bare mere behov for hjælp over hele verden end nogensinde før.

EUROPÆISKE
MUSIKINSTRUMENT FORSIKRING

EUROPÆISKE

Dækker over hele verden

RING OG FÅ BROCHURE TILSENDT

EUROPÆISKE
REJSEFORSIKRINGS A/S
Vesterbrogade 84, 1620 København V
Tlf.: 01-31 27 01, Telex: 16864
Tlgr.adr.: Europæiske
Reg.nr. A86

Boss News

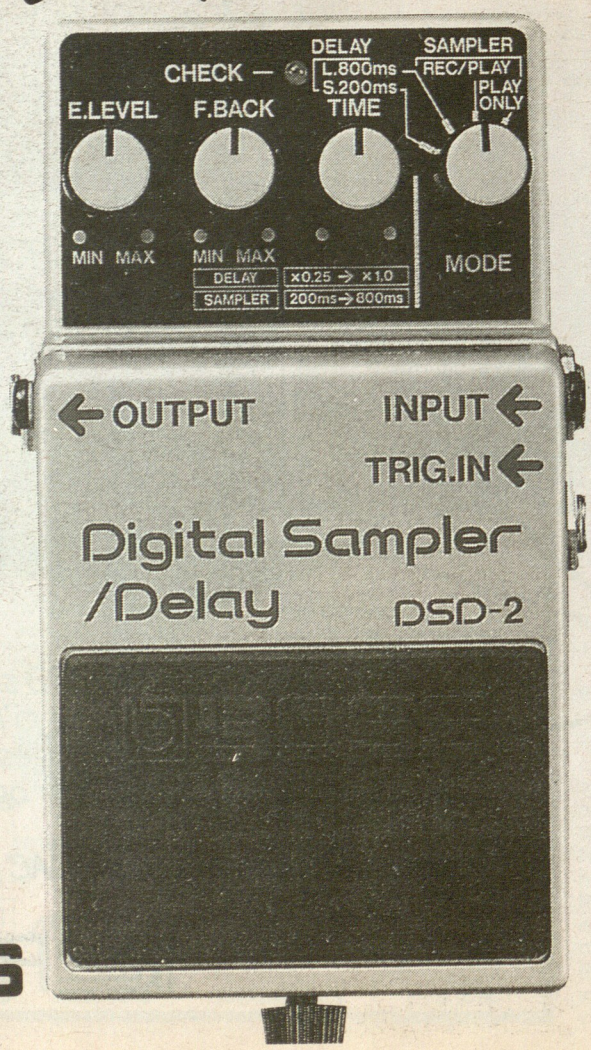

DSD – 2
Digital Sampler/Delay
Ta' ned i dit lokale Roland-Center og få fod på markedets billigste digital sampler!

Pris kr.: 1980,-

BOSS

Mome Rath (på dansk grøfgrin!) er et af de mange mærkværdige dyr, man møder i **Lewis Carrols** fantastiske fortælling **»Alice I Eventyrland«**. Siden januar '83 har det også været navnet på en kvartet fra Paris, der d. 23.10. gæster Danmark, nærmere bestemt Barbue. Bandet, der bl.a. har prøvet at supporte **Rubella Ballet** og **Propaganda**, spiller en mere engelsk, end fransk rockmusik. Kompleks og alligevel energisk, dansabel og optimistisk. Hvad disse fraser dækker over kan opleves d. 23.10. eller på Mome Rath's 2. LP »Sarasvati«, som snart udsendes.

Tuxedo Moon – amerikansk gruppe med base i Bruxelles – gav i starten af september deres tredie koncert i Danmark. Det var uden forgrundsfiguren Winston Tong, som er rejst tilbage til USA, og efter 8 år ikke mere er tilknyttet Tuxedo Moon.

Siden kultalbummet »Desire« har gruppen arbejdet sig hen imod en mere populær form, men koncerten i Saltlageret beviste, at Tuxedo Moon stadig har lysten til eksperimenter. Og først og fremmest beviste Tuxedo Moon, at de med den nye musikteknologi er i stand til at arbejde i dybden. De bruger deres isenkram til en melankolsk sjælevandring fremfor at skabe det traditionelle højglanspolerede teknobeat.

KONKURRENCE

»Break Every Rule« siger GAFFA sammen med Tina Turner. Læg alt til en side, fat pennen og grib chancen for at vinde et eksemplar af den nye plade med grand old Tina. Svar på følgende spørgsmål og send kuponen inden mandag den 20./10. med morgenposten.

1. Hvad hed den udsendelse i dansk TV, som Tina Turner fornyligt medvirkede i?
2. Hvad hed Tina Turners forrige LP?
3. Tina Turner startede sin karriere sammen med sin tidligere mand. Hvad hedder han?

Send svarene til Musikmagasinet GAFFA, Guldsmedgade 23, 8000 Århus C og mærk kuverten »konkurrence«.

1 _____
2 _____
3 _____

Navn: _____

_____

Adresse: _____

_____

Indsendes til GAFFA, Guldsmedegade 23, 8000 Århus C.

Vindere i konkurrencen om den nye LP med Talking Heads blev:

Thomas Nødvig, Herlev, Lisbeth Jørgensen, Ringe, Michael Jagd, Valby, Ivan S. Sørensen, Brønshøj, Katrin Husum, Århus, Kim Andersen, Kolding, Poul Erik Sørensen, Ålborg, Johanne Møller, Horsens, Gitte Enevoldsen, Århus, Morten Steno Hansen, Karrebæksminde.

ZEN – og kunsten at slå igennem i Danmark

Dan Hylander, en af de største sangere i svensk rock, har netop været i Danmark for at indspille en ny LP, der udkommer sidst i oktober. GAFFA lagde vejen omkring Wernerstudiet i København og talte med Hylander om LP'en, hvor blandt andre Donna Cadogan og Palle Mikkelborg medvirker. Og om det besynderlige i, at man kan sælge over 120.000 eks. af en LP – som ikke engang sælger 1.000 eks. i Danmark.

I øjenkontakt med Dan Hylander

Af Jan Eriksen

»Kung av onsdag«. Ikke konge af Sverige af smørgåsar, af spritbolaget, af skærgårds-ubåde, eller konge af noget som helst andet. Konge af onsdag. Hans Majestæts borgerlige navn er Dan Hylander. Et af Sveriges største rocknavne gennem de sidste 3-4 år, som i oktober er aktuel med sin syvende LP: »Kung Av Onsdag (Ingens Fånge...Alles Clown)«. Hans live-dobbelt-LP fra '85 »Telegram/ Långt Farväl solgte 50.000 og 84-LP'en »Om Änglar Och Sjakaler«, har rundet 120.00 eks. Så stor har succesen været, at LP'en, Hylander og hans band, Ray Montana Band,blev henholdsvis årets LP, artist og livegruppe i 1984 i Sverige. Dan Hylander, der naturligvis medvirkede på den allerede klassiske ANC-støtte-koncert sidste år, er ligeså populær i Sverige som han er ukendt i Danmark. Så populær, at han sammen med en Mikael Wiehe slås om den af svenskrockens »tre kronar«, som ikke besiddes af hhv. Ulf Lundell og Joakim Thåström fra Imperiet.

Den første Dan Hylander-single udkom i 1978 på Malmö-selskabet Amalthea, der opstod sammen med den alternative svenske musikbevægelse og Hoola Bandoola Band. Selvom han aldrig har sunget politisk agiterende sange, har Hylander altid, som Wiehe og Afzelius, tilhørt Den Amerikanske Skole i svensk rock med et melodisk materiale, der burde kunne gøre de fleste store danske rocknavne gule og blå af misundelse. Han spiller ikke ligefrem revolutionerende rock – ingen støjmanifester eller hidsige spark, men solid, melodiøs rock et sted mellem Dylan og Jackson Browne. Musik i balance med sig selv, som indholdet i den zen-buddistiske filosofi, Hylander på flere LP'er har forsøgt at forene med rock'n'roll – i øvrigt også inspireret af danske filosoffer som Kierkegaard, Niels Bohr og Piet Hein. På den nye LP er kongen af onsdag blevet mere personlig. Det er næppe helt galt gættet, at flere tekster handler om Hylanders forhold til den mangeårige partner, sangerinden Py Bäckman. Musikalsk har han forladt den, efter hans egen mening, stillestående Vestkyst klang opfattelse. »Kunga Av Onsdag« er engelsk orienteret i arrangementerne. Mere moderne, synthbaseret med vægt på de gode melodier, siger Dan Hylander, der umiddelbart kun kan komme i tanke om Scritti Politti til en sammenligning. Samtidig har et par af pladens højdepunkter en klar, mere jazz'et »feeling« takket være Palle Mikkelborg. Verdenskendt dansk flygelhornist og trompetist og Hylanders bror i ånden, hvad zen-inspirationen angår. Til gengæld er det mangeårige samarbejde mellem Hylander og Ray Montana ophørt – »de kunstneriske og kommercielle muligheder var udtømte«, lyder det kort og koncist, og istedet har Dan været på strandhugst i Mats Ronanders band, hver gang kapelmesteren har været i København sammen med fru Sanne Salomonsen. Det er i øvrigt på hendes anbefaling, at Hylander har hyret de tre danske sangerinder Tamra Rosannes, Donna Cadogan og Lotte Gundlev.

– De klarer fint det svenske, siger han, og fortsætter: De bliver bedre og bedre...Så kan man sige, hvad man vil om dem på scenen...nej, jeg vil kun sige pæne ting. Og dog! Som Malmöborger gennem de første 26 år af sit liv, har Dan altid følt en vis tilknytning til Danmark – og han har ikke meget positivt at sige om Øresunds rolle som rockkulturelt jerntæppe:

– Det er idiotisk, at vi her i Skandinavien har tre markeder på tilsammen 17 mill. mennesker, som ikke bliver udnyttet. I stedet har vi tre begrænsede markeder, hvor man faktisk skal spille på en bestemt måde for at komme i betragtning. Det er fuldstændig idiotisk, at de store pladeselskaber, som jo har mulighederne for samarbejde, ikke gør noget ved det.

I Sverige hører vi f.eks. næsten aldrig den danske musik i radioen.

Måske ér den danske funk-rock- og den svenske garage-amerikanske scene for langt fra hinanden. Og måske har de næsten racistiske fordomme på tværs af grænsen en vis betydning. Dan Hylander kan en lille anekdote:

– Jeg sad og snakkede med Aske Jacoby og så kom nogle af hans venner og undrede sig over, at han snakkede med en svensker. »Det er ikke det værste«, svarede han, »Jeg kender også negre«. Måske skulle de danske og svenske musikere slå sig sammen om anti-apartheid-rock-koncert på Hven. Inden da kan københavnerne se Dan Hylander med band en gang i november. »Min sidste koncert i Danmark«, siger den desillusionerede svensker, der ellers har optrådt flittigt her i landet, siden han i 1972 spillede sammen med Gasolin i den legendariske Club Revolution på Åboulevarden. Det er nu eller aldrig for Dan Hylander i Danmark. Vi andre kan håbe, at »Kung Av Onsdag« kan være med til at rette op på det forrykte misforhold, at kendskabet til den alsidige, livskraftige, svedige rockscene her i landet helt dølges i deodorantemmen fra Herreys og Carola.

Vi er PIONERER og SPECIALISTER i

- Midi
- Sampling
- Computer software
- User service f.eks. 1000-vis af lyde til: EMAX EMU II, SP-12 PROPHET 2000 o.s.v.
- EMAX
- EMULATOR II + HD
- SP-12 turbo
- CD-ROM
- ENSONIQ
- MIRAGE
- PPG
- OSCAR
- OBERHEIM
- STEINBERG
- C-LAB
- BIT
- ATARI
- ROLAND
- YAMAHA
- KORG
- AKAI

MUSIK

P.S. I anledning af at vi i oktober fylder 2 år, har vi lavet en helt fantastisk fødselsdags tilbudsliste - send kuponen ind og få listen tilsendt

send mig venligst tilbudslisten

navn: _____

adr.: _____

postnr./by _____

Klostergade 68, 8000 Århus C.
Tlf.: 06 19 05 18 06 19 08 99

Fire stærke kvinder på rad! Det er, hvad oktober måned præsenterer på den danske scene. Imponerende, fordi udgivelserne signalerer, at man ikke længere kan stikke en mikrofon i hånden på en flot pige og så håbe det bedste. Disse fire vêd, hvad de vil – hver for sig med vidt forskellig musikalsk baggrund og udtryk. GAFFA fandt pladerne så spændende, at vi her vil præsentere spirene til en ny dansk rock-sangtradition. Læs videre på de følgende sider om de nye solister i dansk rockmusik.

foto: Jan Jul

Mona Larsen gearer om til solo

Efter opløsningen af Halberg/Larsen stod Larsen med fornavnet Mona noget alene tilbage. Et frirum var skabt til at satse på en solo-karriere, tænkte Mona, og midt i oktober udkommer den. »Ulven & Høgen« er titlen og de læsere, der forventer en videreførsel af de musikalske grundprincipper fra Halberg/Larsen tager grueligt fejl. »Ulven & Høgen« er bestemt af en anden kaliber end det man kender fra den gamle jazz-funk-gruppe. Mona Larsen har på debut'en formået at kikke op over sit ståsted de seneste 4 år med Halberg/Larsen, men har samtidig gjort brug af de musikalske erfaringer, hun gjorde i denne sammenhæng.

Af Henrik Adler

»Det er sjovt at vise nye sider af sig selv«, siger Mona og griner lidt genert. »Det er rigtigt, at denne LP viser nye sider af mig, og det kan jeg kun være tilfreds med. Det er forfriskende og meget spændende«. »Nye sider« viser sig at være *andre sider* i forhold til gruppen Halberg/Larsen, men materialet til »Ulven & Høgen« er ikke nyt, men har ligget i skuffen i de år, hvor det hele drejede sig om Halberg/Larsen for Mona.

»Jeg havde måske ikke så meget plads til mit materiale i gruppen«, forklarer hun. »Arrangementerne og musikken havde Poul Halberg jo skrevet, så det var bare at synge sangene, som det mere eller mindre fremgik af melodien. På »Ulven & Høgen« er det helt anderledes. For det første er numrene skrevet på en anden måde. Tekst og musik er kommet samtidig og så har jeg sammen med min keyboard-spiller, Morten Rasmussen, arrangeret materialet. Det har betydet, at arrangementerne ligger tæt op ad sangen. På den måde kommer sangene til at lyde på en anden måde. Det er spændende og nyt, og jeg har meget lyst til at prøve at udvikle det. – For det andet har jeg haft meget frie tøjler fra pladeselskabets side. Det har været enormt inspirerende at ha' god tid til at finpudse numrene. Selvfølgelig er der numre på pladen, som jeg ikke er helt tilfreds med – sådan skal det næsten være, når man *skal* være færdig med en indspilning. Men det er strengt taget osse de eneste kompromisser, jeg har måttet indgå i dette forløb. Og det er jeg ikke vant til. Hos Halberg/Larsen var der altid et hav af kompromisser, og i længden er det meget svært at leve med. – For det tredie betyder det kolossalt meget, at jeg selv har skrevet musikken. Jeg har indenfor det sidste stykke tid arbejdet med at gøre min stemme lysere. – Finde nye tonearter osv... og det er jo meget lettere, hvis det er dig selv, der skal ha' styr over det hele. Jeg tror osse, at der kommer mere energi og mere glæde ud af rillerne i det øjeblik, du selv har skrevet musikken.«

Fusioner

Der er elementer af jazz på numrene. Er det en del af det musikalske koncept? »Nu vil jeg nødig sige jazz, men det er da klart, at man må bruge det værktøj, man har foran sig. Og det er vigtigt, når man vil præsentere ny musik, at man har det ene ben i det, der er helt aktuelt, og det andet i sine rødder. Begge dele er vigtige, hvis man vil spille noget originalt. Alt er jo tilladt idag, og det synes jeg bestemt, man skal benytte sig af. Det er på den måde, man får mulighed for at blive lidt længere på scenen end de 4-5 år, der er normal praksis her i landet. Har man tråde både frem og tilbage i tiden, har man mulighed for at præsentere noget, som andre ikke har skrevet før. Det provokerer lidt, og det kan jeg osse bedst li'. Jeg gider ikke rigtig tage ud og gøre folk trygge – jeg vil hellere ha at folk reagerer på mine tekster eller på musikken og showet.«

Mellem Ulve og Høge

Materialet til »Ulven & Høgen« er for et par numres vedkommende skrevet for 5-6 år siden, men har aldrig fundet anvendelse før nu. »Ulven & Høgen« er foruden at være pladens titel osse et af pladens numre. Det er en titel, der godt kan skræve over det tekstlige indhold på pladen. Med Mona's egne ord, handler det »om fremmegørelse – i dette tilfælde om fremmedgørelse mellem mand og kvinde. Men der er osse et nummer som »Kølige blikke«, der handler om det kontrollerede samfund, der bruger al sin energi til at overvåge mennesker fremfor at give plads til mere udfoldelse.«

Ud på vejen

»»Ulven og Høgen« er selvfølgelig indspillet, fordi jeg synes det er på tide at komme med et solo-udspil. Men pladen er først og fremmest udsendt, fordi jeg gerne vil ud at spille på landets scener.

Vi skal på turné i slutningen af januar og tre uger frem. Jeg har overvejet at stille op med lidt mere show, end man er vant til at se. På turen benytter jeg så vidt muligt de samme musikere, som på pladen og det vil sige, at Morten Rasmussen er på keyboard og Kaspar Lindhardt på bas. Michael Munckler er på guitar og Klaus Menzer sidder bag trommerne. Her udover kommer de to kor-piger. Hvem det blir, ved jeg endnu ikke, men jeg kunne godt tænke mig at afprøve nye kræfter«, slutter Mona, som virker gladere og mere energisk end nogensinde før. Forhåbentlig smitter det af på den kommende turné – i hvert fald høres det på pladen.

MOBILSYSTEMER:

STUDIE/PA/LIVE-OPT.

UDLEJES M/U MANDSKAB

STUDIER	16 SPOR 1/1" TASCAM MS 16 8 SPOR 1/2" TASCAM 80-8 2 SPOR 1/4" PR 99 mkll BRUGERVEJLEDNING
&PA	24/16 TAC SCORPION 24/8 BANDIVE 3000 W TANNOY/HARRISON FULD MONITORMIX
DIV	DIGITAL DELAY VESTA DIGITAL REVERB ALESIS MIKROFONER/STATIVER: SHURE/SENNHEISER/E.V. AKG PHONES
UGE	16 SPOR KOMPLET: 3500,- 8 SPOR KOMPLET: 2200,-
WEEKEND	16 SPOR KOMPLET: 2100,- 8 SPOR KOMPLET: 1200,-
DAG	16 SPOR LIVE OPT.: 1000,- 16 SPOR OPT. + PA: 1500,- PA: 1000,-
	TRANSPORT AF GEAR 06-OMRÅDE: 100,- ØVRIGE: RING

PRISER EXCL. MOMS OG MANDSKAB. BÅND KAN LEJES/KØBES

SH-MUSIK

06994278

Lei Moe

– på egen hånd, her og nu

foto: Steen Tronsgaard

Lei Moe er aktuel med sin anden soloplade »Nu og Her«. Efter at have været en af landets flittigst benyttede korpiger, satser hun nu på en solokarriere og er for øjeblikket på landevejen med sit eget band. GAFFA har mødt hende, en af de garvede piger i dansk rockbiz.

Af Arne Vollertsen

Aftalen lød på lørdag 17.30. Lei Moe skulle optræde på Vestergade 58 i Århus samme aften, og vi havde aftalt at mødes for et interview.

Da fotografen og jeg træder ind på det tomme spillested, er roadierne i gang med at stille gear op. Vi får øje på Lei i et hjørne i færd med at skifte ble på ungen.

Resten af bandet – får vi at vide – ligger ude i bilen, og benytter lejligheden til at få sovet et par timer. Det har Lei ikke tid til, selv om hun nok kunne trænge til det. Der er jo både ungen, fotografen og mig.

– Der er ikke plads til børn i denne branche, siger Lei, men det bliver der jo nødt til at være for mit vedkommende. Når cirkusartisterne kan have børn med på job, kan musikere vel også, siger hun og griner. Sove kan vi, når vi bliver gamle.

Vi hanker op i ungen for at finde nogle passende omgivelser for interview og fotos, og ender lige rundt om hjørnet, på Café Mozart. Fotografen og jeg bestiller kaffe, Lei tager sig en tonicvand, og ungen – navn har han ikke fået endnu – får sin sutteflaske.

Hvordan er det at skifte fra korpige til rollen som solist?

– Det er næsten som at starte forfra. Du går meget ned i løn og samtidig knokler du mere. Som solist skal du være med i alt, hvad der har med din karriere at gøre: plade, markedsføring, billeder, pressemeddelelser. Det er et stort arbejde, hvis ikke du vil lade andre bestemme hen over hovedet på dig.

– Men det har altid været min drøm at få eget band, så jeg tager slæbet. Jeg har jo selv valgt det, svarer Lei optimistisk.

Du er altså ikke engageret andetsteds længere, hverken hos Henrik Strube eller i Melodi Grand Prix?

– Nej. Det er forøvrigt underligt, at alle kan huske mig fra Melodi Grand Prix. Det er jo efterhånden tre-fire år siden – det var med Lollipops – men folk husker det stadigvæk.

– Nej, jeg er ikke engageret andre steder. Først forlod jeg DynaMoe; siden blev jeg gravid og fandt ud af, at jeg blev nødt til også at gå ud af Henrik Strube Band. Nu er det udelukkende solokarrieren det gælder.

Er det svært at være pige i rockbranchen?

– Hvis pigerne både vil have en karriere, børn og et nogenlunde ordentligt hjem, så har de travlt. Der skal knokles, det er vilkårene. Sove kan vi når vi bliver gamle.

Mens snakken er gået, er der sket det utrolige: ungen er faldet i søvn. Er det Mozart'en fra højtalerne, der har lullet ham i søvn, er det mors stilfærdige snakken eller er det fulderikkernes højrøstede diskussion henne ved hjørnebordet? Fantastisk, han sover.

Din nye plade er blevet betydelig mere rocket end den første?

– Ja. Jeg elsker heavy, og live spiller vi endda meget mere råt end på pladen. Jeg kan godt lide at skrige, og aggressiviteten i heavy-rocken tiltaler mig.

Men du står da ikke på scenen i læder og nitter fra top til tå?

– Det er ikke så meget den slags heavy metal, jeg kan li'. Det med nitterne er for meget for mig; hvorfor klæde sig så vildt ud, når man skal på scenen? Kiss eller Twisted Sister er for mig helt igennem latterlige. Det gamle Deep Purple derimod, det er mere min stil.

»Nu og Her« er en meget rocket plade, men samtidig er der også en del stille numre. Er det en bevidst blanding?

– Ja, der er jo ikke noget ved at skrige hele tiden. Der skal være melodi i tingene, og jeg har vel også – ved siden af det aggressive – en romantisk åre. Tag f.eks. »Fuldmånen lyste«. Henrik Strube har lavet dansk tekst til det gamle 60'er-hit »Crimson and Clover«, og det er blevet et smukt, stille nummer. Jeg føler jeg har begge dele i mig, både det aggressive og det romantiske, og jeg kan ikke nøjes med én af delene.

Begge dine soloplader indeholder en sang om det sted, din familie oprindeligt stammer fra: Polynesien. Den romantiske åre du nævnte, har den noget at gøre med din tahitianske afstamning?

– Måske. Nu har jeg aldrig været der, men jeg har læst meget om det. Folkene i Polynesien levede jo i sin tid i en slags paradisisk tilstand. Naturen var så overdådig, at det næsten ikke var nødvendigt at arbejde for føden. Så kom den hvide mand, og de sygdomme, han bragte med sig, udryddede halvdelen af den oprindelige befolkning. Det er i sig selv en katastrofe; samtidig er der sket så mange andre forfærdelige ting på disse øer, f.eks. de franske atombombesprængninger på Muro-roa.

– Der er nogle utrolige kontraster mellem øernes fortid og deres nutid, mellem polynesernes åbne og gæstfrie sind og de tragedier der er overgået dem, siger Lei.

Således går snakken om løst og fast – rockbiz, politik, Mødrehjælpen, Greenpeace – mens ungen sover trygt. Men efterhånden er det tid til at bryde op, og Lei spekulerer på, om hun måske kan nå at få et par timers søvn i bandbilen. Fotografen og jeg siger farvel, og håber bare på, at ungen ikke vågner.

Senere på aftenen – henad midnat – går Lei Moe Band på scenen. Med sig har hun en håndfuld drenge, der spiller hårdt og godt. Guitaristen Henrik Twede er bandets indpisker, og efterhånden får han varmet godt op under sine medspillere – og under publikum. Den professionelle rutine og tilbagelænethed forsvinder efterhånden som heavy-bissen skrues på, og mens vi kuller ud til sidste sæts afsluttende hårde rocknumre, kommer jeg til at tænke på ungen.

Hvor mon han er nu? Ude i bandbilen? Sover han?

»Hvad er der egentlig blevet af **Robbie Robertson«,** var der måske nogen, der tænkte, da dansk TV for nylig viste »The Last Waltz«-filmen med The Bands afskedskoncert. Han er intet mindre end »Kreativ konsulent« på en ny film om og med **Chuck Berry,** kan GAFFA nu afsløre. Filmen, der hedder »Chuck Berry: Hail! Hail! Rock'n'roll« instrueres af Taylor Hackford (»Officer And A Gentleman«) og Keith Richards er blevet hyret til at sørge for, at lydsporet lyder som det skal. Hvilket vist vil sige noget med guitar.

Frankie are back!

For snart et par år siden henrykkedes 100.000'er af fans kloden rundt over Englands nyeste popband, Frankie Goes to Hollywood, der med albummet »Welcome to the Pleasure Dome« og singlerne »Relax«, »Two Tribes«, »Welcome to...«, »War« og »Power of Love« skrev sig ind i pophistorien, som et af de mest kontroversielle popbands siden Sex Pistols. Sexualitet og politik blev behandlet på en så vovet måde at FGTH's 1. hitsingle »Relax« blev bandlyst af BBC. Onde tunger påstår at netop denne bandlysning, en særdeles smart promotion og hitmager Trevor Horn, er skyld i FGTH's store succes. Gruppen har aldrig hørt til de bedste livebands – en udpræget studiogruppe a la Toto. Efter Pleasure Dome-singlerne tog FGTH på en verdensomspændende turné, hvorefter de i snart 1 år opholdt sig i total isolation i henholdsvis Irland, på Ibiza og i Holland for at skrive materiale til en ny LP. Den er kommet nu og hedder »Liverpool«. »Dette album er 10 gange bedre end »Welcome...«. »Den viser os, som vi er.. 5 gutter fra Liverpool, som synger egne personlige sange«, har forsangeren Holly Johnson sagt om det nye album. Foreløbigt er der kommet 1 single ud fra LP'en, singlen »Rage Hard«. Nyligt gifte Nasher mener, at FGTH med »Liverpool« viser en mere moden og helstøbt musik, hvor gruppens øvrige besætning i øvrigt er Mark O'Toole, Paul Rutherford og Ped. Ingen tvivl om at forventningerne til LP'en er tårn høje!!!

bennett

»Gangway I Tyrol« er den festlige titel på en ny film »featuring« en af de største succeser i dansk rockmusik det sidste år: Gangway. Den 45 minutter lange film, som forhåbentlig snart kan ses i dansk TV, viser Gangway som uheldige helte i bedst Buster Keatonstil i en tyrolerlandsby, der er besat af skjulte kræfter. Om gruppen kommer længere ud i den store verden end Schweiz, må tiden vise. Pladeselskabet Irmgardz forhandler stadig med forskellige interesserede store amerikanske og engelske – ikke særligt anderledes eller uafhængige – pladeselskaber om distributionsretten på Gangway. Mens Gangway selv barsler med en julesingle til det hjemlige marked, udsender Irmgardz foreløbig en **Baby Hotel Hunger**-single med det gamle Jaques Brel/Terry Jacks-nummer »Seasons In The Sun«. Som efterfølges af **Naive**-singlen »Sugar and Money/Careless«. Endelig oplyser selskabet, at de har tegnet kontrakt med den københavnske psykedeliske kult-rockgruppe, **The Sandmen** – på dansk: Ole Lukøjnene. *Jan E*

Marantz CD 65 16-bit D/A konverter for hver kanal, 4-dobbelt oversampling og digital filtrering. Direkte programmering af 99 numre og hukommelse for 20 numre. Trådløs fjernbetjening via Marantz AV BUS. Hovedtelefonudgang med styrkeregulering. Sort udførelse. Ca. kr. 6.000,-. Marantz CD-afspillere fra ca. kr. 3.600,-.

Compact Disc i reference-klasse
Marantz CD 65

Hvis du tror, at alle Compact Disc er bygget over samme læst, bliver du nødt til at ændre opfattelse.

Marantz Compact Disc er noget særligt.

Opbygningen, teknologien, selv de mindste detaljer får Marantz Compact Disc til at lyde klart anderledes og bedre end langt de fleste andre modeller på markedet. Uanset pris!

Den særlige Marantz lydoplevelse skyldes bl.a., at der anvendes en "Straight Linear" 16-bit D/A konverter for hver kanal (4-20.000 Hz ± 0,05 dB). Samtidig undgås tidsforskydning mellem kanalerne, hvorved stereoperspektivet gengives objektivt korrekt.

En anden fordel ved Marantz ligger i valget af sampling- og konverteringsmetode. Hvor mange modeller stadig er forsynet med stejle, analoge filtre, anvender Marantz en langt bedre løsning med 4-dobbelt oversampling og digital filtrering.

Separate strømforsyninger for de digitale og analoge kredsløb forhindrer akustisk tilbagekobling og resulterer i renere analoge signaler. Et-punkts laseren forebygger interferens fra tilstødende spor og medfører længere levetid. Selv plader med ridser og fedtpletter, der får andre afspillere til at give op, gengives næsten lydefrit af Marantz.

Kun den rene lyd er tilbage.

Besøg din nærmeste Hi-Fi - forhandler og få en musikoplevelse kun Marantz Compact Disc kan give dig.

marantz®

Intet kan måle sig med at eje det bedste.

SPOTS

The Byrds, den amerikanske gruppe, der sammen med mor og far red på Beatlesbølgen for mere end 20 år siden, kommer i oktober til Danmark for at give to koncerter. Fans vil uden tvivl valfarte til henholdsvis Skråen i Ålborg den 27. og Alexandra i København den 30. for at opleve et gensyn med gruppen, som i '86 udgaven tæller et enkelt medlem fra den originale besætning nemlig sangeren Gene Clark. Med sig har han en håndfuld amerikanske studiemusikere som kendere burde kende; Nicky Hopkins (piano), Carlos Bernal (bas), Gregg Thomas (trommer), Bill Darnell (gui.), samt John York (qui.), som dog var med i The Byrds i perioden omkring »Easy Rider« LP'en.

For et år siden anede ingen, hvem **Five Star** er. Idag er kvintetten det hotteste supernavn på den engelske disko-popscene, hvor sidste års model hed **Wham!** forrige års model **Duran Duran** etc. Five Star består af fem søskende – to drenge og tre piger, sat i verden af Buster Pearson, der blandt andre har spillet sammen med så berømte musikere som **Wilson Pickett** og **Jimmy Cliff**. Det er dog ikke som musiker, men som forretningsmand og pladeselskabsdirektør han nu er blevet verdenskendt med sin markedsføring af børnene, hvis Familien Jackson-inspirerede image, tøj, musik, sang og dans har bragt de fem stjerner til tops. »Can't Wait Another Minute« og »Find The Time« hedder de to gennembrudshits, der det sidste halve år er blevet råspillet på alverdens radiostationer og diskotekerne, hvor Five Stars slebne funk er i sit rette element. Begge numre er naturligvis med på den aktuelle »Silk And Steel«-LP, der p.t. følges op af gruppens anden store koncertturné i USA og England. Måske får også det danske publikum mulighed for at se familien Pearson med Michael Jacksons kvindelige modstykke, **Deniece Pearson**, i forgrunden. Chancen skulle være der, hvis det går som New Musical Express' anmelder Deanne Pearson, prædiker: »Give them another year and they'll be one of the biggest bands in the world«.

Jan E

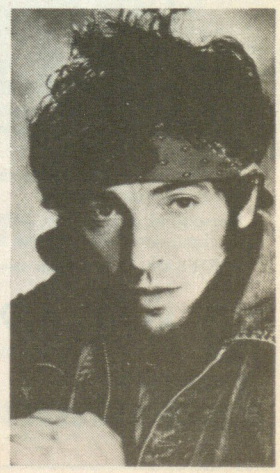

Bruce Springsteen, *amerikansk bodybuilder som også kaldes »The Boss«, udsender i løbet af efteråret en 5 dobbelt live-lp med optagelser fra de sidste 10 års verdensturnéer, sammen med live albummet kommer en 36 siders bog med tekster og fotos. At dømme ud fra salgstallene for hans senste LP »Born in the U.S.A.« som indtil videre er solgt i 17 milioner eksemplarer, skulle der vel også være et marked for dette omfattende værk.*

»Vi er kommet tættere på vore rødder«, siger 23-årige Alberte, LP-aktuel med »Lige på«

Foto: Jan Jul.

Tresser-pop i firser-funk

Af: Jens Jørgen Jæger

Sangerinden og sangskriveren Alberte Winding, der fik sin vinyl-debut sidste vinter, har haft en travl sommer i Easy Sound Studio, København. Sammen med sin komponist/musiker Jan Rørdam og brormand Kasper Winding plus gæster som Jens Haack, Hanne Boel og Maria Bramsen, har hun indspillet sin anden LP, »Lige på«.

Resultater af sommerens musikalske møje ligger klar på pladehandlerens disk i disse oktoberdage.

Onkel GAFFA, der har gennemlyttet pladen for dig, giver den prædikatet »ungdommelig firser-funk med danseappel« – og er iøvrigt flippet fuldfedt ud over at finde tydelige træk og tricks fra tresserne, især på pladens potentielle hit »Danser med en anden«. Læg mærke til det nummer! Sangerinden lægger sig i selen, og der er*drive* i trommerne, trut i sax'en, svup i bassen og godt med glid og glam i guitarerne. Med de lækre kor-arrangementer og den beherskede anvendelse af lydeffekter er der tale om intet mindre end et lille mestermix af psykedelisk pop.

Og så kan man danse til det. Man kan faktisk ikke lade være.

Men stop en halv. Psykedelisk? Alberte? Det er nu ca. en snes år siden den psykedeliske bølge gennemsyrede rock'en. På det tidspunkt kan den unge Alberte da dårligt nok have nået at få sutten ud af munden. Eller hur?

Onkel GAFFA trækker gyngestolen frem og danser hen til telefonen. Alberte er i røret og fortæller om indspilningsforløbet:

Sjovere og stærkere

– Det har været sjovere end sidste år, synes jeg. Især for mig, som ikke kan spille noget instrument eller forstå tekniske udtryk. Denne gang har jeg forstået noget mere, og det har betydet, at jeg kunne holde ud at være der. Der går meget tid, hvor jeg ikke laver noget, bare sidder og lytter efter. Jeg har lært en masse denne gang; jeg synes, det har været spændende. Det har osse været lidt sejt ind imellem, ikke? Fordi det var sommer, og nogle gange tænkte man: Åhh, nej, jeg vil hellere være brun end lave plade!!

– Vi har haft mere tag i produktionen selv i år. Det har osse været meget sjovt for Kasper, tror jeg. Vi har blandet os mere og skændtes lidt og blevet enige og er vokset og slidt stærkere, synes jeg.

– Det synes jeg osse, man kan høre på numrene. Der er mere BUM-den-her-ka-vi-li i forhold til den forrige, som måske var lidt mere tøvende musikalsk.

Tættere på vores »rødder«

– Jan's numre er tættere på, hvad vi i virkeligheden gerne vil – tættere på vores »rødder«, selv om det måske lyder underligt. Folk griner altid af mig, når jeg siger det sådan med soulmusikken. Jeg var jo trods alt ikke født dengang. Jeg blev født, da alle de bands gik i opløsning. Men alligevel er der meget, der har hængt ved, fordi man har lyttet til pladerne som lille. At vende tilbage til det er enormt sjovt – eller at »ha' det med«, hvis du forstår. Alt det ligger i baghovedet på både Jan og mig.

Beatles, Prince og pop

– Indtil jeg fyldte 14 ejede jeg næsten kun Beatles-plader. Jeg hørte ikke andet og havde ikke én ny plade! Jan har haft det lissådan, tror jeg, og det er fulgt med lige siden. Og med Kasper som producer. Kasper er jo total Prince-freak! Prince bruger gamle Beatles-ting, og så kommer det osse med på den måde. Når man laver popmusik og gerne vil lave noget, som alle holder af – det er det, pop går ud på – så kan man ikke ignorere Beatles. De er lissom indbegrebet af popmusik. De skrev både gode tekster og fik folk til at danse og grine.

– Nej, vi har ikke noget imod betegnelsen POP – det har vist de færreste mennesker idag. Der var en periode, hvor ROCK var den »ægte« vare, som sagde noget om éns følelser. Det gør pop nu lissåmeget, bare mere i det skjulte. Pop er noget, man forbinder med at være teenager – men alligevel noget, der følger én resten af livet.

Mangler et sceneshow

Alberte indspillede sin første LP uden rigtig af have prøvet at optræde på en scene. En ret atypisk debut. Siden har hun haft op mod 100 jobs på gymnasier, i haller og klubber over det meste af landet. Hvad siger koncert-erfaringerne? – Jeg kan se nu, at jeg skal give meget mere end før... Men sådan er det jo hele tiden, man synes, man skal være bedre.

– Lige nu er der kun trommeslageren tilbage fra det forrige band. Christian (Dietl, bassist. red.) er lige gået, og skal til at finde ud af noget andet. Til vores turné, som vi regner med at starte i begyndelsen af november, har vi guitaristen »Lab« og Niels Kaufman på keyboards, og så vil vi finde nogle korpiger. Og nu kommer det, som jeg egentlig ville frem til, nemlig at der nok skal ske noget med vores show. Vi har aldrig rigtig haft noget sceneshow, og vi vil gerne give publikum lidt mere for pengene – det fortjener de.

...lissom på Vestergade 58!

– Når vi har spillet i Århus har jeg bare altid haft det enormt godt. Jeg ved ikke hvorfor, men jeg tror... Folk på Vestergade 58... der sker bare et eller andet, de giver noget tilbage til orkestret. Det kan være lidt svært nogen gange i København. Der er folk måske mere generte, jeg ved det ikke. Det er sværere at spille folk op. Og så har vi ikke været så gode til at blæse på det og sige: Åh, det må de selv om, vi gi'r bare *alt* hvad vi har i os!

– Det er faktisk kun sket nogle få gange i Århus. Og det er sådan det, jeg har i baghovedet, når vi skal ud at spille. Så tænker jeg: Det ska' være lissom da vi spillede på Vestergade 58!!! Folk var s'gu så søde, og midt i det hele kunne man høre en eller anden råbe: Jaja, det er fedt, mand! Det er bare sådan, det ska' gøres! Det, at nogen råber sådan noget, det løfter pludselig én 400 meter op! Og stedets størrelse gør nok osse noget. Klub-stemningen – hvis man kunne bringe den med ud til de store haller, så ville det være helt genialt!

Trække læsset her og nu

ALBERTE's første LP solgt i 6-7.000 eksemplarer. Det lyder måske ikke specielt imponerende, men Alberte Winding er udmærket tilfreds:

– Økonomisk har det været OK. Vi har kunnet leve af det og så de koncert-jobs, vi har haft i det sidste års tid. Men i den forgangne periode, hvor folk gik ind og ud af orkestret, følte man det ukoncentreret og syntes, der var lidt for meget forvirring. Men det vil der nok altid være. Så spørgsmålet er, om man ikke bliver bedre til at »trække læsset her og nu«, hvis du forstår. Det er nok *det*, vi har lært af at være ude og spille...

Som tekstforfatter har Alberte ingen egentlige forbilleder, men hun kan godt lide Anni Lennox' tekster:

– De rummer en god blanding af pop og alvor. På den måde, at hun synger om kærlighed på samtlige numre, men på en helt sikkert selvoplevet, smertelig måde ind imellem. Det synes jeg er fedt. Men jeg ved ikke, om jeg kan påstå, at jeg selv gør det... Men det ville være fedt at nå frem til!

I et GAFFA-interview sidste år sagde Alberte »...det vil måske tage ti år, før jeg er tilfreds med mig selv...«

Betyder det mon, at hun nu kun har ni år tilbage???

– Ja! Ha-ha! griner Alberte og skruer lynhurtigt reklamestemmen på:

– NEDTÆLLINGEN FOREGÅR I GAFFA! FØLG DEN SPÆNDENDE UDVIKLING ÅR FOR ÅR!!

foto: Steen Tronsgaard

Prima-donnaer går osse i sutsko.

Af Susanna Neimann

Man kan ikke se på hende, at hun før dagens interview måtte ligge en time i blød i badekarret for at få opløst sminken fra i går. Hun var simpelthen for træt til at tage den af, inden hun skulle sove.

Hendes neongrønne hårsløjfe i discountformat, mere til pynt end til at holde negerkrøllerne på plads, signalerer fuld fart frem. Men selvom guld-make-up'en og de dinglende dukat-armbånd får én til at tænke på en anden berømt Ma-donna, så er Donna Cadogans sorte stilethæle plantet godt og solidt i den jyske rockmuld.

– Jeg er en meget århusiansk pige, siger Donna med et grin og en dialekt, der nærmest gør udsagnet overflødigt i sig selv. Hun er absolut blottet for blasérthed.

Donna Cadogan er glad og lettet oven på gårsdagens solo-debut foran en tætpakket Vejlby-Risskov hal ved Genlyds Gallafest. Donna og bandet, der består af Mads Michelsen (trommer), Moussa Diallo (bas), Jan Sander (guitar) og Frank Stangerup (keyboards), havde kun øvet en enkelt gang sammen, så det var en hård start.

– Jeg var ved at dø af skræk. Inden jeg skulle på scenen, ønskede jeg bare, jeg lå derhjemme med en kop kaffe, siger Donna, og skæver hen til avisbunken, hun lige har anskaffet for at læse pressens reaktion.

Endnu mere spændt er hun selvfølgelig på modtagelsen af LP'en »Donna«, der udkommer på Genlyd i begyndelsen af denne måned.

Fra børnerock til Marquis de Sade

Donna Cadogan, der er 24 år, startede sin musikalske karriere på Århus Friskole, hvor hun som ni-årig, sammen med bl.a. Mek Falk, dannede et af landets første børnerock-orkestre. Som 15-årig sang hun kor i Århus-bandet Rockforbundet. Og efter en periode som hjemmegående husmor startede hun i '81, igen med Mek Falk i Mek Pek Partyband, der blev meget populært med sin dansevenlige hybridmusik af ska, calypso og rock.

– Det gik hurtigt, fortæller Donna. Vi syntes jo ikke, vi var specielt dygtige, men vi havde det enormt sjovt. Der var åbenbart behov for os i den periode, hvor de fleste andre spillede kølig teknopop. Vi var bare nogle glade idioter fra Århus, der hoppede rundt og fortalte dårlige vittigheder.

Da Mek Pek Partyband efter to år opløstes havde Donna sunget kor i Marquis de Sade et år, – og det gør hun fortsat.

– I Marquis de Sade har jeg lært at arbejde professionelt. Det vil sige, at man altid gør sit bedste. Når vi lavede fejl i partybandet sagde vi »øh, det lød lidt underligt, det må I undskylde«. Den slags er der der ikke plads til i et orkester som Marquis de Sade.

Solo

På spørgsmålet om, hvorfor det lige skulle være nu med den solo-lp, svarer Donna, at det var ren lyst.

– Jeg har savnet at synge solo de sidste par år. Der var noget energi, jeg ikke fik brugt. Jeg har hele tiden gået og lavet numre, og det er nu specielt rart at spille sine egne sange.

Donna mener, der ikke er nogen særlig forskel på rollen som korpige og som solist.

– Det er jo det samme arbejde, man gør. Jeg elsker at synge sammen med andre, det lyder så stort og flot. Og i virkeligheden er det jo sværere at synge kor end lead, for hvis du synger falsk i et kor, lyder det hele forfærdeligt.

– Den væsentligste forskel er, at du som solist skal have tjek på alt det praktiske. Ringe til folk, sørge for de kommer til tiden, skrive akkorder ned osv.

Friskolefunk?

LP'en »Donna« indeholder ikke provokerende nyskabelser, hverken musikalsk eller tekstligt. Og det har heller ikke været intentionen. Teksterne handler om – gæt selv, det begynder med K – og musikken er funket pop; nogle steder ren partystemning, andre steder med corny, jazzede arrangementer. Det er brugsmusik, hvor tekst og musik i forening skaber en stemning.

– For mig handler musik om glæde. Jeg kan bedst lide musik, der lyder godt, siger Donna, – og betegnelsen friskolefunk tager hun ikke som en fornærmelse:

– Det er noget med en masse percussion og at have det sjovt.

– Jeg er nok lidt gammeldags; jeg lytter meget til 60'er-musik. Den, jeg har hørt gennem længst tid og altid er glad for at høre, er Stevie Wonder. Af nye navne kan jeg bedst lide Eurythmics og Prince. Jeg er vild med Prince. – I det hele taget er god disco-musik ikke at kimse ad.

Husk drengene

– Og så må du endelig huske drengene, siger Donna, og mener de 12 musikere, der medvirker på pladen, bl.a. hendes far.

– Vi har været fælles om at lave musikken. Jeg er kommet med melodierne, men jeg har ikke vidst, hvad f.eks. bas og trommer skulle spille. Det måtte de lissom selv om. De har haft frie hænder, for jo mere, man er med til at lave musikken, jo mere går man ind i den, og jo sjovere er det.

Produceren, Kim Sagild, har desuden hjulpet med arrangementerne.

– Den her pladeproduktion er gået enormt hurtigt. Jeg har valgt musikere, jeg har spillet med før. De kender mit sprog, og så er de dygtige.

– Mads og Moussa har jeg altid gerne villet høre spille sammen; de er så funky begge to. Jan Sander spiller picking-guitar, funket 70'er disco, som ingen andre gør det, forklarer Donna og spiller *luftguitar over kaffekopperne* for at demonstrere, hvad hun mener.

– Frank Stangerup, han kan det hele, og Thomas Helmig og Allan Mortensen synger soul, som jeg kan lide det. Rigtig negermusik!

Desværre – eller heldigvis – har alle i Donna Cadogans band travlt med at spille i forskellige sammenhænge, Gnags, Marquis de Sade og Lars Muhl så det bliver svært at samle tropperne til turne.

– Engang til foråret. Jeg vil godt vente og se, hvordan pladen bliver modtaget. Jeg er frygtelig sårbar med den. Hvis vi tog ud nu, og der ikke kom et øje, ville jeg blive dybt deprimeret, siger Donna, – og ser ud som hun er disponeret for alt andet end depressioner.

B.T.
ROCK
ROCKEN RULLER I B.T.

Plader

Paul McCartney
Press To Play
24 0598 1

Midt i spekulationer over film- og videoprojekter, finansieret af Paul McCartney og Yoko Ono, der skal fejre hedengangne The Beatles' 20 års jubilæum med udsendelsen af LP'en »Sgt Peppers Lonely Hearts Club Band«, udkommer Paul McCartney med sin mest Beatles-inspirerede plade i sin solokarriere. Dette skyldes ikke mindst numre som »Good Times Coming/ Feel The Sun«, den aggressive »Angry« og den eksperimenterende og Wild Honey Pie-agtige »Pretty Little Head«. Men selvfølgelig er der osse andre inspirationer, som f.eks. »Talk More Talk«, hvor vingesuset fra The Wings fornemmes, og toppen af den Paul McCartney'ske ballade-lagkage, »Only Love Remains«.

Det vigtigste overhovedet at lægge mærke til med denne udgivelse er den *band*-fornemmelse, der er over »Press To Play«. Den gammelkendte McCartney-stil med at inddrage forskellige gæstemusikere er ganske vist beholdt – og det er fornemme gæster fra Phil Collins, Carlos Alomar og Pete Towshend – men på denne udgivelse har McCartney holdt fast ved én bestemt partner over alle numrene. Endda udvidet komponist-samarbejdet med selvsamme på 6 af pladens skæringer. Manden hedder Eric Stewart (tidligere 10 CC). Det er lykkedes denne Stewart at slibe McCartneys bløde og til tider svulstige kanter væk – der er ganske enkelt kommet mere balance over udtrykket, end der har været længe.

Tilbage er vel bare at sige, at dette er en værdig McCartney-plade – den bedste i lang tid. Den er strålende produceret og gennemtænkt arrangeret, så Good-Old-Paul's stærkeste kort, at skrue gode melodier sammen, kommer til sin ret.

h-a.

Paul Simon
Graceland
WBA 925 447-1

Den afrikanske forbindelse er efterhånden blevet et velkendt fænomen i den vestlige pop/rock musik. Adskillige navne som Talking Heads, Eno, Bowie og Gabriel har ladet sig fascinere og inspirere af den 3. verden og især afrikansk musik. Med »Graceland« føjer Paul Simon sig overraskende til rækken, der søger nye veje ved at krydse Atlanten. Overraskende, fordi Simon lige siden duo-dagene med den mindre betydningsfulde halvdel, Garfunkel, har været solidt forankret et sted mellem Greenwich Village og efterårsløvet i Central Park. Med de små præcise New York ballader kulminerende på albummet »Still Crazy After All These Years,« følte man sig fortrolig med og sikker på, hvor Simon's geografiske rødder og persongalleri befandt sig.

Men yndere og kendere af »Still Crazy...«, »One Trick Pony« og den foregående »Hearts and Bones« vil ikke føle sig svigtet eller forbigået med »Graceland«. Simon har på ingen måde ladet de medvirkende sydafrikanske musikere og sangere løbe sin identitet og oprindelse over ende. Man fornemmer hele tiden gennem zulu-a capella og zydeco-accordion hans afdæmpede, men bestemte genkendelighed i både lydbillede og lyrik. Simon synes på fornem vis at gøre brug af både afrikanerne og adskillige andre bidragydere – fra Linda Ronstadt til Everly Brothers – på en sådan måde, at det styrker hans eget udtryk. Pladens umiddelbart væsentligste skæring er »The Boy in the Bubble« om drengen, der fra sæbeboblens trygge og rene indre betragter den forjagede udvikling i verden udenfor. Et let sarkastisk selvportræt, som markerer at Paul Simon stadig er en beåndet og begavet sangskriver.

At »Graceland« vil vinde ved gentagen gennemlytning selv hos ærkekonservative traditionalister, er jeg ikke et øjeblik i tvivl om. Og selvom den musikalske forandring ved Simon's afrika-rejse ikke er stærkt udtalt eller særlig markant, er den i al sin tiltalende beskedenhed frydefuld.

Mads

Troels Trier & Rebecca Brüel
Bøf med løg
HMLP 4323
Total Petroleum
Øl er gud
Rosen. ROLP 40

Troels Trier, Rebecca Brüel, Jan Monrad og Søren Rislund. Fire navne, to ensembler med mange års erfaring indenfor dansk lavkomik og rock. »Øl er gud« og »Bøf med løg«. To gange tre forløsende ord – og titlerne på to nye LP'er, der hver især er et musikalsk øksehug gennem den gode, danske folkekultur anno 1986.

Jeg har altid syntes bedst om TP på deres taleplader.

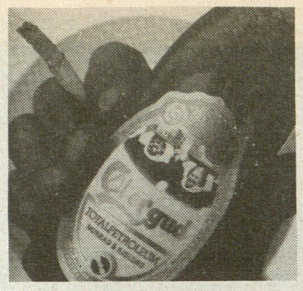

Uomtvistelig elegant og skarp satire blandet med plat og ildelugtende rå humor. Samtidig har jeg nydt kombinationen af vid og stilsikkerhed, når de har bevæget sig frit rundt i *alle* kendte og ukendte musikalske genrer. Som de gør på »Øl er gud«: Rislund parodierer yndefuldt – lidt »out of time« – Østen Warnerbrink i »Syd for Køge« med pladens mest vamle og forudsigelige tekst. Ikke fordi duetten, »Mark og enge«, hvor emnet er lolita-sex til lyden af Hos Anna og Erik Grip, er specielt stueren. Men ellers er der færre absurditeter og ulækkerier end sædvanligt. Med »Du er min øjesten« har TP endnu en gang lagt billet ind på giro 413 med kombinationen af rytmeboks, Grand Prix og Shu-Bi-Dua. Og »En Konfirmation« er et kærligt, skævt grin ad den typiske danske familiefest, der fører op til, at TP leger med en Fairlight, rap og scratch. Så meget for tidens musik på »Øl er gud« – bortset fra et Princeriff i »Tak for historien«. Hvis side 1 er TP på slap line med sikkerhedsnet, mindre ond og vulgær, mere »folkelig«, end normalt – så er de på side 2 mere politiske end nogensinde. »Enoghalvfjerds« er den satiriske sang med »Blonde On Blonde«-lyd om oprøren, der sidder og løser kryds og tværs. Et emne, der også på underfundig vis vendes i Jan Monrads helt suveræne PH-cabaret-pastiche »Dollars klokken fem«. Ligeså bidende som »Tak for historien«/ »Goodbye, Ruth«, der rummer den alt for aktuelle pointe, at det er den samme danske nation, som oplevede de fem onde år i erstatningskaffens skygge, der i dag sender asylansøgerne hjem til forskellige nutidige afarter af nazismen. Og samtidig bevises endnu en gang, at Jan Monrad er en glimrende imitator, hvad enten han fraserer som Dylan, PH eller som libaneser. Titelnummeret er et klart hit med en perlerække af medvirkende danske sangere, der vist ved, hvad de taler om. Jeg glæder mig til videoen. Man kan mene, det er blasfemisk eller synes, at det er tragisk og åndelig fattigdom, men ikke bortforklare det simple faktum, at øllet er en af hjørnestenene i dansk kultur – også rock! Øl er gud.

Hvor TP's styrke er deres mangfoldighed af typer og vinkler er Brüel og Triers store aktiv den sammensatte figur, især sidstnævnte, med årene har fået bygget op omkring sig selv. Ham den larmende plattenslager fra Under-Danmark, der færdes hjemmevant på enhver bodega, kaffebar eller i kolonihaven, og som klarer sig igennem på bøf, løg, steso'er og tre-ugersvin. Dem er der en del af, og dem vil T/B gerne i kontakt med. Brüels dejligt klare sang er altid en fornøjelse og pladen er fyldt med disse ulideligt, uimodståelige syng-med-melodier. De veksler mellem reggae, tango, jalousi, dansktop, techno og danskrock i Røde Mor – og Jomfru Ane-traditionen (Nej tænk!, red.) og resultatet er renhjertet bodega-rock. »Karavane mod Karise« (Ludvig Brandstrup anno '86), »Gods eller guld«, Stesolider og tre-ugersvin« (Den nemme kur mod Schlüter) og »Plej dig selv« – er fire potentielle hits i de jukeboxe, hvor den danske sang er halvgammel bodega-blondine, der ikke har hørt noget nyt – udover Larsen, forstås – siden John Mogensen. Desværre forfalder T/B på »Stønneren Kurt« til den gamle russiske syge, hvor den ægte solidaritet med de svage og udsatte (f.eks. indvandrerkøbmanden i »Nye Tider«) *ikke* omfatter disse dekadente seksuelle minoriteter.

Selvom »Øl er Gud« og »Bøf med løg«, måske på popularitetens alter ikke når ud i de vante ekstremer, må pladerne for min skyld gerne blive kunstnernes egentlige gennembrud som entertainere og satirikere, og dermed et gennembrud for en mening med galskaben i den danske underholdningsbranche. Halleluja, værs'go og skyl og velbekomme!

Jan Eriksen

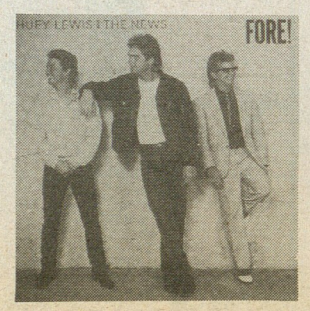

Huey Lewis and the News
Fore!
207 897

Danseklar pop-rock i en perlerække, der strækker sig over begge pladesider – inklusiv »The Power of Love«, som Huey Lewis hittede mec for nyligt. Det er pop-rock fra den mest smilende side – godt med kor-arrangementer – ja, et helt a capella-nummer for nu at understrege bandets kapacitet på dette felt (»Naturally«). Fede blæsere fra Tower of Power på numrene »Doin It (All for My Baby)« og på »Simple As That«.

Den forrige plade hed »Sports« og osse den var en perle. »Fore!« er blevet ikke så lidt 'lettere' end »Sports« – blevet lidt for gennempudset, lidt for glat – simpelthen for lidt spontan! Det er en skam, når man ved hvilken tyngde og autoritet Huey Lewis har på en scene.

I øvrigt er gruppen koncertaktuel den 15. november i Falkoner. Sidst han var i landet, var det betydeligt mindre steder, han spillede uagtet han lå øverst på den amerikanske hitliste. Hvis koncerten blir lissa varm og nærværende, som de få af os, der nåede at høre det sidst, blir det sikkert en stor oplevelse, og det kunne hænde, at materialet fra »Fore!« får den skarpe kant, der er nødvendig for Huey Lewis at bevare for at fastholde sin profil som andet end popsanger.

h-a.

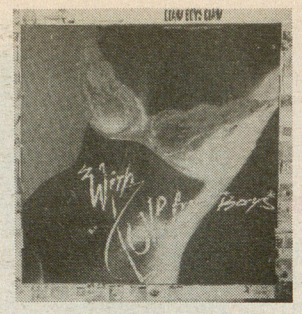

Claw Boys Claw
With Love From The Boys
Polydor 8295381

Med et cover, der mest af alt giver mindelser om Prince's Purple Rain, præsenterer hollandske Claw Boys Claw deres tredje LP. Stilen er ikke high-tech disco, men guitarbaseret trash-rock. Der lånes flittigt fra 60'erne (Small Faces, Who, Beatles) og de tidlige 70'ere (Jethro Tull). Og indimellem stikker high-speed punken også sit kønne hoved frem. Claw Boys Claw falder altså godt ind i de postpost punkede (snart) senfirserne. – Der er bare ét problem: Claw Boys Claw spiller og synger ikke særligt overbevisende. I løbet af pladens 12 numre leder man forgæves efter melodi og tekst. Der synges på engelsk, men jeg forstår ikke et ord! Selv i gode gamle »Locomotive Breath« af Jethro Tull (pladens eneste kopinummer) forsvinder melodien.

Og så er »With Love From the Boys« ualmindelig fladt produceret! Flade trommer, skovlende hi-hat, dåse-guitar og dåse-sang. Hvorfor?

Jan Due

Joe Bonner Quartet
Suite for Chocolate
Steeple Chase

&

Idrees Sulieman, Per Goldschmidt m.fl.
Grovin'
Steeple Chase 1218

To nye plader er der udkommet fra Steeple Chase, der stadigvæk kun forhandles hos Magasin. Den ene er med Joe Bonner Quartet bestående af Bonner selv på piano, Khan Jamal vibrafon, Jesper Lundgaard bas og Leroy Lowe på trommer.

Den anden »Groovin'« er med Idrees Sulieman på trompet, tenor- og barytonsaxofonisten Per Goldschmidt, Horace Parlan, piano, Mads Vinding bas og trommeslageren Billy Hart.

Begge plader er med jazz af den ældre skole – akustisk musik med oprindelsen i swing- og boptidens tonesprog med hvad dertil hører af latin-inspiration.

Men der holder ligheden også op!

Joe Bonner benytter i sit spil alt for mange løse fragmenter, der ikke hænger ordentligt sammen, og man har svært ved at finde ud af, hvor han vil hen med sit spil. Vist er Bonner en udmærket tekniker, og han kender da også sine skalaer, men det alene gør det ikke. Det virker lidt upersonligt og ligegyldigt. Heldigvis kan man så fordybe sig i Jamals og Lundgaards spil, der absolut giver et lift i det ellers ret monotone udtryk.

Helt anderledes liv er der over »Groovin'«, hvor man fornemmer, at musikerne spiller mere op til hinanden. Der er et helt anderledes dynamisk drive, en større intuitiv sansning af, hvor hver enkelt solist vil hen, og en større løssluppenhed, der udfordrer de kreative kræfter. Det swinger på en befriende let facon, og der er mange rytmiske og solistiske raffinementer i det tætte sammenspil. Det er en plade man ikke lige bliver færdig med, med det første.

troels

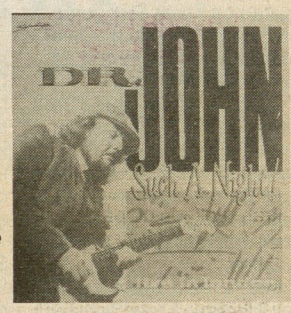

Dr. John
Such A Night!
SPIN 107

Advarsel! Denne plade er *ikke* beregnet for de purunge teenagere, der musikalsk forveksler tilbagelænet nerve med impotens. Overhovedet ikke!

45-årige »Doctor« John Creux alias Mac Rebennack, den notorisk gennemsyrede New Orleans Nighttripper, er her fanget *live* i en snart fire år gammel optagelse fra Albany Empire Theatre, London.

I en charmerende og tilrøget koncert atmosfære lægger han veloplagt ud med rullende piano-boogie i »The Honey-dripper« og glider naturligt over i sydstatsklassikeren »Georgia On My Mind«, med legende tangentspil omkring Dr. Johns roligt rustne røst.

Det lyser som et stykke sandpapir med honning, når han indleder et nummer til sin gamle ven Professor Longhair. Ham med det caribisk vuggende blues-klaver. Rhumba & Roll!

Dr. Johns gyngende primalblues er helt i Dixie-stilen: afbalanceret, tilbagelænet og velpolstret energi. Det er hverken mondænt eller moderne. Og endnu bedre: Det forsøger heller ikke at være det. Dr. John viderefører bare gamle musiktraditioner på sin lidt skruede facon.

F.eks. starter side to med et rigtig »sumpet« rhythm & blues grundlag, næsten á la Bo Diddley, men en anelse mere varieret.

Sydstatsbamsen Dr. John

er bombastisk på sin egen meget *smooth* måde. Og det er egentlig gemytligt, ja det er. Bestemt ikke uden humor. Og krop.

Som på titelnummeret, hvor en tung tyroleragtig umpa-bas danner basis for Dr. Johns fingerleg på piano, og for hans swingende, raspende bluessang:
If I don't do it, girl, somebody else will...

Lige indtil horn-arrangementet triumferer til slut. Such A Night!. Mon Dr. John har været i audiens hos Queen Ida?

Iøvrigt medvirker Diz Watson, osse på piano.

Londonkoncerten fremtræder på pladen nænsomt mixet og tilsat kor, sax, trompet og hammond orgel. Hvad resultatet i rillerne lyder som?

Sådan en hyggelig saftig aften!

jjj

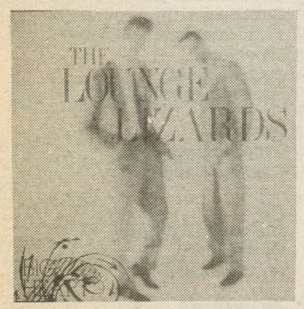

Lounge Lizards
Big Heart
Island IMA 20

'Fake jazz' har været varemærket for New York'er-gruppen Lounge Lizards. Med saxofonisten John Lurie som hovedkraft dyrkede de på deres debut-LP en ironisk distanceret jazz – 'snydejazz' – der iscenesatte en række klichéer fra jazzens nyere stilhistorie. Det skete med en ikke altid lige fængende blanding af humor og intellektualiseret musik kan være anstrengende.

På deres nye live-LP »Big Heart« har Lounge Lizards dog heldigvis opgivet en del af deres intellektuelle blaserthed til fordel for en større musikalsk spredning.

Her er nogle numre, der kunne henregnes til den specielt New York'ske crossover mellem rock, funk og nyere jazz. Det er kantet og pumpende musik (»Big Heart«) i familie med Defunkt, Unknown Gender eller James Blood Ulmer's Ornette Coleman-inspirerede spil. Der er 'no wave', der svinger mellem en stump tema og den totale musikalske opløsning. Og der er de typiske Lounge Lizards'ske halv-parodier, som f.eks. »The Punch and Judy Tango«, den særegne, måske smukke ballade »It Could Have Been Very Very Beautiful« og den halvironiske blues »Hair Street«.

»Big Heart«-liveoptagelserne fra Tokyo byder på mangt og meget, både hvad angår konceptmusik og spontan, regelfri improvisation. Musikalsk står saxofonisk og orkesterleder John Lurie i centrum, men spændende er også Marc Ribot, bandets anarkistiske guitarist. Gang på gang visker han på velgørende vis tavlen ren med sit tænderskærende spil.

»Big Heart« er en farverig plade, og det er godt at se Lounge Lizards på vej ud af rollen som de blaserte, postmoderne arvtagere til Spike Jones.

Arne Vollertsen

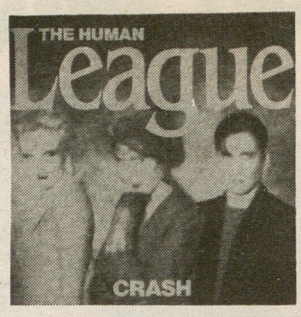

Human League
Crash
Virgin 207 589-630

Det første, man lægger mærke til, når man står med »Crash« i hånden, er, at Human League er blevet udvidet fra 5 til 6 personer. Jim Russell er kommet med, hvem han så er?

Det næste, man lægger mærke til, er, at musikken har ændret sig en del siden foregående LP, »Hysteria« og meget siden »Dare«.

»Crash« er én del Human League, som de kendes i forvejen og én del soul-musik. Det er åbenbart den helt store mode at spille soul i øjeblikket.

Det tredje, man lægger mærke til, er, at Human Leagues tekster er dårligere end på de foregående LP'er. Nummeret »Swang« svarer ganske godt til sit navn, da der næsten ikke synges andet. Eller vidtløftighederne på »Party«: »*Everyone is going to party, party*«. (x10). Denne tekstlinie er desværre repræsentativ for LP'en som helhed.

Musikalsk er der dog andre »boller på suppen«. Det klæder Human League at spille soul. Gruppen har den rette feeling, så den ikke falder igennem på trods af de mængder at synthesizers, som gruppen stadig omgiver sig med.

»Crash« er gennemarbejdet – Intet er overladt til tilfældighederne – Bedst illustreret ved Susanne Sulley og Joanne Catheralls vokalarbejde. De har aldrig været »ørne« til at synge, men her klarer de selv svære kor-passager til »UG«.

LP'en favner bredt. Over det afdæmpede single-hit »Human« til det meget eksperimenterende og svingende »Swang«. Ellers er det numre som »Money«, »Love on the Run« og »Love Is All That Matters«, der hænger mest fast i øregangene.

»Chrash« er ikke en milepæl i Human Leagues produktion. Dertil er den for ujævn. Til gengæld markerer den en musikalsk ændring, der måske »skiller vandene« for Human League og publikum.

Claus Windfeld

Bon Jovi
Slippery When Wet
PolyGram 830 264:1

Bon Jovi er amerikansk rock fra New Jersey, der forsøger lidt ud over det gængse. Det er f.eks. noget af en sjældenhed, at høre en horn-sektion på et hard-rock nummer à la »Social Disease«! Og på »Wanted Dead Or Alive« høres der tydelig inspiration fra country og westernmusik, samtidig med at nummeret alligevel er hard-rock, som man kender den fra U.S.A.!

Trods disse lidt eksperimentale ideer virker albummet ellers ret ordinært, med den traditionelle ballade i »Never Say Goodbye« og Springsteen-adaptionen »Wild In The Streets« (bemærk titelen!), der dog absolut er pladens to mest oplagte hits. I »Never Say Goodbye« starter det lidt sørgmodigt med linjerne: »*As I sit in this smokey room/The night about to end/ I pass my time with strangers/But this bottle's my only friend*«. I løbet af nummeret opsummeres de go'e gamle dage med damen og klik'en, der ikke længere er mere. Lidt trist, men frem for alt, troværdigt.

Hvad jeg specielt har hæftet mig ved, er den specielle New Jersey accent som forsanger Jon Bon Jovi har. Den minder meget om Springsteens, men han er som bekendt også fra samme by. Og på pladens sidste nummer synger Bon Jovi »Wild In The Streets...« gentagende gange, men opfordringen er nok rettet mere på vild bilkørsel med cadillacen, end på protester og optøjer mod det amerikanske samfundssystem?

– JAM

Everything But The Girl
Baby, the Stars Shine Bright
WEA BYN 240966

Kan man forestille sig en blanding af country & western og pop som Burt Bacharach og Shirley Bassey lavede den? Tilsat en let snert af melankoli og et ferskt, sort-hvidt tresserlook? Det er svært, men sådan er Everything But The Girl.

Jeg har altid elsket Everything But The Girl. Denne søde melankoli er ikke til at stå for.

'Eden' – deres første LP – dyrkede den stilrene jazz og bossa nova. Ene om at bryde den glatte overflade var Tracey Thorns stemme, meget piget, meget engelsk, meget melankolsk. Hun sang dystre sange. F.eks. sangen om parret der ligger i ægtesengen i det nyindrettede hus og hader hinanden, mens den baby, de egentlig aldrig ville have haft, ligger inde ved siden af og græder. 'Eden' var et hit, selvom jazzen var ubehjælpsom og bossa nova'en stiv. Men der var stemning over den, en uimodståelig bittersød stemning.

Nummer to – »Love Not Money« – var anderledes. En blanding af wavebeat og country, med et væld af syngende guitarer. Ikke lige min kop te, men alligevel meget egensindig og gennemført.

»Baby, the Stars Shine Bright« har til gengæld ramt mig lige i hjertet igen. Everything But The Girl har vendt jazzen ryggen og slået sig på country. Ikke den hurtige country med steel-guitar, banjo og skomagerbas, men den stille countrymusik. Det er balladerne de dyrker, og det er i balladerne, Tracey Thorn's stemme kommer til sin ret.

En usædvanlig popplade. Det er en rolig og langsom plade. Den benytter sig af stort orkester med både strygere og blæsere, og den låner med arme og ben fra country & western.

Resultatet er denne særegne blanding af countrymusikkens livserfarne alvor og Burt Bacharach-poppens sært nuttede, halvlykkelige tresser-feeling. Tilsat Tracey Thorns new-wavede stemme og tekster, der i deres smukt poetiske enkelhed ikke går af vejen for – snarere tværtimod svælger i – de store klichéer.

Det giver »Baby, The Stars Shine Bright« dens uimodståelige, 'altmodische' charme.

Arne Vollertsen

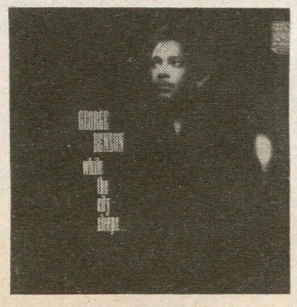

George Benson
While the City Sleeps
WX 55 925475-1

For et par årtier siden så man en kommende jazzstjerne i guitaristen George Benson. Han indspillede plader med mange af de store jazznavne og gjorde sig bemærket med en fremragende teknik. Især hans oktavspil førte tankerne hen på Wes Montgomery og man talte om en værdig arvtager.

Sådan skulle det ikke gå. Der er jo ikke så mange penge i jazz, og nu har Benson jo også en god stemme så hvorfor ikke? Og det gjorde Benson så. Han tog springet over i den mere poppede stil; men det er der også kommet en masse god musik ud af. De fleste vil nok kende ham for hittene »Give Me the Night« og »On Broadway«. Den slags er han ferm til at skrue sammen.

Samme stil hører man på hans nye LP »While the City Sleeps«. Her er alt hvad en Benson-fan kan forlange. Melodiøse sange svøbt i lækre arrangementer med frække rytmer og guitarspil i hans sædvanlige elegante stil. Kun få kan i sit solospil frasere som ham og synge unisont til. I disse passager høres klart hans tilhørsforhold til jazzen.

Jeg har selv været Bensonfan i mange år og værdsætter hans guitarspil og sang meget. Når jeg ikke overvældes af begejstring efter at have hørt »While the City Sleeps«, skyldes det nok, at jeg synes at have hørt det hele før. Det er *for* forudsigeligt. Jeg føler ikke, at Benson har noget nyt at præsentere, og kunne ligeså godt have sat en af hans gamle plader på.

Henning Jensen

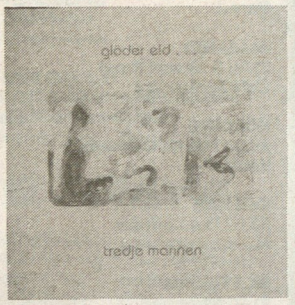

Trejde Mannen
Glöder Eld
Lime Rec. TM-3

Stockholm-gruppen Tredje Mannens tredje LP, »Glöder Eld« er et ret så spændende bekendskab.

Tredje Mannens inspirationskilder er de engelske synthesizer baserede grupper så som Soft Cell og Human League – og musikken er da også baseret på elektronikken.

Denne form for elektronisk pop-rock kan ende med at være gold og klinisk, men det er ikke tilfældet med Tredje Mannen – Tværtimod er der kommet en svingende, melodiøs og velklingende pop-musik ud af elektronikken.

Bandet er ikke noget stort navn i Sverige, – og på trods af, at Tredje Mannens musik er mere spændende end f.eks. Ratatas (som er meget store i Sverige), Lustans Lakajer, Adolpson & Falck, Twice a Man og Noice, som alle spiller musik, der befinder sig i den samme niche i svensk rock/pop, er Tredje Mannen ikke kommet ud over kult-status.

Pladen indeholder bl.a. den gamle svensk klassiker »Minns i november«, der her bliver leveret med så megen indlevelse og medfølelse, at ikke et øje er tørt – heller ikke hos undertegnede.

Dette er pladens bedste nummer.

Gruppens egne kompositioner er også ganske gode. Titelnummeret, »Smak av salt« og »Drømmer av silver« ville være klare hits, hvis ellers der var retfærdighed til og »Staden vid havet« er en spøjs sag i staccatorytmer og det fungerer.

»Glöder Eld« er et behageligt bekendskab, jeg nødig vil være foruden.

Claus Windfeld

RMF præsenterer:
Olsgud

MONRAD & RISLUND
OLE FICK · ØYVIND OUGAARD
MORTEN CARLSEN · BENT CLAUSEN
MICHAEL FRIIS
Total PETROLEUM
Musikhuset, Århus
Lørdag 18. okt kl 20
Århus Billetbureau 06 13 05 44
Musikhuset 06 13 43 44

Støvring højskole
- en ny gammel højskole
Ny profil - Ny forstander.
Linier:
MUSIK
TEATER
FRILUFTSLIV
JOURNALISTIK
Disse og andre fagtilbud opnår du ved at tage på Støvring Højskole 10 eller 18 uger fra 13. OKTOBER 1986.
Ring efter program, tlf. 08371003 (kl. 9-16).
Familiekursus
Tilbring efterårsferien på Støvring Højskole 19.-25. OKTOBER 1986. Aktiviteter for hele familien. Ring efter specialbrochure.
Hobrovej 108 . 9530 Støvring
Tlf. (kl. 9-16) 08371003

ROCK/POP/JAZZ UDVALG I SÆRKLASSE!
Har **du** stiftet bekendtskab med vort omfattende katalogmateriale .....? Hvis ikke bør du - i egen interesse - gøre det **nu** ! 90 siders månedskatalog - 130 siders årskatalog. !
Ring/skriv efter vort introduktionsmateriale - aldeles uforpligtende naturligvis.
Navn / adr.
Rillen
Storegade 7 . 8500 Grenaa . Tlf. 06 32 43 22
GAFFA

FOX RECORDS
På tur i efteråret:
MANI
(Ny LP 1/10)
Fra d. 14/11 - 23/11
På Slaget 12
(Ny LP 21/10)
Fra d. 24/11 - 31/12
Stan Urban: Solo tur
Fra d. 9/10 →
Ring efter ledige datoer samt materiale.
Fox Records
Fox Records DK
Møllegårdsvej 5
8240 Risskov
Tlf. 06 21 46 66

GAFFA · MUSIK

VESTERGADE 58

OKTOBER

Fredag d. 3.10.
PETER VISKINDE BAND

Lørdag d. 4.10.
ROX

Torsdag d. 9.10.

THE LEJRBÅLS

Forsalg: V58 og Århus Billet-bureau

Fredag d. 10.10.
JANNE SCHAFFER band

Forsalg: V58 og Århus Billet-bureau.

Lørdag d. 11.10.
8000C

Forsalg: V58 og Århus Billet-bureau.

Fredag d. 17.10.
MAUI WOWIE

Lørdag d. 18.10.
LOOKOUT

Fredag d. 24.10.
HORN I/S

Lørdag d. 25.10.
DE 5

Fredag d. 31.10.
YESTERDAYS

Lørdag d. 1.11.
HEART BEAT

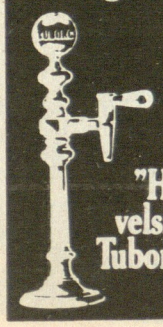

"Her fås velskænket Tuborg Fadøl"

1. ONSDAG

KØBENHAVN
20.00 **One Two**
Cafe Albert
21.00 **Small Town Blues Band**
Cafe Gigolo
21.00 **Kim og juveltyvene**
Vognhjulet
21.00 **New Fairytales**, ny jazz
Montmartre
21.00 **Fence** Musikcafe'n
22.00 **Troels Jensen og Jørgen Lang**
Rådhuskroen
22.00 **Heavyaften m. Mirage og Crystal Knight**
U-Matic

ÅRHUS
17.00 **Bent Eriksen**
Bent J.

ALLERØD
21.00 **S. Smart Band**
Cafe Apotekeren

KOLDING
20.00 **The McCalmans**
Kridthuset

ODENSE
23.00 **The Lejrbåls**
Hansens Værtshus

SILKEBORG
21.00 **Albatross**
Marius Øltapper

2. TORSDAG

KØBENHAVN
21.00 **Bicycle Thieves**, rockmusik
Sofies kælder
21.00 **Engläspel**, årets jazzgruppe i Sverige
Hånd I Hanke
21.00 **Eugen og Støvle**
Vognhjulet
21.00 **Lan Doky, Bo Stief, Terry-lynn Carrington**
Montmartre
21.00 **Johnny & the Moondogs**
Musikcafe'n
22.00 **Yellow Cap Company** m. LP
Rådhuskroen
22.00 **Showplay** (Finland)
Barbue

ÅRHUS
15.00 Flygtning 86 m. bl.a. **Henning Stærk, Erling Erlang & Trio**
Ridehuset
Arr.: RMF
17.00 **Bent Eriksen**
Bent J.
21.00 **Delicado**
Cafe Cassiopeia
21.00 **Orbits** m. bl.a. **Uffe Markussen**
Huset
21.00 **Mosquito**
Motown

CHRISTIANIA
21.00 **Uno Mundo**
Loppen

HELSINGØR
21.00 **S. Smart Band**
Holger Danske

HERNING
21.30 **Trio De Lux**
Cafe Cha Cha Cha

RANDERS
19.30 **Azurit** (new age music)
Cafe Åkanden

ROSKILDE
20.00 **The Lejrbåls**
Paramount

SILKEBORG
22.00 **Albatross**
Musikværkstedet

SVENDBORG
22.00 **Moster 7 år m. Rox og Blues Bandet**
Kloster Moster

3. FREDAG

KØBENHAVN
20.00 **Nick Cave and the Bad Seeds**
Saltlageret
20.00 **Van Morrison**
Saga
21.00 **Street Beat**
Montmartre
21.00 **Blues Connection**
Vognhjulet
21.00 **Joe Larsen Blues Band**
Hånd I Hanke
21.00 **Blue Box**, blues
Spillestedet, Prinsessegade
21.00 **Levende musik**
Cafe Vera, Halmtorvet
21.00 **Debbie Cameron & The D. Cent. Family**
Musikcafe'n
21.00 **Unit 4**
Foyerscenen, Huset
22.00 **Sneaky Pete**, svensk rythm'n blues
Rådhuskroen

ÅRHUS
17.00 **Werner Work** og **Bent Eriksen**
Bent J.
21.00 **N'go go Hi'Life Orch**
Huset
21.00 **Albatross** (Irland)
Motown
22.30 **Peter Viskinde Band**
Vestergade 58

CHRISTIANIA
21.00 **Girls-Girls** + natdisko
Loppen

FARUM
22.00 **Manna**
Billen

FREDERIKSVÆRK
21.00 **Gadevangs Swingcentral**, swingjazz
Magleblikskolen

GRENÅ
20.00 **Peter Thorups Trio**
Pavillonen
Arr.: Østdjurs Musikforening

HERNING
21.30 **Celia** (funk/rock)
Nicodemus

NÆSTVED
20.00 **The Lejrbåls**
Vershuset

ODENSE
21.00 **Park Lane**
Casablanca
23.00 **Bazaar**
Hansens Værtshus

RANDERS
21.00 **Trio De Lux** (ragtime/swing-jazz)
Cafe Von Hatten

ROSKILDE
20.00 **Lars Lilholt Band**, folk-rock
Kulturhuset, Roskilde

SILKEBORG
20.00 Vise-Verse-Klub m. **Lasse Helner**
og **Rene Szcz yrbak**
Medborgerhuset
Arr.: Silkeborg Vise-Verse-Klub
22.00 **Mell and Shaky Legs**
Musikværkstedet

SVENDBORG
22.00 Fajabefaaften m. **De Døde Heste**
Kloster Moster

ÅLBORG
20.00 Fransk Viseaften m. **Mark Vincent**
Huset

4. LØRDAG

KØBENHAVN
20.00 **The Residents**
Saga
21.00 **Machito Jr. & The Piscean Dreamer Quintet**,
salsajazz
Montmartre
21.00 **Almanak**
Vognhjulet
21.00 **Correspondance**
Hånd I Hanke
21.00 **Tommy Bas, J. Bruun & J. Teglgaard**
Musikcafe'n
21.00 **Clinch**
Foyerscenen/Huset
22.00 **Sneaky Pete**, svensk rythm'n-blues
Rådhuskroen

ÅRHUS
20.00 **N.H.Ø.P. Trio**
Musikhusets lille sal.
Arr.: RMF
21.00 **Heartbeat**
Motown
22.00 Afskedskoncert m. **Super Karla**
Huset
22.30 **Rox**
Vestergade 58

BALLERUP
20.00 **Landsholdet**
Reehs Baghus

CHRISTIANIA
21.00 **Boogie Chillen** + natdisko
Loppen

HERNING
21.30 **Axidenz**
Nicodemus

HOLBÆK
20.00 **The Lejrbåls**
El-værket

HORSENS
16.00 **Flygtning 86**
Nørregade 51

KOLDING
12.00 **Traditionen Tro** (jazz)
Kridthuset

ODENSE
21.00 **Park Lane**
Casablanca
23.00 **Le Force**
Hansens Værtshus

SILKEBORG
20.00 **Discotek**
Musikværkstedet

SVENDBORG
21.00 **Lillian Boutté** m. **Jazz En-Gros**
Kloster Moster

5. SØNDAG

KØBENHAVN
15.00 **Peter Mikkelsens Kvintet**, jazz
Sofies Kælder
15.00 **Københavns Folkemusikhus underholder**
Folkets Hus, Stengade 50
16.00 **Irsk/skotsk Jam**
Rådhuskroen
21.00 **The Lejrbåls**
Montmartre
21.00 **Marilyn Mazur, Bo Stief, Bob Rockwell & Alex Riel**
Musikcafe'n
22.00 **Kenn Lending Blues Band**
Rådhuskroen
22.00 **Guana Bats** (England)
Barbue

ÅRHUS
20.00 **Sct. Cæcilie Big Band**
Abbedissen

6. MANDAG

KØBENHAVN
20.30 **Lotte Brøndum & Inger Nyberg**
Krasnapolsky
21.00 **McCalmans** (Skotland)
Vognhjulet
21.00 **The Lejrbåls**
Montmartre
21.00 **Jam v/ Peter Schiøtz**
Musikcafe'n
22.00 **Dearmid McQuid**
Rådhuskroen

ÅRHUS
20.30 Mandagsjazz m. **Ed Jones** m.fl.
Abbedissen

HOLSTEBRO
20.00 **The Lunchbreakers**
Diskotek 60, Østergade 16

7. TIRSDAG

KØBENHAVN
20.00 **James Last**, tysk hardcore
Falkonerteatret
21.00 **Eddie Harris Trio**, ny jazz
Montmartre
21.00 **McCalmans** (Skotland)
Vognhjulet
22.00 **Olle Nyberg og Kit Kyle Blues Act**
Rådhuskroen
22.00 **Christian Death** (England)
Barbue

ÅRHUS
17.00 **Bent Eriksen**
Bent J.

VARDE
20.00 **The Lunchbreakers**
Det Lille Apotek

8. ONSDAG

KØBENHAVN
21.00 **Putte Wickmann**, jazz
Montmartre
21.00 **One Two** (Månedens Band)
Musikcafe'n
22.00 **De Falske**
Barbue
22.00 **Stalin Staccato**
U-Matic
22.00 **Olle Nyberg og Kit Kyle Blues Act**
Rådhuskroen

ÅRHUS
17.00 **Bent Eriksen**
Bent J.

HERNING
20.00 **Lillian Boutté**
Kongrescentret

ÅLBORG
20.00 **The Lejrbåls**
Skråen

9. TORSDAG

KØBENHAVN
20.00 **Eurythmics**
Valby Hallen
21.00 **Hermeto Pascoal E Grupo**
brazil-jazz
Montmartre
21.00 **Raza de Bronce**
Vognhjulet
21.00 **Kapow**, rock
Sofies Kælder
21.00 **New Jam**
Musikcafe'n
22.00 **Aron Burton m. band**
Rådhuskroen
22.00 **Teaterpatrask** – Commedi dell' arte
U-Matic
22.00 **Awkward Passion**
Barbue

ÅRHUS
17.00 **Bent Eriksen**
Bent J.
20.00 **Kim Larsen & Bellami**
Musikhuset
Arr.: RMF
21.00 **Trio De Lux**
Værtshuset, Mejlgade
21.00 **Frederik Lundin Sekstet**
Huset
21.00 **Overgård** og **Skriver** (blues)
Cafe Cassiopeia
21.00 **Trapez**
Motown
22.30 **The Lejrbåls**
Vestergade 58

ALBERTSLUND
20.00 **One Two**
Albertslundhuset

CHRISTIANIA
21.00 **Jackie Jive**
Loppen

HERNING
21.30 **Delicado**
Cafe Cha Cha Cha

RANDERS
19.30 **Sun In Leo** (latin/am. Jazz)
Cafe Åkanden
21.00 **Frans Bak** og **Tina Schäfer**
Cafe Von Hatten

ROSKILDE
20.00 **Boyant Blue**
Paramount

SILKEBORG
20.00 **Jam Session**
Musikværkstedet

SVENDBORG
22.00 **Erroll's Mind**
Kloster Moster

ÅLBORG
20.00 **Janne Schaffer**
Skråen

10. FREDAG

KØBENHAVN
20.00 **Al Jarreau/Chaka Khan**
Valbyhallen
21.00 **Jackie Jive**, afrofunk
Montmartre
21.00 **Elektra**, 60'er rock
Spillestedet, Prinsessegade
21.00 **Calypsokapellet**
Hånd I Hanke
21.00 **Dr. Dopo Jam**
Musikcafe'n
21.00 **Equinox** (S)
Foyerscenen/Huset

ÅRHUS
17.00 **Bent E's Trio**
Bent J.
20.00 **Kim Larsen & Bellami**
Musikhuset
Arr.: RMF
21.00 **Hardy Wrieden Band** (D)
Motown
22.00 **Hermeto Pascoal E Grupo** (Braz.)
Huset
22.30 **Janne Schaffer Band**
Vestergade 58

CHRISTIANIA
21.00 **Tommy Bas** + natdisko
Loppen

HERNING
21.30 **Sun In Leo**
Nicodemus

HJØRRING
21.00 **Erik Grip**
Sysseltinget

HORSENS
20.00 **Landsholdet**
Nørregade 51
Arr.: Musik & Ungdom

HUMLEBÆK
20.00 **One Two**
Humlebækhallen

ODENSE
21.00 **Second Life**
Casablanca
23.00 **Sam Mitchell, Bjørn Uglebjerg** og **Jens Elbøll**
Hansens Værtshus

RANDERS
21.00 **Off Beat**
Cafe Von Hatten

RY
20.00 **Lillian Boutté**
Ry Kirke
Arr.: Musiksamvirket, Ry

SILKEBORG
22.00 **Axidenz**
Musikværkstedet

SVENDBORG
22.00 **SUB**
Kloster Moster

ÅLBORG
21.00 **D.N.D.**
Skråen
21.00 **Musikfolk** mødes i Husets sal
Huset

11. LØRDAG

KØBENHAVN
21.00 **Bazaar**
Hånd I Hanke
20.00 **One Two**
Windsor Teater
21.00 **Scrumpy**, 10-års jubilæum
Vognhjulet
21.00 **C.V. Jørgensen**
Montmartre
21.00 **Hardy Wrieden Band** (Tyskland)
Musikcafe'n
21.00 **Sun In Leo**
Foyerscenen/Huset
22.00 **Sten Vig Band**
Rådhuskroen

ÅRHUS
20.00 **Kim Larsen & Bellami**
Musikhuset
Arr.: RMF
21.00 **Show Band**
Æsken
21.00 **Cockpit Music**
Huset
21.00 **Triffids** (Australien)
Motown
22.30 **8000 C**
Vestergade 58

BALLERUP
20.00 **Street Beat**
Reehs Baghus

CHRISTIANIA
21.00 **Dr. Dopo Jam** + natdisko
Loppen

HERNING
21.30 **Heartbeat**
Nicodemus

HILLERØD
20.00 **Jackie Jive**
Lindeskov, Torvet

KOLDING
12.00 **Vestre Jazzværk**
Kridthuset

ODENSE
21.00 **Second Life**
Casablanca
23.00 **Sam Mitchell, Bjørn Uglebjerg**
og **Jens Elbøll**
Hansens Værtshus

KALENDER · OKT. '86

SILKEBORG
21.00 **The Lejrbåls**
Lunden
Arr.: DSI-Stalden
22.00 **The Lunchbreakers**
Musikværkstedet

SVENDBORG
22.00 **Axidenz**
Kloster Moster

12. SØNDAG

KØBENHAVN
15.00 **Per Goldsmiths Kvintet**, jazz
Sofies Kælder
15.00 **Hjerter 3**, folkemusik
Folkets Hus, Stengade 50
16.00 **Irsk/Skotsk Jam**
Rådhuskroen
20.00 **The Triffids**
Carlton
21.00 **Janne Schaffer**, fusion
Montmartre
21.00 **Bazaar**
Hånd I Hanke
22.00 **Root Doctor**, afrikansk
Rådhuskroen

ÅRHUS
20.00 **Kim Larsen & Bellami**
Musikhuset
Arr.: RMF

NIBE
16.00 **The Lunchbreakers**
Skaldpavilionen, Skaldvej 51

SILKEBORG
20.00 **Silkeborg Folkemusikforening**
Medborgerhuset

ÅLBORG
20.00 **Lillian Boutté**
Skråen

13. MANDAG

KØBENHAVN
20.00 **Status Quo/Waysted**
Saga
20.30 **Anders Müller Trio**
Krasnapolsky
21.00 **Annabel Lamb**, rock
Montmartre
21.00 **Paul Brady** (Irland)
Musikcafe'n

ÅRHUS
17.00 **Bent E's Trio**
Bent J.
20.30 Mandagsjazz m. **Ed Jones** m.fl.
Abbedissen

14. TIRSDAG

KØBENHAVN
21.00 **Dino Saluzzi – Enrico Rava Quintet**,
tangojazz
Montmartre
21.00 **Barbara Paige & The Alpha Omega Band**
Musikcafe'n

22.00 **Secrets** – Ord og tone med bl.a.
Klaus Lynggaard
U-Matic
22.00 **Mickey Rats Rythm'n blues Band**
Rådhuskroen

ÅRHUS
20.00 **Glenn Miller**
Musikhuset
Arr.: RMF

ODDER
20.00 **Harp N' Drum**
Amtsgymnasiet i Odder
Arr.: Musik og Ungdom

15. ONSDAG

KØBENHAVN
20.00 **Anne Juul Jensen**
Puzzle
20.00 **Jazz For Fred** m. The Danish Lasse Gulin Soc., Trio Trirando, Søren Scharff Kvintet, Marilyn Mazur m.fl.
20.00 **Anne Kierulff, Marie Louise Nitschky, Peter V. Andersen**
Krasnapolsky
20.00 **Fredsfilm + Skinny Poppi**, brutadisko
Barbue
21.00 **Leif Monnerup** og **Knud Grumløs**
Vognhjulet
21.00 **Atilla Engin Group feat. Nana Vasconcelos**
Montmatre
21.00 **Chilli og Dan Turell**
U-Matic
21.00 **Fred I Huset** m. **Sylvester og Svalerne, Maui Wowie** og **Small Talk**
Musikcafe'n
21.30 Pia Raug
Cafe Rosa

HERNING
21.30 **The Intellectuals**
Nicodemus

ODENSE
23.00 **One Two**
Hansens Værtshus

16. TORSDAG

KØBENHAVN
16.00 **Hanne Lindquist og Frihedens Swingband, Jørgen Knudsen Trio**
Port Salut
21.00 **Jannie Fauerschou og Michael Antony**
Krasnapolsky
21.00 **Trio Tirando**
Vognhjulet
21.00 **Radioens Bigband m. Bob Brookmeyer**, jazz
Montmartre

21.00 **Sorte Penge**, m. Wili Jønson, Jytte Pilloni, Jan Ettrup m.fl.
Sofies Kælder

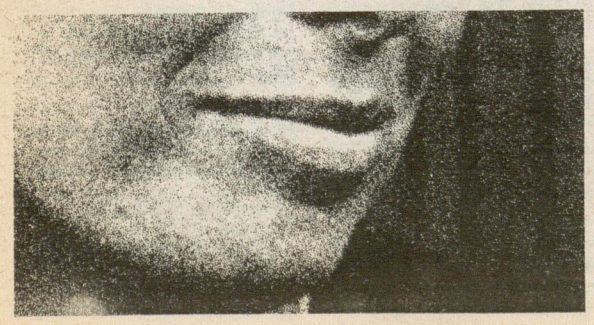

21.00 **8000 C**
Musikcafe'en
22.00 **Paul Banks Solo**
Rådhuskroen
22.00 **Stalin Staccato**
Barbue
22.00 **Helle Chierholm, Lise Dynesen, Søren Scharff**, performance
Cafe Victor

ÅRHUS
20.00 **Christer Andersen** (Sverige)
Bent J.
21.00 Trad. **Folkemusikfestival**
Huset
21.00 **Af Scen** (Sverige)
Motown
21.00 **NOF**
Cafe Cassiopeia

CHRISTIANIA
21.00 **Mariane's Party »20 Kvinder« Band + Lone Kellerman og Eva Langkov m. band**
Loppen

HERNING
21.30 **Stig Møller**
Cafe Cha Cha Cha

HJØRRING
21.30 **Savage Rose**
Sysseltinget

HORSENS
19.00 **Torsdagscafe** (film)
Nørregade 51

ROSKILDE
20.00 **Sandmen & Suspicious 5**
Paramount

SILKEBORG
22.00 **Rox**
Musikværkstedet

SVENDBORG
22.00 **Erroll's Mind**
Kloster Moster

17. FREDAG

KØBENHAVN
19.30 **Power & Blitz Disco**
Cafe 7, Skt. Knudsvej 7
20.00 **Kim Larsen & Bellami**
Falkonerteatret
20.00 **Anne Kierulff, Marie Louise Nitschky, Peter V. Andersen**
Port Salut
20.00 **Dramatikerstudio** m. bl.a.
Helle Fastrup
Puzzle
21.00 **Jytte Abildstrøm**
Krasnapolsky
21.00 **3-års fødselsdag**
Spillestedet, Prinsessegade
21.00 **Af Scen**, Svensk Ny-rock
Hånd I Hanke
21.00 **Vesterbro Mod Racisme**
Cafe Vera
21.00 **La Bastrique**
Vognhjulet
21.00 **New Jam**, fusion
Montmartre
21.00 **Heartbeat**
Musikcafe'n
21.00 **Ole Streenberg Q.**
Foyerscenen/Huset
22.00 **Leroy Collins og Flat Guitars**
Rådhuskroen
22.00 **Elisabeth og Per Nørby, Hanne Futrup, Keglebanetrioen**
Cafe Victor

ÅRHUS
14.00 **Nordisk Folkemusikfestival**
Musikhuset, Foyeren
20.00 **Nordisk Folkemusikfestival**
Musikhuset, lille sal
20.00 **Christer Andersen** (Sverige)
Bent J.
21.00 **Instigators** (UK) & **Detonators** (USA)
Huset
21.00 **Dr. Loveless Funk Affair**
Motown
22.00 **Ozelots**
Værtshuset, Mejlgade
22.30 **Maui Wowie**
Vestergade 58

CHRISTIANIA
21.00 **Det Neodepressionistiske Danseorkester**
Loppen

FARUM
22.00 **Intellectuels**
Billen

HERNING
21.30 **Simcess**
Nicodemus

HORSENS
20.00 **Oz** m. **Jørgen Emborg**
Nørregade 51
21.00 **Rox**
Teatercafeen
Arr.: Creole Club

HØRSHOLM
22.00 **The Lunchbreakers**
Hørsholm Bodega

NÆSTVED
20.00 **8000 C**
Vershuset

ODENSE
21.00 **Rockost**
Casablanca
23.00 **Odense Beat Trio**
Hansens Værtshus

RANDERS
21.00 **Nat & Gal**
Cafe Von Hatten

SILKEBORG
20.00 **Jazzens Venner**
Medborgerhuset
22.00 **Se Dagspressen**
Musikværkstedet

SVENDBORG
22.00 **Thuff Blues Band**
Kloster Moster

ÅLBORG
21.00 **Karavan**
Musikcafe'en i Huset

18. LØRDAG

KØBENHAVN
16.00 **Hanne Felding** m.fl.
Port Salut
16.00 **Lise Brøndum**
Krasnapolsky
20.00 **Saxon/Loudness**
Saga
20.00 **Kim Larsen & Bellami**
Falkonerteatret
20.00 **Bred Fred Gallashow** m. Mikis Theodorakis, Arja Saajomnaa, Sylvester & Svalerne, Jesper Klein m.fl.
Tivolis Koncertsal
21.00 **Af Scen**, svensk ny-rock
Hånd I Hanke
21.00 **Sorte Penge** m. Wili Jønsson, Jytte Pilloni, Jan Ettrup m.fl.
Musikcafe'n
21.00 **Harp n' Drum**
Vognhjulet
21.00 **City Kids**, power funk
Montmartre
22.00 **Isa Holm m. orkester**,
Brecht
U-Matic
22.00 **Peter Dahl, Jens Søndergaards kvartet**
Cafe Victor
22.00 **Small Town Blues Band**
Rådhuskroen

ÅRHUS
14.00 **Nordisk Folkemusikfestival**
Musikhuset, Foyeren
19.30 **Sang, Musik og Teater** mod Stjernekrigen. **Jan Toftlund, Birgitte Brun**, Fredscabaret og **Bazaar.**
Stakladen
Arr.: Fredssammenarb. i Århus
20.00 **Totalpetroleum**
Musikhuset
Arr.: RMF
21.00 **B.B. Smiths'm**
Huset
22.30 **Lookout**
Vestergade 58

BALLERUP
20.00 **Bo Wilson**
Reehs Baghus

CHRISTIANIA
21.00 **Ken Gudman Band**
Loppen

HERNING
21.30 **Oz** m. **Jørgen Emborg**
Nicodemus

HØRSHOLM
22.00 **The Lunchbreakers**
Hørsholm Bodega

KOLDING
12.00 **Neander Jazz Band**
Kridthuset
20.00 **Pia Raug**
Kridthuset

ODENSE
21.00 **Rockost**
Casablanca
23.00 **Maui Wowie**
Hansens Værtshus

RANDERS
15.00 Vinfest m. **Torben Harefod Band**
Cafe Åkanden

ROSKILDE
20.00 **Det Neodepressionistiske Danseorkester** + support
Paramount

SILKEBORG
22.00 **Tøflen**
Musikværkstedet

SVENDBORG
22.00 **Visitor**
Kloster Moster

TISVILDELEJE
18.00 **Multimediefestival med musik af Freewheelin'**
Godhavnsvej 1, Tisvildeleje

19. SØNDAG

KØBENHAVN
15.00 **Finn og Rosa**, folkemusik
Folkets Hus, Stengade 50
15.00 **Søren Christensen, Guffi Pallesens Kvartet**, jazz
Sofies Kælder
15.00 **Non Stop For Fred**
Div. sangere og skuespillere
Kellerdirk
16.00 **Irsk/Skotsk Jam**
Rådhuskroen
17.00 **Jazz For Fred** m. bl.a. svensk, sibirisk, tjekkisk og ungarsk jazz
Montmartre
17.00 **Grøntsager For Fred**, performance
Krasnapolsky
17.00 **Bente Kurre, Eva Krogh**
Puzzle
20.00 **Birgitte Bruun Show, Saxmachine**
Port Salut
20.00 **Lise Mynster Cabaret, Mikael Wiehe-Cabaret, Asger Rosenborg og All-Stars**
Hånd I Hanke
21.00 Se Dagspressen
Musikcafe'n

ÅRHUS
13.00 **Nordisk Folkemusikfestival**
Musikhuset, foyeren

SILKEBORG
15.00 **Beer Burb Band**
Marius Øltapper

20. MANDAG

KØBENHAVN
15.00 og 21.00 **Kulturkamp-uge**
m. div. kunstnere
Vognhjulet
Arr.: Kulturkampen
20.30 **Jørgen Emborg Trio**
Krasnapolsky
21.00 **5×Kajs Hobbyrum**, skæg og ballade
Montmartre
21.00 **Orbit**
Musikcafe'n
22.00 **Lisbeth Juul Hansen**
Rådhuskroen

ÅRHUS
20.30 Mandagsjazz m. **Ed Jones** m.fl.
Abbedissen

21. TIRSDAG

KØBENHAVN
15.00 og 21.00 **Kulturkamp-uge**
m. div. kunstnere
Vognhjulet
Arr.: Kulturkampen
20.00 **Nina Hagen and the Angels** & **Lene Lovich and Band**
Saga
21.00 **Rita I Rom**
Hånd I Hanke
21.00 **Masqualero**, ny jazz
Montmartre
21.00 **Secondhand Bluesband**
Musikcafe'n
22.00 **PerFormance Sextet**: »Diamonds are forever«
U-Matic
22.00 **Donald Donahue**
Rådhuskroen
22.00 **Mome Rath** (Frankrig)
Barhue

ÅRHUS
17.00 **Bent Eriksen**
Bent J.

22. ONSDAG

KØBENHAVN
15.00 og 21.00 **Kulturkamp-uge**
m. div. kunstnere
Vognhjulet
Arr.: Kulturkampen
21.00 **Simcess**
Musikcafe'n
21.00 **3. Step**, walsejazz
Montmartre
22.00 **Secrets**
Barbue
22.00 **Traffic Jam**
U-Matic

ÅRHUS
17.00 **Bent Eriksen**
Bent J.

KOLDING
20.00 **Mike Whellans**
Kridthuset

23. TORSDAG

KØBENHAVN
15.00 og 21.00 **Kulturkamp-uge**
m. div. kunstnere
Vognhjulet
Arr.: kulturkampen
20.00 **Judas Priest/Warlock**
Falkonerteatret
21.00 Se Dagspressen
Musikcafe'n
21.00 **The Carlie's**
Søren Berlev m.fl.
Sofies Kælder
22.00 **Bo Wilson**
Rådhuskroen

Århus
17.00 **Bent Eriksen**
Bent J.
21.00 **Atelier**, fri entre
Huset
21.00 **Nat og Gal**
Motown
21.00 **Astrid Elbek** og **Lars Brink**
Cafe Cassiopeia

CHRISTIANIA
21.00 **Dysterharge**
Loppen

HERNING
21.30 **Horn I/S**
Cafe Cha Cha Cha

ROSKILDE
20.00 **Rosegarden**
Paramount

SILKEBORG
20.00 **Jam Session**
Musikværkstedet

SVENDBORG
22.00 **Erroll's Mind**
Kloster Moster

24. FREDAG

KØBENHAVN
15.00 og 21.00 **Kulturkamp-uge**
m. div. kunstnere
Vognhjulet
Arr.: Kulturkampen
21.00 **Niels Præstholm Quintet**
Foyerscenen, Huset
21.00 **Rox**
Musikcafe'n
21.00 **Leroy Collins**, funk
Montmartre
21.00 **Sweet Soup Sisters and the Pat Boys m. Per Shæg**, blues-soul-rock
Cafe Vera
21.00 **Soul Shadow**
Spillestedet, Prinsessegade
21.00 **Small Town Blues Band**
Hånd I Hanke
22.00 **Aron Burton m. Band**
Rådhuskroen

ÅRHUS
17.00 **Søren Eriksen & Bent E's Trio**
Bent J.
21.00 **Troels Jensen/Jørgen Lang Blues Band**
Huset
22.30 **Horn I/S**
Vestergade 58

EGÅ
21.00 **Lars Lilholt Band**
Egå Forsamlingshus
Arr.: Gml. Egå Jazzklub

CHRISTIANIA
21.00 **Bo Wilson Band**
Loppen

HERNING
21.30 **Hollywood Hardcore**
Nicodemus

HJØRRING
21.30 **D.N.D.**
Sysseltinget

GAFFA · MUSIKKALENDER · OKT. '86

ODENSE
21.00 **Se Dagspressen**
Casablanca
23.00 **Simcess**
Hansens Værtshus

RANDERS
19.30 **Moment 82**
Cafe Åkanden
21.00 Popes
Cafe Von Hatten

SILKEBORG
22.00 **Straight**
Musikværkstedet

SVENDBORG
22.00 **Dr. Dopo Jam**
Kloster Moster

ÅLBORG
20.00 Viseaften m. **Foreningen Visens Venner**
Huset

25. LØRDAG

KØBENHAVN
15.00 og 21.00 **Kulturkamp-uge** m. div. kunstnere
Vognhulet
Arr.: Kulturkampen
21.00 **Jens Winther Kvintet**
Foyerscenen, Huset
21.00 **Jackie Jive**
Musikcafe'n
21.00 **Horn I/S**
Montmartre
22.00 **Sam Mitchell Blues Deal**
Rådhuskroen

ÅRHUS
21.00 **Keep It Up Band**
Æsken
21.00 **Fajabefa presents**
Huset
21.00 **Bill's Boogie Band** m. **Jukka Tolonen**
Motown
21.30 **Uhuru Road, Zambiansk Highlife**
ISC, Niels Juelsgade 84
Arr.: ISC
22.30 **De 5**
Vestergade 58

BALLERUP
20.00 **Vida**
Reehs Baghus

CHRISTIANIA
21.00 **Maui Wowie**
Loppen

FARUM
22.00 **Bo Wilson**
Billen

HERNING
21.30 **Harp N' Drum**
Nicodemus

HILLERØD
20.00 **Chase, Rockin' Bo and the Silvers**
Lindeskov, Torvet

KOLDING
12.00 **Duerne**, jazz
Kridthuset
20.00 **Van Dango**
Kridthuset

ODENSE
21.00 **Se dagspressen**
Casablanca
23.00 **Sorte Penge** m. Wili Jønson, Jytte Pilloni og Jan Ettrup
Hansens Værtshus

SILKEBORG
22.00 **Second Wave**
Musikværkstedet

SVENDBORG
22.00 **Simcess**
Kloster Moster

26. SØNDAG

KØBENHAVN
15.00 og 21.00 **Kulturkamp-uge** m. div. kunstnere
Vognhjulet
Arr.: Kulturkampen
15.00 **Jord – Vind og Savsmuld**, folkemusik
Folkets Hus, Stengade 50
15.00 **Juez**, jazz
Sofies Kælder
16.00 **Irsk/Skotsk Jam**
Rådhuskroen
21.00 **Jukka Tolonen og Bill's Blues Band**
Musikcafe'n
21.00 **Michael Brecker, John Abercrombie, Marc Johnson & Peter Erskine**, ny jazz
Montmartre
22.00 **Michael DeJung Solo**
Rådhuskroen

CHRISTIANIA
21.00 **2. Line Funkomatic Orchestra**
Loppen

ÅRHUS
20.00 **Kim Larsen & Bellami**
Musikhuset
Arr.: RMF

27. MANDAG

KØBENHAVN
20.30 **Joe Bonner**, solopiano
Krasnapolsky
21.00 **Erling Erlang Trio**
Musikcafe'n
21.00 Se dagspressen
Vognhjulet
21.00 **Peter Thorup Solo**
Montmartre
22.00 **Sam Mitchell Solo**
Rådhuskroen

ROSKILDE
19.00 **Radio-udsendelse m. Rick Payne, Al-Damlunds-Paviong ork., Greve Byork., Tommy Hansen**
Kulturhuset, Roskilde

ÅRHUS
17.00 **Bent Eriksen**
Bent J.
20.30 Mandagsjazz m. **Ed Jones** m.fl.
Abbedissen

ÅLBORG
20.00 **The Byrds**
Skråen

28. TIRSDAG

KØBENHAVN
21.00 **Jens Winther Kvintet**, ny jazz
Montmartre
21.00 **Singers Evening**
Vognhjulet
22.00 **A la Havfruer**
Non-verbalt show
U-Matic
22.00 **Rick Payne Solo**, engelsk folk
Rådhuskroen

ÅRHUS
17.00 **Bent Eriksen**
Bent J.
21.00 **John Abercrombie Quartet (Michael Brecker, Peter Erskine, Marc Johnson)**
Huset

SILKEBORG
21.00 **Hanne Boel m. Jørgen Emborg, Mads Winding og Axel Riel**
Musikværkstedet

29. ONSDAG

KØBENHAVN
21.00 **Bust'n Bloopers Big Band**, big band jazz
Montmartre
22.00 **Awkward Passion**
U-Matic
22.00 **Sky's Above**
Barbue

ÅRHUS
17.00 **Bent Eriksen**
Bent J.

HERNING
21.30 **Bo Wilson Band**
Nicodemus

HJØRRING
20.30 **Landsholdet**
Sysseltinget

KOLDING
20.00 **Andrew John og Lissa**
Kridthuset

30. TORSDAG

KØBENHAVN
20.00 **Nazareth**
Saga
21.00 **Cutting Edge**, jazz-rock
Montmartre
21.00 **Kastoleinen**, cabaret
Hånd I Hanke
22.00 **Lasse Helner, Paul Banks, Michael Friis**
Rådhuskroen
22.00 **Rosegarden**
Barbue

ÅRHUS
21.00 **Mikkel Nordsø Trio**
Huset
21.00 **New Jam**
Motown
21.00 **Uno Mondo**
Cafe Cassiopeia

CHRISTIANIA
21.00 **Rocking Philmarmonics**
Loppen

HORSENS
19.00 **Torsdagscafe**, 2 guitarister
Nørregade 51

ROSKILDE
20.00 **Green** (Tidl. Sort/Hvide Landskaber)
Paramount

SILKEBORG
22.00 **The Intellectuals**
Musikværkstedet
20.00 Vise-Verse-Klub, **Andrew John, Lissa, Bente Kurre** og **Leif Ernstsen**
Medborgerhuset
Arr.: Silkeborg Vise-Verse-Klub

SVENDBORG
22.00 **Bazaar**
Kloster Moster

ÅLBORG
20.00 **Marie Bergman, Lasse Englund**
Skråen

31. FREDAG

KØBENHAVN
19.30 **Utopi**, pop
Cafe 7, Skt. Knudsvej 7
21.00 **Spillemandstræf**
Hånd I Hanke
21.00 **Asger Sigers Quintet**
Foyerscenen, Huset
21.00 **Vida**
Spillestedet, Prinsessegade
21.00 **Musik**
Cafe Vera
21.00 **De 5**, pop-rock
Montmartre
22.00 **Rockin' Philharmonics**
Rådhuskroen

ÅRHUS
20.00 **Lee Konitz** (USA) og **Bent E's Trio**
Bent J.
21.00 **Hel Kanel**
Huset
21.00 **Stan Urban + M'Aroccan Rollers**
Motown
22.30 **Yesterdays**
Vestergade 58

CHRISTIANIA
21.00 **Roy Richards and Funky Friends**
Loppen

FARUM
22.00 **Ken Gudman**
Billen

HERNING
21.30 **Bazaar**
Nicodemus

HJØRRING
21.00 **Marie Bergman, Lasse Englund**
Sysseltinget

HORSENS
21.00 **Sam Mitchells Booze Brothers**
Teatercafeen
Arr.: Creole Club

ODENSE
21.00 **Creme-X-Treme**
Casablanca
23.00 **Visitor**
Hansens Værtshus

ROSKILDE
21.00 **Lei Moe Band**
Paramount

SILKEBORG
22.00 **Small Town Blues Band**
Musikværkstedet

SVENDBORG
22.00 **Når Bønder Elsker**
Kloster Moster

ÅLBORG
20.00 **Benny Holst & Arne Würgler**
Huset
21.00 **Erling Erlangs Trio**
Skråen

November

1. LØRDAG

KØBENHAVN
21.00 **La Rue**
Musikcafe'n
21.00 **Den Rytmiske Aftenskoles Elevkoncert**
Spillestedet, Prinsessegade
22.00 **Roy Richards m. Band**
Rådhuskroen

CHRISTIANIA
21.00 **Horn I/S**
Loppen

ÅRHUS
21.00 **Marie Bergman & Lasse Englund**
Huset
21.00 **Rox**
Motown
22.30 **Heartbeat**
Vestergade 58

ODENSE
21.00 **Creme-X-Treme**
Casablanca
23.00 **The Sharing Patrol**
Hansens Værtshus

SILKEBORG
22.00 **Når Bønder Elsker**
Musikværkstedet

SVENDBORG
22.00 **The Intellectuals**
Kloster Moster

2. SØNDAG

KØBENHAVN
15.00 **Nørrebro spillemandstræf slutter**
Folkets Hus, Stengade 50
21.00 **Bo Stief Band**
Musikcafe'n

SVENDBORG
20.00 **Marie Bergman & Lasse Englund**
Kloster Moster

3. MANDAG

KØBENHAVN
20.30 **Bent Clausen, Charlotte Halberg**
og **Hugo Rasmussen**
Krasnapolsky
21.00 **Bobby McFerrin**, vocaljazz
Montmartre

ÅRHUS
17.00 **Bent Eriksen**
Bent J.
20.00 **Katrina & The Waves**
Ridehuset
21.00 **Flora Purim & Airto Moreira Sextet**
Huset

HERNING
21.30 **Bo Stief Group**
Nicodemus

SILKEBORG
21.00 **Papa Blues Band**
Marius Øltapper

NÆRRADIOER

Dette er GAFFA's faste spalte for foreløbig de københavnske nærradioers faste rockprogramflader. Det er her du kan læse hvor og hvornår, du kan finde netop den musik, der interesserer dig.

MANDAG
17.00 **Bluestime** med alt om Kronprins Frederik – Chr.Havns Kanal (FM 101,7)
18.30 **Rockhjørnet** – VLR (FM 103)
19.30 **Top Syv.** Hitliste for demobånd – Radio Vesterbro (FM 101,7)
20.00 **Funk-Time** med Lars Kjær – The Voice (FM 102,8)
21.00 **Exotica.** Nyhedsmagasin om rock, pop, soul, funk m.m. – Ballerup Nærradio (FM 100,1)

TIRSDAG
20.00 **Country Hoe-down** – VLR (FM 103)
20.00 **Rock-radio** – HSR (FM 102,8)

ONSDAG
18.30 **Gamle men go'e.** Pop før – VLR (FM 103)
18.40 **Focus på.** Præsentation af en gruppe eller solist – HSR (FM 102,8)
20.00 **Demofloppet.** Hitliste med demobånd, som sendes til Christiania Radio (FM 100,3)
20.00 **Daddy's Soulshow** med Lars Kjær – The Voice (FM 102,8)

TORSDAG
19.00 **Rock Redaktionen. Rock i enhver afskygning – Christiania Radio (FM 100,3)**
21.00 **50'er og 60'er-rock.** Kendte og ukendte plader den første torsdag i hver måned – Ballerup Nærradio (FM 100,1)
22.00 **Torsdagsbiksen.** Rock-funk-reggae – HSR (FM 102,8)

FREDAG
13.00 **English New Wave** with Nick Rainer – The Voice (FM 102,8)
18.30 **Top 30 LP'er** – VLR (FM 103)
20.00 **Rock-Chock** med Heavy Howard Hannibal – The Voice (FM 102,8)
22.00 **Top 30.** Engelsk hit-liste ved Kevin Halsey – The Voice (FM 102,8)
01.00 **Natradio**. More music – less talk – The Voice (FM 102,8)

LØRDAG
11.00 **God Week-End.** Nyt Disko – HSR (FM 102,8)
14.00 **Dansktoppen** – VLR (FM 103)
14.00 **BNR's Top 20.1** Hitliste for Ballerup og omegn – Ballerup Nærradio (FM 100,1)
18.00 **Top 30 singler** – VLR (FM 103)
20.00 **Lørdagsbiksen.** Musik til festen – HSR (FM 102,8)
21.30 **UUUPPS** – Alt om danskrock i København + Nye Plader – Radio Rosa (FM 101,7)
23.00 **Live fra Jazzhus Loppen.** Se GAFFA's kalender – Christiania Radio (FM 100,3)
23.30 **Soggerox.** Ret rimelig rockradio – Sokkelund Radio (FM 101,7)

SØNDAG
15.00 **Voice's Airplay Chart.** V. Dan Rachlin – The Voice (FM 102,8)
16.00 **Soul/Motown** – VLR (FM 103)
17.00 **Oldies But Goodies.** V. Leif Bomberg – The Voice (102,8)
20.00 **Radio Sunset:** 20: City Sound,
21.00 **Lytterdiskotek,** 22: Disko-funk, poprock – HSR (FM 102,8)

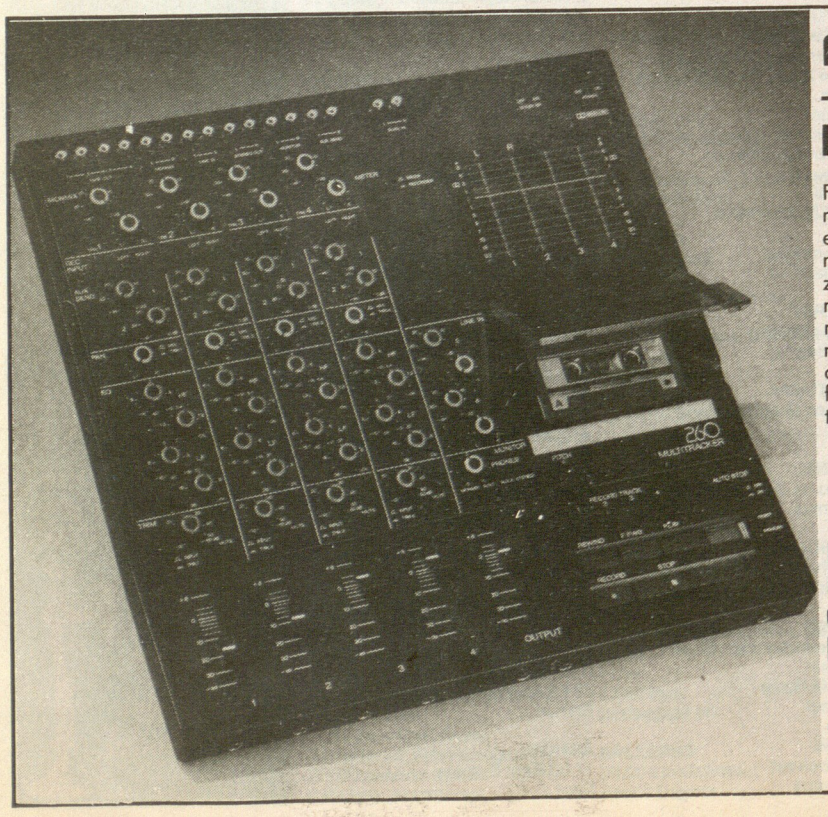

FOSTEX 260 – det professionelle hjemmestudie

Fostex 260 – et hjemmestudie med muligheder, du ikke vokser fra. Der er det hele – og i høj kvalitet. Mixer med 6 indgange, 2 sweep-equalizere, 2 effektsends samt cassettedel med dobbelt hastighed, 40–18 kHz, memory, LED-metre og den musikvenlige Dolby C giver dig alle de muligheder, du sædvanligvis kun finder i mere kostbart udstyr. Kig ind til din forhandler og hør mere.

Vejl. pris **14.950,-** incl. moms

expert radiohuset
Frederiksgade 16-18 · 8000 Århus C · Tlf 06-13 01 22

SLT
Studie- & lydteknik ApS
Skjulhøj Allé 57 / DK-2720 Vanløse
Telefon 01-71 33 44

ÅRHUS:

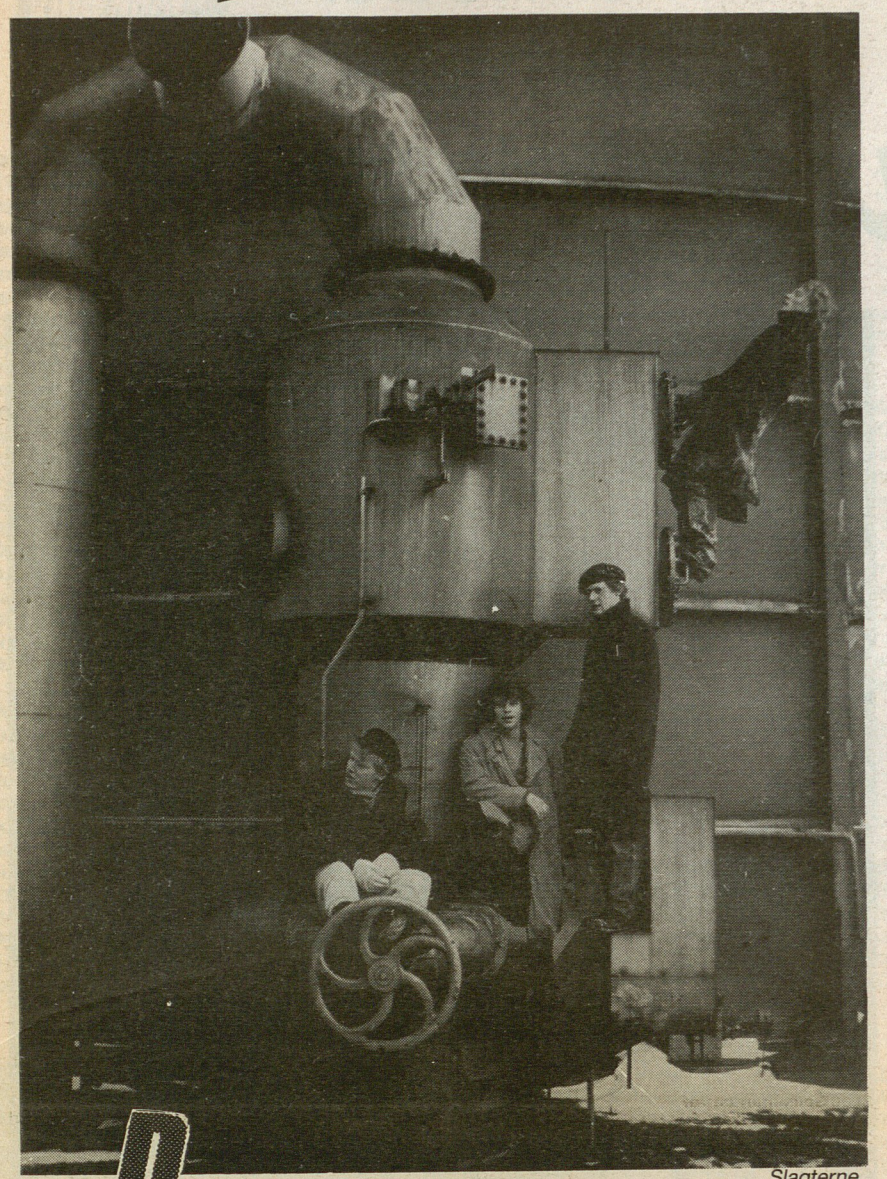

Slagterne

DEMO:

grimme ting.
Slagterne udvikler sig.
Booking: 06 15 56 20

Slagterne

Mit bekendtskab med Slagterne kan inddeles i fire afsnit:

1. Et demo, der blev omtalt her i spalten: Et udpræget garage-bånd, der var noget forvirrende men alligevel spændende nok til at vække ens nysgerrighed.

2. En koncert på 'Huset', der bød på dræbende monoton bulder-new-wave, og et hold vilde, stampende 'slagtere'. OK, der var i al fald noget at kigge på. Hvad musikken angik var min holdning: I den genre skal det faneme være godt, før jeg gider høre på det. Man skal kunne mærke en konsekvens, en linie i larmen. Der er for mange undergrundsbands, der nøjes med den 'rigtige' stil og dermed scorer lette points hos en fanskare, der finder sig i hvadsomhelst.

3. Slagternes nye demo, der afslører helt nye sider af Slagter talentet. De har lagt kniven og dyrker en mørk, rugende, Doors-inspireret stil.

4. En koncert på Motown på Festugens sidste dag. Slagterne er blevet roligere. Forsangeren spiller indimellem på akustisk guitar, og i et enkelt nummer forlader trommeslageren endda sættet for at stå sammen med de andre og spille tamburin. Men der er nu alligevel masser af skarphed tilbage i orkesteret. Guitaristen med de spidse sko og cowboyhatten og bassisten med badehætten og karnevalsnæsen er ikke pæne drenge. De spiller store,

Kitsch Royale

Sammenligningen med det gode gamle Anne Linnet Band trænger sig på, når man hører Kitsch Royale spille deres typisk danske beat-funk. Der er beatfeeling i Kitsch Royale's måde at spille funk på; den er langtfra tung og sej, snarere let og melodisk. Også hvad besætningen angår ligger ovennævnte sammenligning lige om hjørnet, blæsere og kvindelig vokal er i forgrunden.

Men længere holder sammenligningen dog heller ikke; for udover denne særegne danske letvægts-beat-funk dyrker Kitsch Royale ganske andre stilarter, så som reggae og high-life. Velspillet og absolut værd at lægge øre til, selvom der måske mangler lidt muskler.

Booking: 06 12 04 81

Soul Shadow

Soul Shadow er et 11-mands soulband i fuldt firspring på vej fremad.

De kalder sig »det nye store danske Soul Big Band«, og der kan da heller ikke være nogen tvivl om, at Soul Shadow har formatet til det. Alene deres Blast-set-up i forreste front – tre syngepiger og blæsersektion – giver garanti for publikumstække.

Et livebånd fra Midtfyn '86 viser et Soul Shadow, der suverænt serverer både egne numre, gamle soul-standards, og high-energy-funk i Tower of Power-genren. Soul Shadow er djævelsk goodtime-musik på professionelt niveau; 11 mand der garanteret til enhver tid er gode for en sjælfuld aften.

Booking: 09 83 16 97

Slæng's

Slæng's kommer fra Frederikshavn og spiller hård, erotisk rock, en stil de selv kalder 'lovers punk'. Det drejer sig om de seksuelle fantasier, 'auditiv voldtægt' er nøgleordet.

På Hub Records har Slæng's – der udover musikken også dyrker performancekunst – udgivet Slæng's-pakken. Den kan bestilles formedeles 50,- og består af Slæng's-båndet og Slæng's-posen. Slæng's-posen indeholder nogle udklip fra et pornoblad ('Nu skal du få udløsning – og jeg med'), en plastichandske magen til dem man tanker diesel med, en lighter, en kuglepen, en Slæng's-bog og nogle erotiske Slæng's-linoleumssnit.

Slæng's karakteriserer sig selv som »virilfusion, der med konstant erektion sprøjter et show ud, der fører én fra det ene overdrev til det næste«. Store, stive ord, men det kan da i hvert fald siges, at Slæng's er i besiddelse af en hel del god energi. Desuden er der afveksling i musikken, man fornemmer at der er arbejdet med lyd og stemninger.

Fedt for en gangs skyld at mærke en musikalsk interesse, der går dybere end de sædvanlige, så let tilgængelige postpunk-klichéer.

Booking: 06 18 45 35

Arne Vollertsen

Digital Excellence

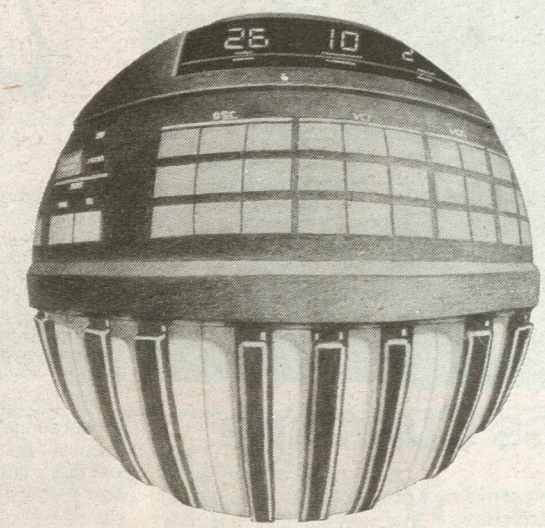

Vi tror på fremtiden.
Kawai K-3 rummer en verden af nye muligheder.T ned til en overkommelig pris.

Digital synthesizer med analoge filtre

32 samplede waveforms pr. oscillator

Programmerbare waveforms - opbyg dine egne digitale waveforms

Enkel programmering

Programkæde med op til 31 presets

7 forskellige former for stereo chorus

Anslagsdynamik. After touch

Midi exclusive: Transmission af lyddata og waveforms

Garanti: 3 år

Vejl. udsalgspris: 15.950,-

Nærmeste forhandler oplyses på:
tlf. 06 12 67 44

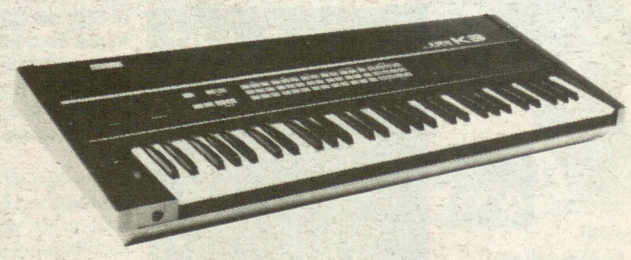

KAWAI

K3

ÅRHUS:

Miss Sunshine

Selvom solen er ved at miste sin kraft i disse efterårsdage, er der i hvert fald endnu én solstråle tilbage for dem, der blankt bekender sig til britisk pop-rock. Det kan opleves, når selveste Miss Sunshine alias Katrina med bandet The Waves atter går på sin solstråle den 3/11 i Ridehuset i Århus.

Gruppen kommer fra Cambridge, men stammer oprindeligt fra USA. Det kan høres! Der er rester efter country og amerikansk rock'n'roll blandet op med en personlig og meget charmerende britisk pop-fornemmelse.

»Walking on Sunshine« blev Katrina & The Waves danske gennembrud og den første LP viste sig at indeholde en sand perlerække af pop-numre. Sange som »Red Wine And Whisky« og »Going Down to Liverpool« blev mejslet ned i publikums bevidsthed. Der var derfor sat store forventninger op til Katrina og Bølgernes næste LP. Den hedder »Waves« og indeholder med lidt go' vilje ét nummer, der har mindelser om debut'en. Nummeret hedder »Is That It« – at det virkelig skulle være det hele, nægter jeg at tro, men numrene på »Waves« levede slet ikke op til forventningerne.

Katrina and The Waves har holdt en lille pause ovenpå udgivelsen af den 2. LP. Måske er det dén pause, gruppen har haft brug for til at samle kræfter til den musik, vi kender fra gruppen: britisk pop-rock når den er mest charmerende.

h-a.

jazz -festival på Huset

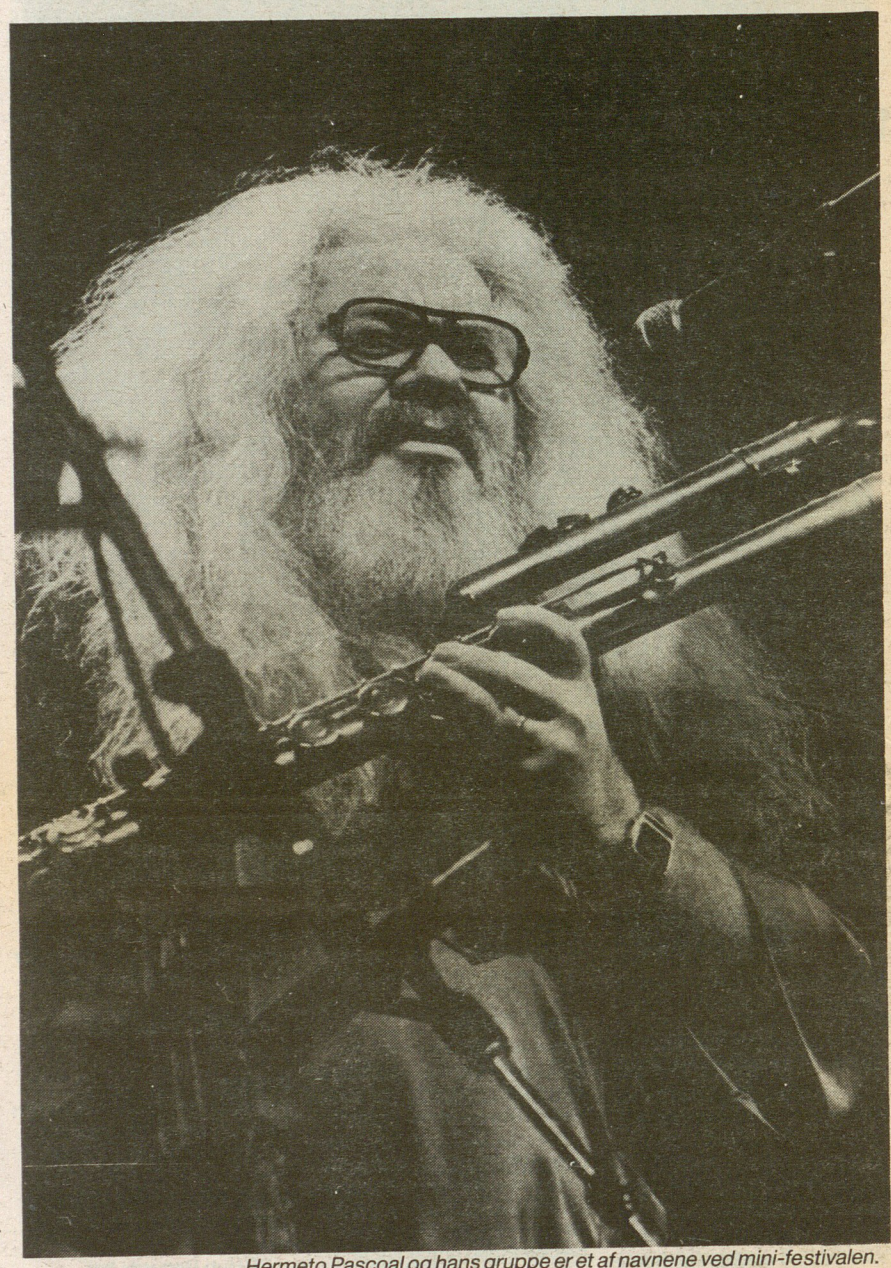

Hermeto Pascoal og hans gruppe er et af navnene ved mini-festivalen.

Det har skortet lidt på udbuddet indenfor' jazzen i årets festuge, men glæd jer venner af moderne jazz! Den anden oktober tager Huset i Århus hul på en godtepose, der indeholder ikke mindre end 10 arrangementer på godt en måned.

»En jazzfestival« betegner Huset denne række af arrangementer – en betegnelse, hvori der ligger lidt af en provokation, idet flere musikarrangører gennem nogle år har snakket om en århusiansk jazzfestival, uden at det er blevet til realiteter. Men nu bliver der måske prikket hul på bylden.

»I virkeligheden ligner det vi præsenterer et typisk efterårsprogram for Husets vedkommende. Men da det ikke er os, der bestemmer, hvornår de forskellige grupper tager på turné, er det blevet lidt mere koncentreret end normalt, og derfor synes jeg godt, at vi kan tillade os at kalde det en jazzfestival« siger Martin Lai fra Husets Musikteater.

»Det program vi præsenterer med bands fra Århus, nyere københavnske konstellationer og de tre internationale grupper, synes jeg er en god opskrift på en Århusfestival. Man kunne jo godt tænke sig et større og flottere program, men det vi her byder på, er det, vi er i stand til indenfor de økonomiske rammer, vi har til rådighed«.

Hvad er det så Huset præsenterer ved de ti koncerter?

»Vi synes selv, det er et bredt udsnit af hvad der rører sig i det man kalder moderne jazz. Det er både de superanerkendte navne, og så noget fra undergrunden, hvor det hverken hedder jazz eller noget som helst«, siger Martin.

Undergrunden er repræsenteret ved de århusianske **Cockpit Music** og **Still Big-band**. Sidstnævnte er en udvidelse af Still, der betegner sin egen musik som Trazz. Sidste år udgav gruppen en mini-LP med deres noget anarkistiske musikform, og den høstede fine anmeldelser i dagspressen.

Foruden de to grupper, der bevæger sig i jazzens yderkant, er der det lidt mere formfuldendte med **Fredrik Lundins Sekstet**, hvor rødderne er at finde i Monk og Mingus.

Fusionsjazzen er repræsenteret ved den århusianske gruppe **Atelier** samt **Mikkel Nordsø Trio** og **Bo Stief Group**.

De tre internationale grupper er **Hermeto Pascoal Group, John Abercrombie Kvartet** og **Flora Purim/Airto** med band.

Multimusikeren Hermeto Pascoal er fra Brasilien, og han tager sit udgangspunkt i den brasilianske musik, men så afgjort er jazzen ikke glemt, men indgår i Pascoals musikalske univers, der er meget vidtrækkende.

Han er absolut en musikalsk personlighed, der er værd at stifte bekendtskab med. Det fortælles, at ved en soloklaversession med Pascoal i New York for nogle år siden, var Wayne Shorter, Miles Davis, Joe Zawinul og Gil Evans mødt op for at opleve, hvad denne musikkens troldmand kunne præstere. Det borger jo for kvalitet. Nogle af de folk, han har indspillet plader med, er også at finde ved Husets festival.

Det er Flora Purim og Airto.

Sidstnævnte er også brasilianer og mestrer slagtøj. Ib Skovgaard skriver i MM november 1980 at, *»da Miles Davis i sin tid engagerede en temmelig ukendt brasiliansk slagtøjsspiller Airto Moreira, indvarslede han percussionisternes æra i den rytmiske musik«.*

Foruden Davis har han været med i Chick Coreas »Return to Forever«, men han holdt op for som Airto siger i samme MM *»Musik skal gøre folk rolige, ikke anspændte og nervøse. Og Chick Corea ville spille hurtig og hektisk musik«.*

Sammen med en af Coreas »gamle« sangerinder Flora Purim danner han par både i privatlivet og i musikalske sammenhænge.

Mon ikke der venter os en musikalsk oplevelse, når ægteparret ankommer med deres gruppe. Som sidste gruppe i dette overflødighedshorn af jazz, kommer **John Abercrombie Quartet,** og også dér, er der virkelig tale om kapaciteter inden for den nyere jazz, og en opremsning af navnene burde sikre fuldt hus den 28. oktober. Foruden Abercrombie på guitar er der **Mike Brecker** på saxofon, **Mark Johnson**, bas og **Peter Erskine**, trommer.

Fire kompetente musikere, der alle har markeret sig inden for den moderne jazz i grupper som Weather Report, Brecker Brothers, og sammen med Jan Garbarek og Bill Evans.

Der er virkelig meget at hente den næste måned på Huset.

2/10 Orbits med Uffe Markussen: Huset i Århus. 9/10 Fredrik Lundin Sekstet: Huset i Århus. 8-9-10/10 Hermeto Pascoal henholdsvis Odense, København og Århus. 11/10 Cockpit Music: Huset, Århus. 23/10 Atelier: Huset, Århus. 26/10, 20/10 Abercrombie Quartet: København og Århus. 30/10 Nordsø Trio: Huset, Århus. 4/11 Flora Purim/Airto med band: Huset, Århus. 5/11 Bo Stief Group: Huset, Århus. 6/11 Still Big-band: Huset, Århus.

troels.

TA' TESTRUP
højskolen ved Aarhus
Kom og vær med
fra d.26.oktober
i 8 eller 16 uger
MUSIK - DRAMA - MEDIER
studiekredse og
værkstedsfag
Ring efter brochure
Testrup Højskole
8320 Mårslet.
Tlf.06293355

Radio
One look and you'll want to own it !
IT'S NEW
Available through dealers
Autoriseret
Radio forhandler
SOHO
ROSENSGADE 30
ARHUS C
TELEFON
06122289
-herretøj fra Sophies tøjhus...

"POWER CAT"
På udlejes:
Pris eks.: 16 kn./1 kw.
med monitor og 10 kw.
lys... 1800 kr.
Lille cafeanlæg med
monitor... 1000 kr.
Priser incl. fragt og
betjeningsmandskab.
- 06 41 44 33

KØBENHAVN:

Københavnsk meterfunk?

Potent tommelfingerbas, et par rappe blæsere, en keyboardmand med maskinparken i orden, en guitarist fra Lee Ritenourskolen, en trommeslager med ajou rførte tricks og forrest en veltrimmet frontfigur hentet på sommerens Brandbjergmesse for unge lovende sangerinder med stille drømme om at blive en af de nye i Blast. Hvem er det? Ikke nogen, men en prototype på et ungt københavnsk soul/funkband, der arbejder målrettet med at bestå eksamen på Montmartre. En succes her udførligt fremhævet i pressematerialet er første skridt på vejen til et solidt greb i de nordsjællanske gymnasieklasser.

Ser man bort fra den deciderede jazz, er ingen anden stilart end den amerikansk inspirerede soul/funk, der efterhånden er det sidste marked København ikke har mistet til de jordnære århusianere, afhængig af succes på Montmartre. Etablerede navne, som Street Beat, Take Five, Lookout, Tonight, Paris Paris og flagskibet Blast har for længst fået Montmartres blå stempel.

Lookout på scenen i Montmartre

Fælles for dem er også, at de til trods for deres individuelle særpræg er eksponenter for det onde tunger kalder yuppiemusik eller meterfunk.

De synger alle på engelsk, fordi sproget ligger bedre i munden og alle de andre kendte årsager. Men nok også fordi flere af dem satser på et større marked end det danske.

Om der er en sammenhæng mellem de nævnte bands popularitet i København og det faktum, at Nordsjælland ligger, hvor det gør skal være usagt. Men det 10-års jubilerende Montmartre havde ikke kunne præsentere kvalitetsjazz på verdensplan uden indtægterne fra det købedygtige soul/funk publikum, der også udgør en stor del af gæsterne i det indbringende natdiscotek.

København/Århus

KU-kampagnen mod News har sat sine spor. Når man præsenterer de snart velkendte påstande om københavnerfunken og gymnasiepublikummet for nogen af musikerne, begynder de straks at gøre opmærksom på, at lige deres band enten har mange ældre, punkere eller alt andet end gymnasieelever blandt deres publikum.

– Der er mange teknisk gode musikere i København, som alle på et tidspunkt flirter med jazz. Vi er mere inspirerede af jazz end musikere i provinsen. Måske fordi vi oftere har mulighed for at høre de store udenlandske navne bl.a. på Montmartre. Jeg tror ikke på dén med Nordsjælland. Vi har haft mange succeser i Århus også, siger Henrik Carlsen fra Street Beat, der i sin spæde ungdom sang om natdiscoteket i et nummer med titlen Montmartre. Street Beat skal iøvrigt have ny sangerinde, fordi Mia Martinez har valgt at koncentrere sig om Take Five. Hendes afløser bliver formentlig Katja Ahler fra Five Blondes i Århus.

Montmartre

Montmartres specielle rolle for et bands omdømme mærkes tydeligt hos musikerne.

– Man er altid lidt nervøs, før man går på scenen. Der er en særlig atmosfære derinde. Alle vil gerne gøre det ekstra godt netop her, fordi der er et godt og kritisk publikum. Og det gælder uanset, hvilket band man spiller i, siger Kenneth Agerholm fra Paris Paris.

Musikkonsulenten på Montmartre forklarer soul/funkens stærke position på stedet sådan: – Vi har et stort ansvar, fordi en optræden her opfattes som et blåt stempel. Derfor er bands'ne omhyggeligt udvalgt. Du kan ikke være sikker på et job her, blot fordi du har haft succes i en anden sammenhæng. Jazzen ligger jo vores hjerte nærmest. Men vi forlanger, at alle musikere ligegyldig, hvilken stilart de spiller, har et rimeligt teknisk stade. Det er naturligt, at den jazz-inspirerede soul/funk er godt repræsenteret, fordi de bands bl.a. har teknikken i orden. Det betyder dog ikke, at man skal gøre sig forhåbninger om job på Montmartre, hvis man ikke har andet end teknik og attituder at byde på.

Steno

RMF præsenterer:
ANDREAS VOLLENWEIDER & FRIENDS
Down to the moon tour 86

Vejlby-Risskov Hallen
1. dec kl 20
Århus Billetbureau
Guldsmedgade 17 06 13 05 44

Leif Sylvester og hans Svaler opræder til fordel for freden i Musikcafe'n den 25.10

De over 2000 deltagere i den internationale fredskongres midt i oktober kan være sikre på at være omgivet af musikalske, kunstneriske venner. Kongresdiskussionerne finder sted i Bellacentret fra d. 15. til d. 19.10., men samtidig vil den indre by »syde« med kunstneriske tilbud til alle Københavns fredsvenner. Det er nemlig lykkedes organisationen **Kunstnere for Fred** at engagere en lang række spillesteder, cafeer, teatre, musikere, skuespillere og forfattere i bestræbelserne på at markere fredssagen. Det gælder **Huset**, hvor **Rosa, Musikcafe'n, Foyerscenen, Barbue, Port Salut** d. 15. præsenterer så forskellige navne som den LP-aktuelle **Leif Sylvester, Maui Wowie, Søren Scarffs Kvintet, Mazur, Kristensen og Hovmann** og **Søren Svagin Duo.** Port Salut har flere arrangementer i ugens løb – bl.a. video – hvilket også gælder **Husets Udstillinger**, der viser fotoudstillingen **»Fred På Linsen«** med bl.a. **Morten Bo**. Udstillingen rummer også en Fredsshop, der har åbent dagligt 12-18. Også Husets biograf **Luna** markerer i ugens løb fredssagen – ligesom **Klaptræet, Park Bio** og **Delta Bio**, der bl.a. d. 15. og 16. viser den kostelige Fellini-film **»Og Skibet Sejler«**. Griffenfeldtsgade-klubben **Hånd i Hanke** har onsdag og søndag cabaret, sang og teater og i Vestergade har **U-Matic** og **Krasnapolsky** hver dag flere støttearrangementer fra **Turell**-ægteparret over sportsstjernerundbordsdiskussion og **Københavns Blæserkvartet**. For nu at blive i stilen har også **Cafe Victor** støttearrangementer fra en forfatterdiskussion til »Operette for Fred« med **Tonny Landy** og **Tove Hyldgård** d. 17. Hvorfor ikke? Og hvorfor ikke »Hopla for Fred« d. 16. i **Purple Door**. En cabaret for ældre og andre med lyst til kaffe og blødt brød. **Arbejdermuseet** i Rømersgade har arrangementer hver dag. Fra maleriudstillingsfernisering d. 15. over børneteater, El Salvadoriansk teater, ballet og klassisk musik. **Puzzle**- cafeen på Værnedamsvej bidrager bl.a. d. 16. med digtoplæsning af to sydafrikanske lyrikere. I **Helligåndskirken** og **Frederiksberg Kirke**, er der hhv. orgelkoncert, Den Danske Kvartet og sang ved Unge for Fred. Også **Sommersko** deltager bl.a. med forfatteroplæsning og skuespil. **Montmartre** med **Jazz for Fred** d. 17. med bl.a. sibirisk, tjekkisk og ungarnsk jazz. Også **Dagmar Bios cafe** og **Københavneren** støtter fredsugen. Vi skal hilse og sige at alle arrangementer, om de ikke er gratis, har en meget billig entré pris. Til sidst en påmindelse om den store demonstration på Rådhuspladsen søndag d. 19.10. kl. 15.

Check i øvrigt GAFFA's kalender for nærmere oplysninger.

Jan E.

Vi har
guitar
der dur!
– også i mol!
Little Big Horn
SKOLEGADE 15 SILKEBORG (06) 81 64 36

MIDI
Til saxofon?
– Spørg os!

Vi har Danmarks første
PITCHRIDER
Little Big Horn
SKOLEGADE 15 SILKEBORG (06) 81 64 36

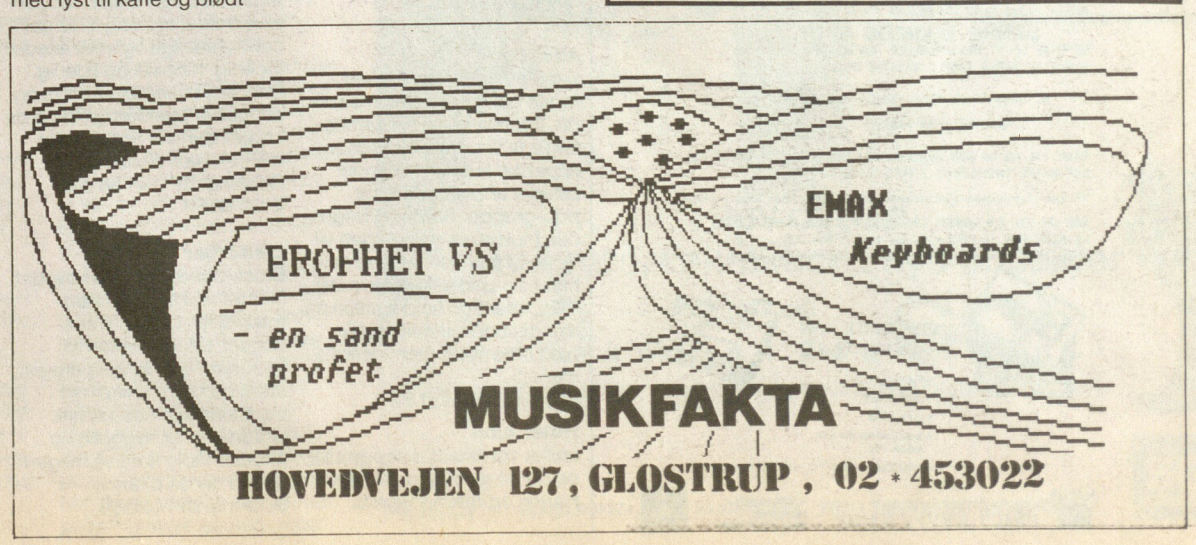

Hver måned vælges her i demo-spalten månedens band. Desuden præsenteres andre bands i kortere vendinger. Spiller du selv i et band og har et demobånd, så send det til GAFFA, Vesterbrogade 107 E, 2.sal – husk at vedlægge booking tlf.nr., samt en dato på jeres næste optræden.

Månedens band:

Fitstuff

Jeg havde hørt Fitstuffs demobånd flere gange, før jeg så dem live i Musikcafé'n hin onsdag. Et bånd, der overraskede glædeligt. Både ved at præsentere noget så sjældent som en god mandlig sanger, og ved at ligge på et højt musikalsk niveau. Specielt det ene nummer fik mine store og med tiden ganske blaserte ører til at blafre. Umiddelbart ville jeg sige funk. Dog var det slet ikke i familie med den kliniske gabe-funk, Mezzoforte og deres sammensvorne har pint os med. Tværtimod var der fantasi i Fitstuff. Underlige breaks og melodilinier inspireret af den nyere jazz. Min glæde over dette band forsvandt ikke efter at have set dem live, tværtom. Som visuel oplevelse er Fitstuff ingen sensation; de nøjes med at udtrykke spilleglæde. Til gengæld kan musikken sagtens bære i sig selv. Deres lyd er meget amerikansk og repetoiret præget af kærlighed til funk og forfinet pop, som den spilles 'over there'. En sjælden gang kikser det, men generelt lykkes det bestemt Fitstuff at være mere end en god kopi. Simpelthen ved at tilføre egen opfindsomhed. Som tilskuer til Fitstuff live er man privilegeret, man kan danse sig svedig eller vælge at lytte til finesserne og de holdbare melodier. For at høre lidt nærmere om denne positive overraskelse, inviterede jeg en eftermiddag gruppens hovedkomponist Jens Lysdahl på kaffe og kondivand.

Nogle af jer er fra Fyn, har jeg hørt. Hvad er forskellen på det Københavnske og det Fynske musikliv?

»I Svendborg er der to trommeslagere. Når du har spillet med dem, har du spillet med dem alle. I København er der jo mange, der så til gengæld spiller med flere bands af gangen. Musikerne er mere travle her og tiden i øverummene bruges meget koncentreret, fordi folk ikke kan spilde tiden. Det lægger selvfølgelig en dæmper på den sociale side. Der bliver mere arbejdspladsstemning i øveren, og langt højre kvalitet. Modsat Svendborg, hvor folk kunne melde afbud til en øver, fordi de ville i skoven med kæresten«.

I har lige været på Danmarkstour, hvordan gik det?

»Fedt, vi er blevet genhyret alle de steder vi spillede, og skal snart på en ny tour. Samtidig har det givet os en mere personlig lyd at spille så meget ude«.

Har turen kastet penge af sig?

»Faktisk kunne vi holde tariffen på alle jobs, takket være transportstøtte fra ROSA.«

Hvad hører du selv?

»Hjemme hører jeg mere jazzede ting som Pat Metheny og Weather Report. En overgang var jeg meget på Steely Dan. »Gaucho-«pladen står for mig, som den sublime rockplade. Den måde deres musik er arrangeret på, har smittet meget af på mig. Princippet om at ingen spiller mere end nødvendigt«.

Nu synger I både dansk og engelsk, har I tænkt jer at vælge ét sprog fremover?

»Ligesom alle andre synes vi at engelsk er langt mere sangbart, men dansk er det sprog vi taler, og vi vil arbejde hen mod at synge på dansk.

Så er der problemet med musikanmelderne. Hvis der ikke »går Goethe« i teksterne, får man hugget. De glemmer, at ordene skal være til at synge og vokalen skal fungere som et instrument. Der er aldrig nogen, der jorder instrumentalmusik for at være holdningsløs. Vi sætter musikken højest, men hvis nogle fede tekstforfattere læser dette er de da velkomne til at kontakte os«.

Hvad siger pladeselskaberne til jer?

»Vi har sendt demobånd rundt. De kan lide vores musik, men afslår foreløbig, fordi de mener vi ikke er nyskabende nok.«

»Pladeselskaberne er vist tilbøjelige til at vægte nyskabelse tungere end kvalitet. De har øje på os, men tør ikke rigtig satse endnu. Vi vil overbevise dem med et nyt demobånd og ved at fortsætte med at spille meget ude.«

Pladeselskaber, tekstforfattere eller musikarrangører kan træffe Fitstuff på tlf. 01 22 75 20.

Demo v. Martin Kongstad

KØBENHAVN:

Flere demo'er

Alter Ego
Simple Minds, tænkte jeg første gang sangeren messede. Spinkle guitarer i sambatakt a la Gangway og seriøse engelske tekster fuldender billedet af en moderigtig pop-gruppe. Selvhøjtideligheden blomstrer, men sådan vil de unge mennesker med gelé i håret og spidse sko have det idag. Alter Ego holder stilen og kan desuden skrive musik med hitkvalitet. Dem hører vi mere til.
Booking: 01 24 51 31.

Hotel Jubii
spiller sortklædt disco-musik og har skævet både til Nina Hagen og Talking Heads. Ligesom Alter Ego gør de sig i engelske tekster og vil gerne tages alvorligt. Jubiis sangerinde holder sig dog fri af det selvhøjtidelige og lyder istedet inderlig, mopset og liderlig. Bandets melodier er flotte og at Jubii er sjælden gæst på de københavnske spillesteder må tilskrives sløvsind.
Booking: 01 11 41 38 eller 01 21 05 58.

Lånte Fjer
Blues-band, der overhovedet ikke vil rokke ved nogen traditioner. Sangerinden lægger, uden hverken at imponere eller falde igennem, stemme til en række helt traditionelle blues-numre. Udførelsen er hyggelig og middelmådig som så megen anden dansk blues.
Booking: 01 74 20 69.

Christian Death kommer igen

Kristen død! Død Kristen! Kristendom! Død! Nej vel. Det kan simpelthen ikke forarge en dansker, ligemeget hvordan man sætter de to ord sammen. Men prøv at gøre det i USA. Den amerikanske kvartet **Christian Dead** valgte tilsidst at bosætte sig i London, fordi kristne menigheder på TV bandlyste gruppens plader, fordi Ku Klux Klan angreb Christian Dead med knive og køller under en af deres koncerter, og fordi yderligtgående religiøse sekter forhindrede publikum adgang til koncertsalene. En historie om amerikansk hykleri og dansk tolerance – eller hedder det ligegyldighed?

Under alle omstændigheder spiller Christian Death i Barbue, København den 7.10., og forhåbentlig maler de med lysere farver end til den koncert de gav den 12. september ved årets SALT '86 arrangement.

Per Reinholdt Nielsen

WE WILL ROCK YOU

Nogle siger at Europas største musikforretning ligger i København, nær strøget !!!!!!

Well, maybee.
Danmarks fedeste "in" rockcenter ligger imidlertid i Horsens ..... BINGO

Nu 220kvm. fyldt op med alskens Live & Studio gear. Kræver du mere end 10 & 20 giturer for at kunne vælge? Kræver du at der står andre keyboards end netop dem forhandleren tjener bedst på ??????????????????????????

Vi er klar til at betjene dig, med vejledning og salg men også gerne blot en hyggelig fagsludder over en kop kaffe eller hvad vi nu kan finde frem !!

DENNE MÅNEDS SPOT
DEMO AF DE NY MESSENYHEDER FRA WESTONE SAMT KORGS NY SUPER SAMPLE MASKINE DSS 1,

NU SALG AF DE FEDE STACK højtalere
DIREKTE FRA FABRIK

RING TIL OS OG HØR HVORFOR VI KOMMER TIL AT SÆLGE DIG DIT NÆSTE INSTRUMENT / PA / STUDIO - GREJ .

Vi kan forresten Financiere på forskellige måder. BLA :

KØB OP TIL TILSAMMEN KR. 35.000, UDEN UDBETALING.
LEASING FRA 15.000 + m. op til 1.000.000,- + m.
(Leasing er for alle og er faktisk en temmelig go´ting)

Finax. Køb op til 15.000 uden udbetaling

RING EFTER VORT KATALOG STRAKS.

* SALG
* RÅDGIVNING
* UDLEJNING
* MARKEDSFØRING FOR BANDS ETC.
* STUDIOPROJEKTER.

High Tech Music
VESTERGADE 4
HORSENS
TELF. (05) 61 25 11

Gordon Smith guitarerne er fra venstre: GS 2 pris 5695,- Gypsy 2 (m. kahler tremolo) 9295,- og Galaxy (halvakustisk) til 10795,-

GAFFA får mange henvendelser omkring guitarer. – Spørgsmål som: »Jeg har 3000,-- hvilken guitar skal jeg købe?« eller »Hvorledes kan jeg forbedre min koreanske telecaster-kopi?« eller »Hvad koster håndbyggede guitarer?« etc. etc. Da mulighederne er mange og udbuddet enormt, kan vi naturligvis ikke komme med definitive løsninger på disse spørgsmål. Det drejer sig i høj grad om at prøve og spørge sig frem i de efterhånden talrige guitarbutikker. Vi vil imidlertid forsøge at give et par bud: Vi har set på en serie håndbyggede guitarer fra England i prislejet fra ca. 4000,- til 12000,-. Og vi har med en miserabel »Maya-Telecaster« i hånden besøgt guitarbygger Peter Emil fra Århus Guitarværksted.

Af Jan Due

Gordon Smith

Lidt uden for Manchester ligger en guitarfabrik med det meget engelske navn: Gordon Smith. Fabrikken (eller rettere værkstedet) blev startet op for 8-9 år siden af to musikere ved navn Gordon Whitham og John Smith. Den dag idag kan den samlede medarbejderstab tælles på to hænder. Det er derfor et ganske imponerende modeludvalg Gordon Smith tilbyder: Ligefra »thinline« blokguitarer med én pick-up (til ca. 4000,-) til en »stor« halvakkustisk model (til ca. 12000,-). Gordon Smith præsterer altså håndbygget kvalitet til en pris langt lavere end konkurrenterne Gibson og Fender, men til en pris der fint matcher de japanske koncerner. Og så er Gordon Smith endda så overlegne, at de giver 25 års garanti på deres produkter. Men lad os gå til stålet og se på spaderne! Vi skal se på to guitarer fra henholdsvis den billigste og den mellemste serie, nemlig GS 2 til 5400,- og Gypsy til 7300,- (Begge excl. kasse, der koster 800,-)

Gibson feeling

Forskellen mellem GS og Gypsy er groft sagt, at Gypsy har en tykkere krop, justerbar stol, samt at dens overflade er højglanspoleret. Gordon Smith anvender samme pick-up på alle modeller, nemlig en dobbelt humbucking pickup. (Ved at rykke i volumenkontrollen kan man skifte mellem at bruge én eller to spoler i pick-up'en). Forskellen i lyd afgøres altså af træets tykkelse og art. Som tommelfingerregel kan man sige, at jo tykkere krop en guitar har, jo bedre sustain og jo fyldigere lyd.

Til gengæld betyder øget træ-tykkelse øget vægt og dermed nedsat spillekomfort – afhængig af den enkeltes fysik og behov for at være sprælle-mand på scenen.

Det første der slår én ved disse guitarer, er den perfekte forarbejdning og finish. Guitarerne er »færdige«, justerede og spilleklare. Ingen løse skruer og strengeklir. Og er man gammel Gibson spiller, kræver Gordon Smith ikke mange minutters tilvænning. I det hele taget bygger Gordon Smith i mangt og meget på det efterhånden 30 år gamle Gibson koncept. Det gælder lydmæssigt, spillemæssigt og hvad design angår. Tag f.eks. stemmeskruerne, pick-up omskifter, volumen og tone-kontroller. De samme knapper finder man på adskillige Gibson modeller. Med 25 års garantien in mente, finder jeg iøvrigt, at det er noget af et vovestykke at montere stemmeskruer af Kluson-typen. De holder, efter min bedste overbevisning, ikke perioden ud. Og selv i ny tilstand fungerer de ikke uden et vist slør.

Fænomenalt gribebræt

Begge de afprøvede guitarer balancerer fint, selv med en tynd rem og da halsen er monteret langt fremme på kroppen, er det nemt at komme til selv ved 18, 20 bånd. Og båndene!! Båndene er superbrede og superlave. Dette giver en meget hurtig »action« på gribebrættet. I begyndelsen næsten for hurtig – En Gordon Smith spiller sgu næsten af sig selv.!

Vælger man Gordon Smith, vælger man som sagt det »Gibson'ske« lydbillede. Sådan cirka! M.a.o. en fyldig og varm tone, der gør sig lige fra jazz til rythm and blues til rock'n roll. Derimod skal man ikke vælge Gordon Smith, hvis det er den sprøde og lyse fenderlyd, der er behovet.

Guitarerne blev afprøvet på en Vox AC 30 forstærker og beviste, at der er masser af krudt i pick-upperne. I forbindelse med AC 30'eren var det faktisk temmelig overflødigt at bruge forvrængerpedal. Helt på højde med Gibson og mere power end hos f.eks. Ibanez med lignende humbucking pickups.

Gordon Smith får den varmeste anbefaling herfra... Og lidt omvendt kunne man sige: Bare de nu ikke får så meget succes, at de bliver tvunget til at gå fra håndværk til industriel masseproduktion. Man har desværre set mange eksempler på kvalitetsforringelse af netop den grund.

Gordon Smith importeres og forhandles af: »Produktiv Musik«, Nørregade 49, Århus.

El Maya Telecaster

Jeg tog denne, efter min mening, ikke særligt velspillende guitar (værdi ca. 2000,- kr.) med hen til »Århus Guitarværksted« og spurgte Peder Emil: Hvad kan og bør der gøres ved denne guitar?

»Først og fremmest trænger den til en almindelig justering. Strengene ligger for højt ved sadlen (som på de fleste andre guitarer), strengene ligger ikke lige højt over gribebrættet og stolen er ude af justering. Endelig skal halsen rettes en smule op. Men hvordan guitaren præcist skal justeres afhænger af, hvem der spiller på den. Heavy Metal guitarister vil f.eks. ofte have strengene meget tæt på gribebrættet og bekymrer sig ikke så meget om strengeklir, der alligevel ikke høres i forstærkeren. Omvendt vil f.eks. mange jazzguitarister have strengene højt etc. En sådan almindelig justering tager jeg som regel 225,- kr. for.

Nu er denne guitar anslåeligt 2000,- kr. værd. Kan det overhovedet betale sig at ofre mere på den?

»Igen kommer det personlige aspekt ind i billedet. Hvis man i bund og grund holder af instrumentet og hvis guitaren er sat godt sammen, altså hvis gribebrættet er rimeligt stift (og ikke kan bøjes for meget frem og tilbage) og lige, så kan det afgjort betale sig at gøre noget. Det vil nok være lidt ude af proportion at give netop denne guitar den helt store tur, til mange tusinde kroner!«

Prøv alligevel at give nogle eksempler!

»Pick-up'perne på denne El Maya har en meget tynd lyd. Man vil med stor fordel kunne montere en ny pick-up ved stolen. F.eks. en Bill Lawrence til ca. 700,- kr. En ny stol, med individuel indstilling af strengene, vil heller ikke være nogen tosset ide! En sådan stol kan vel fås for 5-800,- kr.«

Hvad med gribebrættet?

»Generelt kan man sige, at et gribebræt med tiden vil blive trukket skævt. Fugt, varme, kulde og strengenes træk påvirker jo træet. Tilsidst kan man være nød til at høvle gribebrættet lige. I samme ombæring vil det ofte være nødvendigt at skifte båndene ud. Endelig kan man høvle på undersiden og skuldrene af gribebrættet, så det ligger bedre i hånden. Men igen, folk har jo ikke ens fingre og spillestil. En sådan renovering af gribebrættet er et dagsværk og vil koste omkring 1500,- kr.«, svarer Peder Emil.

Så er der det kosmetiske. Egentlig er denne Maya jo så frygtelig grim. Denne unævnelige brune lakering?

»Hvis den skulle fremstå i naturfarve, skal den skilles ad, afsyres og samles igen. Også det vil være et dagsværk til en 1500,- kr.«, slutter Peder Emil.

Jeg pakkede Maya'en i kassen og på vejen hjem talte jeg på knapper. Man kunne også sætte et vibrato-system med tremololock på (2-3000,- kr.). Eller bare nye stemmeskruer (3-400,- kr.)... Men ihvertfald har Maya'en haft godt af den justering!

POWER SOUND
P.A. udlejning
Store og små scener.
Udendørs anlæg.
Café anlæg.
Ring efter tilbud:
06 19 67 04
06 26 26 22

Vent med at købe din første guitar!
– lej én for 175.-
Du skal ofre 1000-1500 kroner på en rimelig god begynder-guitar.
Det er ærgelige penge, hvis det om en måned viser sig, at den bare samler støv.
(Og det gør guitarer tit ...)
Hos os kan du leje en god guitar for kun 175 kr. pr. måned. Hvis du senere vil købe, så har du selvfølgelig 175 kr. at starte med.
Kik ind!
AKUSTIKKEN Jægergårdsgade 50 b 8000 Århus C Telefon 06 - 12 60 34

Hæv dig op i mikrofonteknikkens nye tidsalder
3..2..1..GO!
Vær med på starten... skynd dig hen til din musikhandler!
AKG®
Generalagent for AKG Acoustics:
SC SOUND ApS · Malervej 2 · 2630 Taastrup · 02 99 88 77
SC SOUND

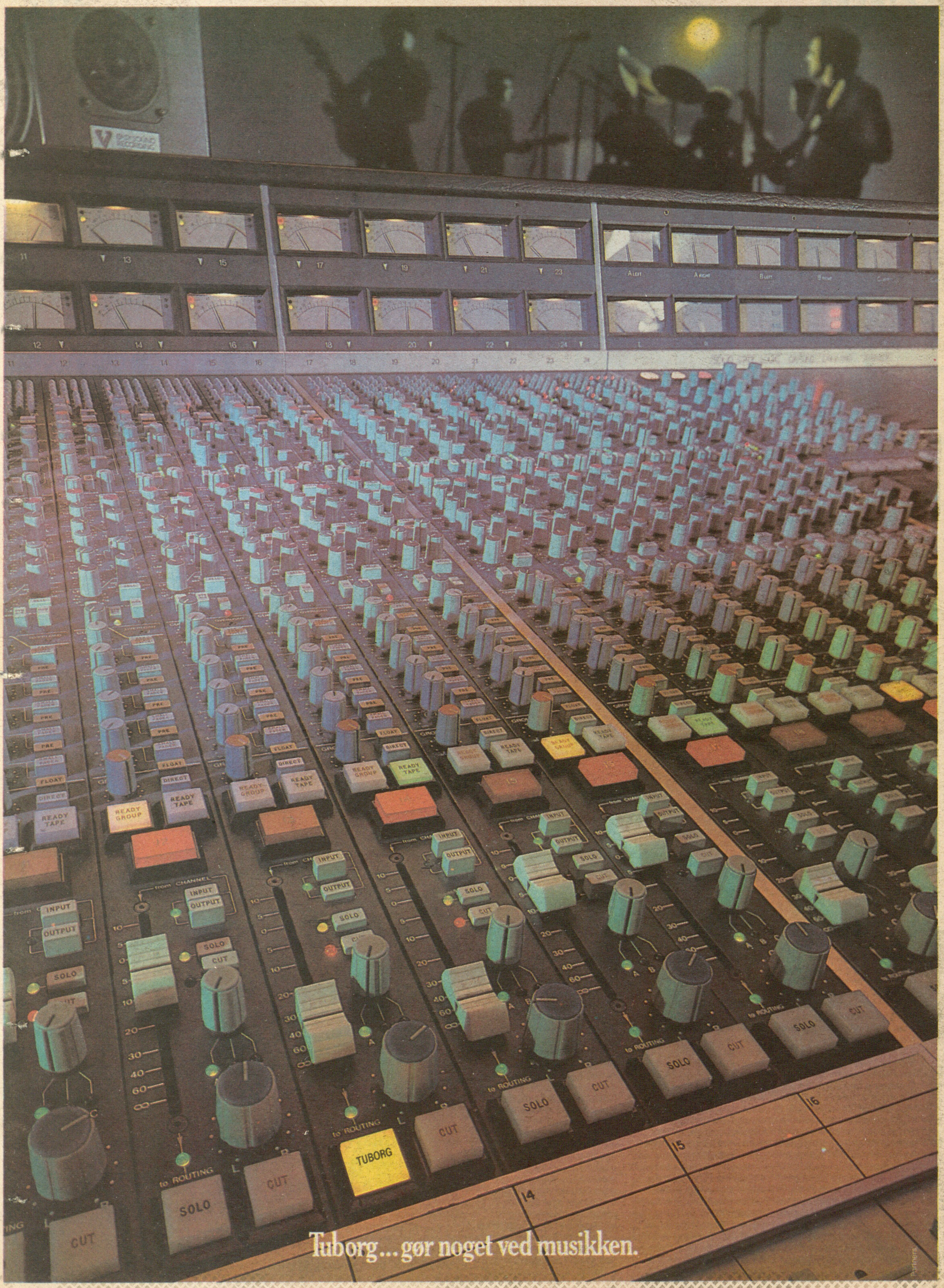
TUBORG
Tuborg... gør noget ved musikken.